

PRESS CLIPPING

Понедељак 01.12.2008. год

ДЕЧАК ПОБЕДИО "ОЛУЈУ"

Вечерње Новости, 01.12.2008; Страна: 19

Небојша Вучинић (23) понос Електронског факултета у Нишу

Избеглица из Хрватске дипломирао најбрже у генерацији

НЕБОЈША Вучинић (23) не само да је успео да са чистом десетком дипломира на Електронском факултету у Нишу, први у генерацији 2003/2004 већ је то урадио и далеко пре вршњака. Са свечане церемоније уручења диплома и признања пре неколико дана, изостала је можда и најважнија међу наградама - она за победу над "Олујом". До признања, дипломе и каријере коју је већ започео у Националном диспечерском центру у Београду, где ради као приправник, прешао је трновите степенице. Као десетогодишњи дечак са братом Дарком и родитељима у Србију је дошао са сународницима, бежећи од "Олује" из Хрватске Костајнице поред Сиска. Избеглиштво је Вучиниће довело до Параћина, а потом у Панчево, где данас живе.

- Одмах после Електротехничке средње школе одлучио сам се за Електронски факултет, смер Индустријска енергетика, јер ми је одлично ишла математика - каже за "Новости" Небојша Вучинић. - Нисам журио с испитима, просто ми је ишло лако, учио сам вредно. Резултати су стигли сами. Док се припрема за докторске студије, наставља да се доказује на послу. Каже, многи директори започели су каријеру као диспечери, сви инжењери почињу тако у струци.

- Иако за њу треба честито да се ради, диплома Електронског факултета стварно се исплати - износи своје искуство Небојша. - Моја је прва шанса била на факултету, где сам почео да радим као асистент. Потом сам конкурисао за посао у Београду и шанса се отворила. Морао сам да водим рачуна и о финансијском моменту... Овако смо коначно ми Вучинићи на једном месту. Нисам никада размишљао о иностранству. Кад знаш свој посао, који ти још омогућава да напредујеш - зашто да одеш?

Антрфиле:

ДРУГА ДЕСЕТКА ВЕЋ У ЛОНДОНУ

После Небојше Вучинића, из генерације 2003/2004, са чистом десетком дипломирала је Милена Николић, коју је већ "уграбио" огранак интернет-претраживача "Гугл" у Лондону, где се преселила.

БОЉИ ОДНОСИ СА ХРВАТСКОМ

Бизнис, 01.12.2008; Страна: 9

ЗАГРЕБ - Односи Хрватске и Србије били су тежи након хрватског признања Косова него сада, након хашке оптужнице за геноцид, пише „Јутарњи лист“. Међу нерешеним билатералним питањима је и питање границе дуге 241 километар, односно оних проблематичних делова на Дунаву, који чини више од њене половине, као и проблем сукцесије, где хрватске компаније имају више имовине у Србији, него српске у Хрватској, наводи лист. Као једно од нерешених питања, „Јутарњи лист“ даље наводи и судбину заробљених и несталих особа, као и повратак избеглица.

БЕЖЕ ОД СИРОТИЊЕ

Вечерње Новости, 01.12.2008; Страна: 4

ИСЕЉАВА СЕ СРПСКО СТАНОВНИШТВО СА КиМ

Треба побољшати економске услове

БРОЈ Срба који намеравају да се иселе с Косова повећава се из месеца у месец. Стање је алармантно. Министарство за Косово и Метохију и Координациони центар намеравају да израде стратегију заостанак Срба у покрајини, која подразумева стварање економских услова за живот и одрживи повратак. Међутим, уколико се исељавање настави, наш пројекат биће узалудан - рекао је за "Новости" Звонко Стевић, шеф Координационог центра за КиМ, који упозорава да ни десет година од доласка међународне заједнице озбиљнијег повратка расељених Срба нема.

Према подацима УНХЦР, у протеклој деценији на КиМ вратило се свега 17.000 расељених особа, од којих је око 70 одсто Срба. Посебно брине то што се током ове године вратило свега 170 Срба, док је готово исто толико њих напустило покрајину.

- Велики број Срба са Космета и даље тражи азил у скандинавским земљама. На исељавање их терају несигурност, перманентни притисци и претње, стална неизвесност, али мислим да је један од кључних разлога недостатак радних места и перспективе - каже Стевић. Он сматра да се наостанак наших сународника у покрајини може утицати, пре свега стварањем економских услова за живот у српским срединама, а то подразумева повољности за отварање малих и средњих предузећа, што би створило нова радна места.

- Истовремено, од међународних фактора, који су задужени за безбедност у покрајини, треба захтевати да обезбеде слободу кретања и сигурност за Србе. Такође, мора се захтевати и поштовање законских оквира, уз примену плана од шест тачака који је предложио генерални секретар УН Бан Ки Мун - каже Стевић.

СУТРА У „ПОЛИТИЦИ” НОВИ СПИСАК ЛИЦА КОЈА НЕМАЈУ ПРАВО НА БЕСПЛАТНЕ АКЦИЈЕ

Политика, 01.12.2008; Страна: А10

Сутра у „Политици” Агенција за приватизацију објављује нови списак лица која нису остварила право на бесплатне акције у јавним предузећима и новчану накнаду од до сада приватизованих друштвених предузећа. Реч је о грађанима који на дан 30. јуна 2007. године нису имали пребивалиште на територији Републике Србије или нису имали статус привремено расељеног лица са Косова и Метохије.

По овом основу 33.668 пријављених није остварило ово право. До сада је Агенција за приватизацију објавила списак лица која нису остварила ово право, јер нису била пунолетна на дан 31. децембра 2007. године. Тек треба да уследи објављивање списка оних који не могу да добију бесплатне акције јер нису били држављани Републике Србије на дан 3. јануара 2008. године, као и оних који су се пријавили, а остварили су право на бесплатне акције у досадашњем току приватизације.

ПРОЦЕС У ХАГУ ЈЕ ШАНСА ЗА СРБИЈУ

Правда, 01.12.2008; Страна: 8

Србија може само да профитира од тужбе коју је против ње, пред Међународним судом правде у Хагу, поднела Хрватска, сматра Саво Штрбац, директор центра „Веритас”, који се бави истраживањем страдања нашег народа. Међународни суд правде прогласио се надлежним за хрватску тужбу против Србије за геноцид, што је у Загребу изазвало праву еуфорију, а у Србији салву оштрих реакција, док су односи двају земаља на најнижој тачки до 2000. године.

• Како се та лоша атмосфера у односу двеју земаља одражава на вас лично? Сво ово време колико се бавим питањима злочина, имам један однос за јавност где ме нападају, а други је професионални однос који се одвија на некој нормали, па се дешава да ми се за помоћ обрате Хрвати. Ништа спектакуларно није се догодило након овога а што није било пре тога. Не бојим се претњи, једноставно сам наставио да радим свој посао, јавно кажем шта мислим.

• Тврдите да ће Србија Профитирати од процеса у Хагу. Зашто? ,

- **Мој мото је - ако се десио геноцид над Хрватима у овом рату, онда је још већи геноцид почињен над Србима.** Врло је важно да смо добили могућност да пред таквом једном правосудном установом од највишег ауторитета изнесемо своју аргументацију. Ми смо ово прижељкивали, ми нисмо странка пред Међународним судом правде, јер нисмо субјект. Субјекти су ту државе. У веома смо незгодној ситуацији, најгорој могућој, јер као удружење ни као влада у егзилу не можемо бити странка пред Судом правде. Могу рећи да смо тражили ту могућност како и пред којим судом изнети истину о страдању. Ја једино могу рећи - хвала Хрватској

што је тужила Србију, што није досад током преговора одустала од те тужбе. Нисмо имали шансу и сада нам се дала шанса. Хвала и Србији што је донела закључак о контратужби.

- На први поглед чудно је да сада неко из српског корпуса прижељкује да се суд прогласи надлежним за тужбу Хрватске. Сви питају зашто?

- **Ми знамо како смо прошли у овом рату и очекујемо да ће кроз ову контра тужбу бити изнесена сва документација о нашем страдању, а то ће бити рађено по истој методологији као и тужба Хрватске, која је у методолошком, техничком смислу врло добро урађена. Хрвати су ишли од догађаја до догађаја где су они страдавали, ми ћемо ићи нашом аргументацијом где смо и када ми страдавали, дакле, факти по питању погинулих, несталих и рањених, процесуираних, прогнаних и расељених, као што су и они урадили.**

- Чини се да Србима и Хрватима треба неко трећи да би међусобни однос поставили на здраве основе.

- Ја мислим да је та тужба нешто сасвим у реду, нешто најнормалније. Па постоје рођена браћа, па дође време да се деле а не могу то сами да ураде. Зато постоје судови. По мени, ни ови односи, за које сви констатују да су на најнижој тачки од 2000, ја не видим да су узроковани овом тужбом, јер она је подигнута још 1999. године. Очито, има ту пуно других ствари. али не можемо се договорити јер су наши ставови дијаметрално супротни. Хрвати ствари гледају овако: шта они таласају тамо у Србији, када се све зна - ко је агресор, ко је починио геноцид. По њима се зна управо оно што је спорно. Ми смо бар поштени, па кажемо: ви тако тврдите, а ми мислимо супротно, хајдемо онда изнети аргументацију пред тај суд и нека он донесе оцену.

- Које су користи од овог процеса?

- **По мени, најбољу оцену дао је Миријан Дамаска, професор међународног права, иначе Хрват, који је коментарисао могућност да буде одбијена тужба Хрватске за геноцид, што се, ето. није десило. Он је рекао: „и тад ће Хрватска држава имати користи и тај суд ће морати да проведе понуђене доказе и да оцену“. Ако нема геноцида, шта је у питању? Од свега што суд утврди као факт, ми ћемо имати користи. Он је још рекао да „када идеш свесно да изгубиш главну битку“, добијаш такозвани „позитиван пораз“. Имаћемо дакле користи од ставова које ће изнети суд. Ако ће Хрватска имати користи, ја сматрам да ће Србија имати још више, јер је наша аргументација о страдању Срба из Хрватске јача, па ће онда више користи од процеса имати Србија.**

- Шта мислите о нагодби Србије и Хрватске коју многи прижељкују?

- Све ми то личи на неке већ виђене методе како би се избегло решење ствари. Ми са Хрватском имамо неслагање у детаљима, периферним стварима, али овде је неслагање суштинско. Пресуда Међународног суда је ауторитет сама по сГеби, и све стране дужне су да је поштују. Дај боже да се ствар може решити вансудском нагодбом, да се могу решити основна питања.

- Која би за нас била та питања?

- **Да нам се врате станови и куће. Вратите нам оно што сте нам одузели! Та извињења локалних и државних челника имају само симболичко значење и не могу довести до помирења, ако се не реше ова егзистенцијална питања о**

којима ја стално говорим. Извињења нису истинска док се не реше проблеми, бар они које је могуће решити.

Антрфиле:

Суочавање с прошлошћу

- Ја верујем да ће пресуда допринети да се једна и друга страна суоче са својом прошлошћу, да после дође до обештећења појединаца, а онда, у коначници, до помирења. Имали смо многе комисије за помирење на овим просторима, али су оне пропадале јер се нисмо могли усагласити о основном. Имаћемо сада контратужбу, и ја очекујем кривичну пресуду за етничко чишћење. **Треба још сачекати, и то пар година, јер ће главни претрес трајати још можда годину дана, па чекати на пресуду суда тричетири године, а ако буде осуђујућа пресуда за етничко чишћење и против Хрватске докажемо геноцид или етничко чишћење, што би било довољно, онда следећи корак јесте једна широка аутономија за Србе у Хрватској - реализација Плана 34. Наши су ставили параф на тај план, додуше када је било прекасно, али тај параф постоји, у њему постоји нека тежина. Свесни су тога и Хрвати.**

PRESS CLIPPING

Уторак 02.12.2008. год

СТАНОВИ ЗА 75 ПОРОДИЦА

Глас Јавности, 02.12.2008; Страна: 19

НИШ - Организација УН „Хабитат“ и италијанска Агенција за сарадњу која програм интеграција избеглица у Србији финансира са 15 милиона евра, омогућили су да се у нишког приградском насељу Паси Пољана изгради стамбени блок са 75 станова чије је кључеве добило 60 избегличких и 15 социјално угрожених породица. Нови станари ће у наредне три године рентирати становање Градској стамбеној агенцији од 50 до 80 евра месечно, што је знатно ниже од цене коју су плаћали као подстанари. Многи од срећних добитника кључева ових станова изразили су жељу да им се у наредним годинама омогући право откупа добијених станова како би на тај начин трајно решили своје стамбено питање.

ОДБИЈЕНО ЈОШ 33.668 ПРИЈАВА ЗА БЕСПЛАТНЕ АКЦИЈЕ

Ало!, 02.12.2008; Страна: 4

Агенција за приватизацију Србије саопштила је јуче да је одбацила још 33.668 пријава грађана који нису испунили услове за добијање бесплатних акција јавних предузећа. Одбачене су пријаве грађана који на дан 30. јуна 2007. године нису имали пребивалиште на територији Србије или статус расељене особе са Косова и Метохије. Грађани могу у року од 30 дана након објављивана списка одбачених пријава да се жале Министарству економије и регионалног развоја Србије. За бесплатне акције великих јавних предузећа пријавило се укупно 5.066.815 грађана Србије.

ПУТОКАЗИ БЕЗ ЋИРИЛИЦЕ

Политика, 02.12.2008; Страна: А20

На магистралном путу од Мостара према Чапљини и граници са Хрватском уништени двојезични натписи на саобраћајним знацима
Требиње – На саобраћајним путоказима уз магистрални пут који од Мостара води ка граници са Хрватском, одмах након што су постављени, спрејем су прекривени готово сви ћирилични натписи. Такозвани „двојезични“ натписи постављени су пре два месеца, у складу са законским прописима који за

Републику Српску подразумевају да натписи буду исписани прво ћирилицом па латиницом, а за Федерацију обратно. Међутим, недуго након што је ћирилица осванула на путоказима у Херцеговачко-неретванском кантону, избрисана је великом брзином. **Чини се да су ћирилични натписи највише иритирали појединце из Чапљине и околине, јер су се на подручју ове општине починиоци систематски прихватили посла: готово да нема путоказа уз магистралу на којем је сачуван ћирилични натпис.** У Полицијској управи у Мостару кажу да су одмах уочили и евидентирали све случајеве брисања ћириличних натписа, организовали усмерене активности полиције ка откривању починилаца, али дуго није било резултата.

– Тек недавно је полицијска заседа на подручју Тасовчића код Чапљине открила једно лице које је затечено у тренутку док „шара” саобраћајни знак, и у току су даље активности како би дело у потпуности било расветљено, каже Срећко Бошњак, портпарол МУП-а Херцеговачко-неретванског кантона.

У полицији сумњају да је уништавање свих путоказа, којих није мали број, дело само једног починиоца, па је у току истрага ради откривања и осталих виновника. За Србе повратнике овакав чин није изненађење.

– То је само један вид индиректне поруке јер се са сличним стварима сусрећемо свакодневно. Овде још нису судски процесуирани актери злочина из рата, а не да се решавају овакве ствари. Било је и горих натписа, писали су и „Србе на врбе” , па ником ништа, речи су Максима Лојпура, председника Удружења српских повратника у Чапљини. Закон, иначе овакво дело третира као угрожавање јавног саобраћаја, а починиоцу следује новчана казна или казна затвора у трајању до годину дана, с обавезом да надлежном предузећу надокнади штету.

МИРКО ЦВЕТКОВИЋ: МОГУЋЕ ИЗМЕНЕ БУЏЕТА, ДЕФИЦИТ ОСТАЈЕ

Данас, 02.12.2008; Страна: 1

Према Нацрту закона о буџету за 2009. највећи корисници министарства финансија, просвете, рада, Управа за трезор, Министарство одбране и МУП

Београд - **Највећи корисници буџета у наредној години, према Нацрту буџета за 2009. биће Министарство финансија, Министарство просвете, Министарство рада, Управа за трезор, Министарство одбране, МУП Србије, Министарство економије, Фонд за развој туризма и правосудни органи.** Премијер Србије Мирко Цветковић рекао је јуче да је у току разматрање предложеног буџета Србије за следећу годину, као и да су још могуће његове измене.

- Урађена је прва верзија предлога буџета, која може да се мења, али је извесно да се неће мењати макро оквири, односно договорени буџетски дефицит - навео је Цветковић у паузи конференције „Савремена управа за европску Србију“. Он је најавио да ће плате државних службеника, односно буџетских корисника, следеће године бити усклађиване с инфлацијом. Премијер је додао да ће у буџет бити уграђене мере за смањење јавне потрошње, које су заједно са подстицајима за

неке области део пакета мера за ублажавање негативних ефеката светске финансијске кризе.

Цветковић је истакао да ће Влада Србије значајно утицати на одређивање плата у руководством јавних предузећа и додао да је пре три или четири недеље Влада дала налог да се ураде анализе и утврде мерила за одређивање плата. Премијер је напоменуо да је то урађено пре „афере великих плата“ и објаснио да нека јавна предузећа послују у условима конкурентности, док су друга монополисти. Он је додао да ће „по свој прилици Влада размотрити опцију да се различите мере примене на та предузећа“.

- **Та анализа је далеко одмакла и Влада ће ускоро изаћи са дефинитивним предлогом - нагласио је премијер Србије Мирко Цветковић. Економски аналитичар Владимир Глигоров истиче за Данас да је Нацрт буџета састављен на релативно оптимистичким претпоставкама и да ако би дошло до значајније корекције курса, уз даљу депресијацију, онда би инфлација била озбиљно подгрејана.** Према његовим речима, то би довело до озбиљног пада потрошње, али и производње, а резултат би био пад привредног раста. Глигоров каже да ће први квартал 2009. бити прави показатељ одржања буџета, „што не искључује могућност нових преговора са ММФ, као и ребаланс самог буџета“.

- Највећи корисници буџета у наредној години, према Нацрту буџета за 2009, биће Министарство финансија, Министарство просвете, Министарство рада, Управа за трезор, Министарство одбране, МУП Србије, Министарство економије, Фонд за развој туризма и правосудни органи. Министарству финансија припашће 179,1 милијарда динара, Министарству просвете - 108,8 милијарди, Министарство рада и социјалне политике требало би да добије 93,836 милијарди динара, Управа за трезор 77,164 милијарде динара, Министарство одбране - 72,7 милијарди, МУП Србије - 48,38 милијарди, Министарство економије - 40,432 милијарде, Фонду за развој туризма намењена је 41 милијарда динара, а за правосудне органе - 21,264 милијарде динара. Министарство финансије ће од 179,1 милијарде за плате издвојити 356 милиона. За Управу за игре на срећу предвиђено је 51,3 милиона, а за Управу за спречавање прања новца 65,3 милиона. Нацртом закона о буџету за 2009. за Министарство одбране Србије предвиђено је укупно 72,796 милијарди динара. Од тога за плате се издваја 21,142 милијарде, а за машине и опрему 7,514 милијарди динара. За Војну службу безбедности предвиђено је 117,2 милиона динара, а за Војну обавештајну службу -138,6 милиона. Укупна сума која ће бити издвојена за Министарство одбране, Инспекторат одбране, Војну службу безбедности и Војну обавештајну службу износи 73,070 милијарди динара. За трошкове МУП Србије предвиђено је 48,387 милијарди динара. Од укупног буџета за плате се издваја 28,640 милијарди, а за опрему и машине 981,5 милиона динара.

За рад Безбедносно-информативне агенције (БИА) предвиђено је 3,545 милијарди. Од тога је 1,945 милијарди за плате, а 25,1 милион за трошкове путовања. Министарству правде одређено је 329 милиона динара, Управи за извршење заводских санкција - 5,934 милијарде, а Дирекцији за управљање одузетом имовином - 165,3 милиона динара. Укупно се за све ове институције издваја 6,428 милијарди.

Врховном суду Србије одређено је за следећу годину 545,5 милиона динара, док је

за Уставни суд предвиђено 123,3 милиона динара. Укупна сума за судове за следећу годину износи 2,863 милијарде. За Управни суд - 16,6 милиона, Апелациони - 476,7 милиона, Високи савет судства - 65,9 милиона, Државно веће тужилаца - 37,3 милиона динара. Вишем трговинском суду је одређено 193,8 милиона, Републичком јавно тужилаштву је одређено 219,8 милиона, Тужилаштву за ратне злочине 107,6 милиона, а Републичком јавном правобранилаштву 244,3 милиона динара. Укупна сума за окружне судове која ће бити издвојена за наредну годину износи 2,725 милијарди динара. За општинске судове ће бити издвојено 7,876 милијарди, а за трговинске судове 1,103 милијарде. Окружним тужилаштвима је намењено 717,2 милиона динара из буџета, општинским - 1,420 милијарди, већима за прекршаје - 174,4 милиона, док ће за општинске органе за прекршаје бити издвојено 2,4 милиона динара. Укупна сума за правосудне органе износи 21,264 милијарде динара. Скупштини Србије је одређена сума од 1,052 милијарде. Од тога се за плате запослених издваја 498 милиона. Занимљиво је да се за посланички додатак издваја тачно милион динара, а за путовања 226 милиона. За стручне службе предвиђена су 974 милиона. Укупна сума за српски парламент за наредну годину износи 2,026 милијарди. За институцију председника Србије биће издвојено 157,1 милион, од чега ће за плате запослених отићи 60,5 милиона. За путовања је предвиђена сума од 43 милиона динара. Укупна сума за све трошкове је 192,7 милиона динара. За Кабинет председника Владе Србије Мирка Цветковића предвиђено је 67 милиона динара, Кабинет првог потпредседника Владе Ивице Дачића - 71,9 милиона, Кабинет потпредседника Владе задуженог за европске интеграције Божидара Ђелића - 98,8 милиона, за Кабинет потпредседника за привредни развој Млађана Динкића - 101,6 милиона, **а Кабинет потпредседника за социјалну политику и друштвене делатности Јована Кркобабића - 50,7 милиона динара.**

Генералном секретаријату Владе одређено је 388,5 милиона, Канцеларији за сарадњу с медијима - 71,6 милиона динара, Канцеларији за европске интеграције - 98 милиона, Служби за управљање кадровима - 110 милиона, Координационом телу за Прешево, Бујановац и Медвеђу - 419,8 милиона динара. Авио служби Владе Србије је намењено 350,4 милиона, а за трошкове путовања 16,9 милиона динара. Министарству спољних послова припада 2,015 милијарди, а за дипломатско-конзуларна представништва Србије предвиђена су издвајања од 3,475 милијарди динара. Укупна сума за наредну годину је 5,491 милијарда. Заштитнику грађана је одређен буџет од 110,7 милиона динара, Државној ревизорској институцији - 193 милиона, Канцеларији Повереника за информације од јавног значаја одређено је 49,5 милиона динара, а Савету за борбу против корупције одређено је 19,9 милиона динара. Канцеларија Националног савета за сарадњу са Трибуналом добиће према Нацрту буџета 51,8 милиона, а Канцеларија за одрживи развој 2,039 милијарди динара.

Министарство рада и социјалне политике требало би да добије 93,836 милијарди динара, од тога за породицу и децу било би издвојено 27,7 милијарди динара, за област социјалне заштите 24,8 милијарди, а за социјалну помоћ угроженима 22,6 милијарди динара. Инспекторат за рад би требало да добије 57,8 милиона динара, док је Управи за родну равноправност намењено 15,9 милиона динара. У Нацрту се предвиђа да Фонд за хуманитарне организације добије 425 милиона

динара, Фонд за установе социјалне заштите 400 милиона, а Фонд за програме заштите и унапређење положаја особа са инвалидитетом 24 милиона динара. Укупна средства из буџета намењена Министарству за економију и регионални развој су 40,432 милијарде динара, од тога 220 милиона динара се издваја за плате запосленима. За Министарство пољопривреде, водопривреде и шумарства планирано је 26,807 милијарди динара, Министарство науке 9,585 милијарди, од чега би 91,6 милиона динара отишло на зараде. **Из буџета за Министарство за НИП планирана су средства од 12,279 милијарди динара, од тога 100,9 милиона за плате.** Министарство за рударство и енергетику је према Нацрту добило 2,429 милијарди динара, за инфраструктуру би требало да се издвоји 16,800 милијарди, а за телекомуникације 586,811 милиона динара. За плате запослених у Министарству за рударство издвојено је 71,9 милиона, 158,6 милиона за запослене у Министарству за инфраструктуру, и 87,8 милиона динара за запослене у Министарству за телекомуникације. За Министарство омладине и спорта планирана су средства од 5,388 милијарди динара. Нешто више од 80 милиона динара је цифра намењена платама запослених. Министарству здравља намењено је 12,393 милијарде динара, а Министарству трговине и услуга 9,536 милијарди динара. Министарство за заштиту животне средине према Нацрту добија 6,381 милијарду динара, од тога 221,5 милиона иде на плате. За накнаде запосленима у Министарству културе требало би да буде издвојено 82,4 милиона динара, а чак 1,659 милијарди динара за плате запосленима у установама културе. Укупна буџетска средства за Министарство и установе културе у Србији су 6,807 милијарди динара. **За Министарство за КиМ предвиђен је буџет од 3,977 милијарди, а за Фонд за КиМ 4,177 милијарди динара. За плате у овом министарству планирано је 150,5 милиона динара. У Министарству за људска и мањинска права могу да рачунају на 369,6 милиона динара, од којих 56,85 иде на плате,** 41,8 милиона динара иде на плате запосленима у Министарству за дијаспору, за које је иначе планирано 155 милиона динара. За Министарство за државну управу и локалну самоуправу издвојене су 2,242 милијарде динара, а за Министарство вера 823,4 милиона динара. Републички секретаријат за законодавство би требало да добије 70,1 милион динара, Завод за статистику - 684,1 милион динара, а РХМЗ 1,447 милијарди динара. Знатно веће цифре намењене су Пореској управи - 11,164 милијарде динара, Управи за трезор - 77,164 и Управи царина - 5,826. За плате у ове три управе планирано је готово девет милијарди динара, највише - 6,1 милијарда за Пореску управу. Међу буџетским „милијардерима“ су и Управа за заједничке послове републичких органа за коју је предвиђено 2,8 милијарди динара и Комесаријат за избеглице који ће располагати са 1,091 милијардом динара. На плате запосленима у Комесаријату биће издвојено 47,5 милиона динара. Управа за јавне набавке добија 65,8 милиона динара.

ТУЖБЕ ДЕРУ КАСУ

Вечерње Новости, 02.12.2008; Страна: 18

ГРАЂАНИ ПРЕД ПРВИМ ОПШТИНСКИМ СУДОМ У БЕОГРАДУ ВОДЕ 2.700 ПАРНИЦА ПРОТИВ ДРЖАВЕ

Захтеви „тешки“ више од 300 милиона динара. Највише туже полицајце

У ПРВОМ општинском суду у Београду, јединој правој адреси за тужбу против Републике Србије, води се око 2.700 парница, које су грађани покренули против своје земље. Груба процена каже да се у овим поступцима од државе тражи више од 300 милиона динара. Највише тужби поднето је за накнаду штете због незаконитог и неправилног рада државних органа и малих плата. Зато су у већини оних који туже Србију управо њени упосленици: припадници МУП, Војске Србије и судије. После државних службеника, на листи тужитеља следе корисници инвалидских примања. Њима Министарство рада и социјалне политике исплаћује мање инвалиднине од одређених. Корисници ових примања, може се рећи, држе рекорд у проценту добијених парница, јер баш они ретко - губе. Према речима Весне Секулић, судије Првог општинског суда, држава је тек у новијим тужбама одмах признавала захтев. Раније се спор, који је много коштао пореске обвезнике, предуго развлачио.

- Када држава изгуби овакву парницу, у неким случајевима плаћа 50 одсто више него да спора није ни било - каже Секулићева. - Ту су трошкови адвоката, вештачења, судске таксе и законске затезне камате. Судски трошкови, без затезне камате, износе између 60.000 и 70.000 динара. Судије су, такође, из спорова изашле као победници. Ипак, то не значи да грађани чешће добијају парнице од државе. - Не може се генерализовати ко је победник, а ко губитник - наставља Секулићева. - Сигурно је да грађани добијају спор уколико могу да докажу наводе из тужбе. Највећи износ за накнаду нематеријалне штете исплаћен је због неоснованог и дугог боравка у притвору - 2.800.000 динара. После "Сабље" више од 150 грађана поднело је тужбе због хапшења. Минимална сума, којом грађани могу оглобити државу је око 50.000 динара. Једна од најтежих ситуација је када се одређује висина правичне новчане накнаде за душевни бол због смрти блиске особе. Судска пракса показује да у оваквим случајевима држава исплаћује и по милион динара. - Накнада нематеријалне штете не може да надокнади ничији живот, али новчана одштета постоји да би се родбини барем мало олакшала тешка ситуацију - објашњава Весна Секулић. Осим овако осетљивих тужби, постоје и оне које су, у најмању руку, необичне. Тако грађани знају да туже државу због вођења кривичног поступка, што је потпуно неосновано, јер држава овај поступак мора да води. Памти се и тужилац, који је тражио 100 милиона динара због неоснованог притварања, добио спор и - мање од милион динара. Ипак, на листи интересантних тужби води она због "неупотребе ћириличног писма". Наравно, написана латиницом. Од 2006. је решено 8.700 оваквих предмета, међу којима су и они који нису решени у периоду од 1995. до 2006. године.

Антрфиле:

Изгубљене парнице

- ОКО 200 тужби против МУП и државе поднели су Срби избегли из Хрватске после "Олује". Они су тврдили да их је неколико дана по доласку у нашу земљу полиција приводила и принудно слала на ратиште. Већина спорова решена је у корист избеглих, а неки захтеви су одбијени због застарелости.

- НА основу тужби породица погинулих и рањених војника и полицајаца у ратовима деведесетих и током НАТО бомбардовања, држава је, такође, изгубила већину ових парница.

- СРБИЈА је као сукцесор СФРЈ наследила тужбе породица погинулих у авионској несрећи, која се догодила 1976. изнад Врбовца код Загреба. Тада су се, грешком загребачке контроле лета и пилота, сударили авиони компанија ИАА и "Бритиш ервејза". Погинуло је свих 176 путника и чланова посаде из оба ваздухоплова. Две године касније, двадесетак породица погинулих странаца тужиле су СФРЈ и највећи део спора су и добиле 2006. Предмет је сада у Врховном суду, јер је укинут мањи део пресуде који се тиче накнаде трошкова сахране и изгубљеног издржавања.

СРПСКО-ХРВАТСКИ ОДНОСИ У РУКАМА ИСТОРИЧАРА

Грађански лист, 02.12.2008; Страна: 18

Званични политички односи између Србије и Хрватске далеко су од идеалних, а политичка елита у обе земље заказала је и на последњем примеру - тужби Хрватске упућеној Међународном суду правде, „претњама" Србије враћањем истом мером, а потом и најавом отказивања међудржавног сусрета у Бриселу на коме је као тема најављено решавање проблема избеглих и прогнаних лица. Управо у ситуацији кад су формални политички канали између Србије и Хрватске „запушени" - нормализација односа и помирење захтевају другачији приступ. Друштвени сектор, сматрају стручњаци, не може више чекати на „историјски" чин политичког помирења, већ мора преузети иницијативу у стварању климе за оптималне билатералне односе. Управо је то и била идејна основа међународног научног скупа „Српско-хрватски односи у 20. веку - прошлост и перспективе" одржаног у септембру ове године у Голубићу код Обровца на Корнатима, а чији је истоимени зборник радова недавно промовисан у новосадском Позоришту младих.

Обнављање поверења

По мишљењу др Игора Граовца из Хрватског института за повијест у Загребу, у развоју односа између Хрватске и Србије од изузетног је значаја управо улога друштвено-хуманистичких наука. Ранија заједничка прошлост, сматра Граовац, у склопу научних истраживања и сазнања може помоћи у уклањању фалсификата, митова и стереотипа те отворити стварне могућности помирења.

- Посвадили смо се и заратили преко повијести, па је стога могуће преко ње се и мирити. Наравно, помирење неће доћи само путем политике, оно мора стићи изравно из друштва - рекао је др Граовац. **За разлику од сугестија међународне**

заједнице, која инсистира на појму помирења, Граовац сматра да је од изузетне важности обнављање поверења и његова нова примена, нарочито због сарадње која је постојала у прошлости.

- Наравно, утјецај знаности је ограничен. У овом случају може једино бити ријечи о знанственој сарадњи, која би најприје допринијела помирењу с властитом прошлостју, што би на концу могло отворити стварне могућности поновног успостављања суодноса држава и народа на просторима бивше Југославије - сматра др Граовац.

Проблем с повратком

С друге стране, др Јанко Веселиновић, помоћник покрајинског секретара за науку, истиче да је проблем с повратком избегних и прогнаних лица условза нормализацију односа између Србије и Хрватске. Наводећи као доминантан проблем управо питање повратка Срба у Хрватску, Веселиновић сматра да решење треба тражити у обезбеђењу и заштити права националних мањина од стране матичних држава, што је, како каже, боље него чекати на притисак међународне заједнице.

- Нажалост, услови за повратак највећег броја тих лица још нису створени. Кључни проблем је одузимање станарских права, као и недовршена обнова стамбеног фонда и инфраструктуре у повратничким срединама и недовољна примена уставних и законских одредаба о правима националних мањина. Честе су констатације да права Срба на нивоу законодавства у Хрватској више нису угрожена, али пример „Закона о подручјима од посебног државног интереса“ прети да и законодавство буде дискриминаторско у односу према Србима повратницима. - Овим законом се станови који су остали напуштени након војних акција „Бљесак“ и „Олуја“ поклањају другим особама, углавном избеглим Хрватима из БиХ. Треба увек имати на уму да је судбина националних мањина у рукама већинског народа - каже др Јанко Веселиновић. Нормализација односа између Србије и Хрватске није могућа само политичким декларацијама и добрим дипломатским односима између држава. Само поштовањем мањинских права у свим сферама друштва могуће је нормализовати ове односе, чиме би се омогућио и одржив повратак свих избеглица у места ранијег боравка, сматра Веселиновић.

Антрфиле:

Тужба за геноцид

- Реч је о паралелности правде и мира или пресуде и помирења. Исход је неизванан с обзиром на чињеницу да ће тај процес трајати неколико дугих година. Међутим, управо је то шанса да политичке елите с обе стране отпочну дијалог који би могао довести до вансудског помирења. Свестан сам да је то у овом тренутку тешко, али времена има довољно да се и Срби и Хрвати у том процесу суоче са својом прошлостју - рекао је за ГЛ проф. др Елазар Баркан с Универзитета Колумбија. Нешто одеређенији био је др Игор Граовац:

- То су репови из прошлости, је идеја о тужби пролашла из времена кад још није био висок ступањ међусобних односа. Ја бих то препустио међународној заједници

и судству, и вјерујем да ће они изнаћи неко рјешење које ће бити слично као и у случају БиХ. Термин геноцид је по бројности, начину извршења и по томе што није имао законску или потпуну методолошкију припрему у овом случају претјеран. Ријеч је о геноцидним радњама неоспомо, тако да мислим да ће пресуда ићи у том смјеру - сматра др Граовац.

Бројеви

- **Рреко 400.000 Срба избегло је из Хрватске током сукоба 1991-1995. године.**
- **Више од 75 процената избеглих и даље живи у Србији или у трећим земљама.**
- **Према подацима УНХЦР-а, у Хрватску се вратило и трајно настанило око 60.000 Срба.**

ИЗБЕГЛИШТВО ПОСЛЕ ПРЕТЊИ И БАТИНА

Данас, 02.12.2008; Страна: 15

Сведочења на суђењу Бранимиру Главашу

Загреб - Суђење Бранимиру Главашу и осталим оптуженима за злочин над осјечким Србима 1991. настављено је испитивањем три нова свједока, чланова породица несталих Осјечана чија су тијела извучена из Драве. Јелица Грубић рекла је да је њен супруг Јовица нестало новембра 1991. и да је његово тијело у марту 1993. у Драви код Сарваша пронашао рибар. Она је изјавила да је за вријеме рата, док је боравила у подруму своје зграде, чула комшије како говоре о списковима Срба које је требало однијети у мјесну заједницу, али да тада није знала због чега се ти спискови састављају. Након убиства супруга, Јелица Грубић се са тада тринаестогодишњим сином, одселила у Србију, гдје и данас живи. На суђењу су свједочили и Марија Зелинац и Миодраг Вукајловић, дјеца несталог Светислава Вукајловића. Марија Зелинац изјавила је да је у вријеме злочина као избјелица живјела у Ријечи, те да је појединости о очевој смрти сазнала тек мјесецима након што су га посљедњи пут у Осијеку видјеле комшије. Од њих је чула и да су га прије нестанка више пута тражили униформисани људи. Миодраг Вукајловић рекао је му није познато ништа везано за очев нестанак и убиство, осим да је с још неким тијелима пронађен у Драви. Он је рекао да је због провокација Осијек напустио 1991, а вратио се тек 1996. Вукајловић је испричао да му је у јулу 1991. власник једног локала рекао да ту „Срби више не могу добити пиће“ након чега га је напољу сачекала група младића који су га провоцирали у вези с оцем и истукли говорећи му да се склони или ће га убити. „То сам схватио као опомену и идућег дана напустио Осијек“, рекао је свједок. Српа

ВУЧИЋ ОБИЛАЗИ СРБЕ У ХРВАТскоЈ

Курир, 02.12.2008; Страна: 2

БЕОГРАД - Заменик председника Српске напредне странке Александар Вучић најавио је за четвртак посету Србима из Хрватске. Поред Вучића, у делегацији ће највероватније бити и члан Председништва, професор Марко Атлагић, иначе избеглица из Крајине. Планирано је да се посете српске породице на подручју Книнске Крајине, Лике и Далматинске Загоре. Вучић у изјави за Курир каже да у посету не одлази због политичких говора, већ да би се уверио како живи српски народ у Хрватској.

- Смисао наше посете јесте да обиђемо наше људе који живе на тим подручјима. Желимо да разговарамо с њима, и са сиромашнима и са богатима. Да видимо шта они заправо очекују од нас, од матице. Политичари у Србији говоре о правима и проблемима нашег народа у Хрватској, а највећи број њих и не зна да данас у Книну живи девет хиљада Срба. Хоћемо да видимо шта им је потребно. Држава није урадила ништа како би помогла нашим људима у заштити њихових права. Ово је велики корак, јер Србе у Хрватској нико од политичара из Србије годинама није посетио. Поред тога, желим и да се извиним нашим људима тамо јер њихова држава све ове године није бринула о њима - каже Вучић и додаје да не очекује никакве инциденте ни провокације.

- Ово је посета ниског политичког интензитета. Нема протокола нити ће бити формалних састанака с политичким представницима. Они ме најмање интересују, пре свега желим да разговарамо с обичним људима о њиховим стварним проблемима. Не мислим да ће оваква посета некоме сметати - уверен је Вучић.

PRESS CLIPPING

Среда 03.12.2008. год

СЕМИНАР ЗА МЕДИЈЕ

Блиц - Србија, 03.12.2008; Страна: 3

БАЊА КОВИЉАЧА

УНХЦР организује у Бањи Ковиљачи семинар за медије на којем ће се говорити о међународној заштити избеглица и тражилаца азила. У току тродневног семинара, који почиње данас, учесници ће посетити Центар за азиланте, смештен у Бањи Ковиљачи. Србија од 1. априла ове године примењује Закон о азилу.

СРБИ ДОБИЈАЈУ ПЛАНОМ О ШЕСТ ТАЧАКА

Данас, 03.12.2008; Страна: 2

Горан Богдановић, министар за Косово и Метохију

Београд - Министар за Косово и Метохију Горан Богдановић оценио је да ће споразумом о шест тачака за размештање Еулекса Срби добити много, пре свега зато што се тиме поново афирмише Резолуција УН 1244. Србија је Споразумом успела да заштити своје и интересе српске заједнице у области полиције, правосуђа, царине, транспорта, инфраструктуре, административне линије, заштите културних и историјских споменика, казао је Богдановић у интервјуу за лист Јединство.

Према његовим речима, за почетак у српским срединама биће отворене полицијске станице и подстанице под надзором међународне полиције. У области царине, према речима Богдановића, на административну линију са Србијом, у складу са Резолуцијом 1244, вратиће се међународни царинници - што значи да на тим прелазима неће бити цариника које именују привремене косовске власти. Српске општине и локална самоуправа моћи ће да се адекватно финансирају из прихода које ће сами убирати од ПДВ-а, казао је Богдановић. И локалне судије и тужиоци именовале се у складу са Резолуцијом 1244 што значи да ће у српским срединама уз међународне радити и српски тужиоци и судије, казао је министар. Према Богдановићевим речима, биће преговора о најважнијим инфраструктурним питањима, укључујући железницу, путеве, снабдевање водом и електричном енергијом.

Антрфиле:
Неопходни разговори о културном наслеђу

Министар је рекао и да је неопходан наставак дијалога Београда и Приштине о српском културном наслеђу, и да у њега треба да буду укључени представници СПЦ и међународни чиниоци. Еуелкс је, како је навео министар, у обавези да истински заштити Србе у Покрајини, да омогући слободу кретања, повратка узурпиране имовине, правну заштиту, да се бори против корупције, криминала, претњи. „Рачунамо да ће Еуелкс дати много већи допринос повратку расељених у обнови њихових кућа, амортизовати притисак и незадовољство албанских лидера и политичара око повратка Срба“, казао је Богдановић.

„ДОБРОВОЉНИ БОЖИЋНИ БАЗАР“

Преглед, 03.12.2008; Страна: 4

Међународни клуб жена Београда (ИВЦ) у недељу, 7. децембра организује на Београдском сајму осми „Добровољни божићни базар“ на коме ће учествовати више од 30 земаља и 170 корпоративних спонзора. Базар је организован као подршка локалним невладиним организацијама које раде са угроженом популацијом, рекла је председница ИВЦ Пеги Бат и подсетила да су чланице тог клуба жене из разних земаља света које желе да допринесу позитивним променама у Србији. Културно-продајни сајам одвија се једном годишње и служи за прикупљање средстава која се користе за финансирање добротворних акција ИВЦ-а широм Србије. Током прошлогодишњег Базара ИВЦ је прикупио 106.000 евра, а та средства су додељена жртвама насиља и трафикинга, хендикепираним особама, образовању ромске деце, старим особама, интерно расељеним лицима и за хитне интервенције. „Ове године смо окупили рекордних 170 корпоративних спонзора који ће се представити на штандовима својих земаља у Хали 2, на Београдском сајму“, рекла је Бат. На штандовима амбасаде и појединци ће имати могућност да представе рукотворине, музику, сувенире, фолклор, националну кухињу, одевне предмете, као и књижевност, док ће „Дечији угао“ понудити занимације за малишане укључујући дечије филмове и игрице.

НЕ ИДУ У ШКОЛУ ЈЕР НЕМАЈУ ЗА ПРЕВОЗ

Пресс, 03.12.2008; Страна: 18

КУРШУМЛИЈА - Од данас 10 основаца расељених са Космета, који похађају подујевску Основну школу „Коста Војиновић“ измештену у Куршумлију, не долази на наставу јер немају пара за аутобуске карте! Они су до школе, у којој су 52 ђака, путовали из околних куршумлијских села. Новац за њихове

месечне, које за три месеца коштају 90.000 динара, требало је да обезбеди Министарство за Косово и Метохију, али оно од почетка школске године није то учинило. До сада се школа довијала тако што је паре позајмљивала од куршумлијске школе „Милоје Закић“. За децембар деца нису добила картице јер подујевска општина нема од кога да позајми 30.000 динара за њих, па више не могу да користе превоз.

- Не можемо више да радимо на терет наших домаћина - каже председник подујевске општине Обрен Анђелковић.

СПИСАК ОДБИЈЕНИХ ПРИЈАВА ЗА БЕСПЛАТНЕ АКЦИЈЕ НА ИНТЕРНЕТУ

Блиц, 03.12.2008; Страна: 11

Агенција за приватизацију Србије објавила је списак још 33.668 одбијених пријава грађана за добијање бесплатних акција јавних предузећа.

Одбачене су пријаве грађана који на дан 30. јуна 2007. године нису имали пребивалиште на територији Србије или статус расељене особе с Косова и Метохије.

Списак одбијених пријава објављен је на сајту Агенције www.прив.рс и у „Службеном гласнику Србије“. Грађани могу у року од 30 дана да се жале Министарству економије и регионалног развоја Србије на одлуку о одбијању њихових пријава за бесплатне акције. Агенција је у септембру објавила списак 2.758 малолетника који су се пријавили за бесплатне акције, иако на то по закону немају право. За бесплатне акције великих јавних предузећа пријавило се укупно 5.066.815 грађана Србије.

ВОЈВОЂАНСКУ КАСУ БРАНИ УСТАВ СРБИЈЕ

Дневник, 03.12.2008; Страна: 3

И Н Т Е Р В Ј У: ЈОВИЦА ЂУКИЋ, ПОКРАЈИНСКИ СЕКРЕТАР ЗА ФИНАНСИЈЕ

Покрајински секретар за финансије Јовица Ђукић потврдио је „Дневнику“ да је у нацрту републичког буџета за 2009. годину за потребе Војводине предвиђено 35 милијарди динара, односно 15 милијарди мање од оквира који гарантује Устав! Наиме, по важећем Закону о буџетском систему, буџет АПВ утврђује се на темељу приходне стране државне касе, која је за следећу годину пројектована на нивоу од 715 милијарди динара. С обзиром на то да у Уставу пише да буџет Војводине „износи најмање седам процената у односу на буџет Републике Србије“, покрајински новчаник би морао да тежи најмање 50,05 милијарди.

– Циљ Устава није био да се јавна потрошња у Републици увећа за седам процената, већ да се изврши другачија унутрашња прерасподела новца, односно да се од 100 државних динара за војвођански буџет издвоји седам, па да се тек онда дели остатак. Стога је и буџет Србије требало димензионирати управо почев од те премисе, јер је поменутих седам процената једини буџетски паритет дат у Уставу. Дакле, то једино мора, и то не зато што су Војвођани бољи од других, него зато што је највиши правни акт државе Србије тако прописао. Нажалост, поново се приликом израде буџета кренуло расподелом свих 100 динара, да би се онда од министарстава тражило да „врате паре” како би се испунила уставна обавеза, што, наравно, сада иде веома тешко – изјавио је Ђукић за „Дневник”.

Хоће ли грешка бити исправљена?

– Верзија републичког буџета која је у оптицају још увек је радна, односно није у форми нацрта упућена Влади, тако да се надам да ће текст бити коригован и да ће Војводина добити Уставом загарантован буџет. Да не буде забуне, разлику од 15 милијарди динара никако не могу надоместити изворни покрајински приходи, јер су постојећи на нивоу од свега 0,8 процената буџета, док АПВ нити може нити сме да уведе неке додатне фискалне намете грађанима Војводине. Једина могућност да се испуни уставна обавеза је да се направи другачија прерасподела новца на појединим позицијама у републичком буџету. Шта ће се догодити уколико оквир остане на нивоу од 35 милијарди динара, што је 4,89 процената републичког буџета?

– Не бих се упуштао у тумачење шта би за државу у целини значило доношење противуставног акта. Оно што је сигурно – било би угрожено финансирање надлежности Покрајине. Али ипак сам убеђен у то да ће поједини чланови Владе, који су добили завидне буџете, схватити да морају направити додатну анализу и селекцију планова, те да им реализацију неких ваља оставити за 2010. годину. Уосталом, и до сада се дешавало да су у буџету биле предвиђене и инвестиције за које уопште нису били спремни пројекти. У питању је класично нереално планирање, које оптерећује расходну страну буџета, с истовремено малим или никаквим изгледима да буде реализовано. Невоља је, међутим, што многи министри мисле да оно што је записано у буџету заиста и постоји у трезору или већ негде и само чека да буде потрошено. Заборављају, или намерно превиђају, да је суштина у приливу новца, и да је, ако њега нема, онда свака пројекција изгледа републичке касе потпуно бесмислена. Без намере да будем адвокат Министарства финансија, али мора бити јасно да, уколико не дође до реза појединих раздела, оно не може да измисли толике паре. Стога се надам да ће бити довољно и политичке воље и разума да се поједини буџетски апетити смање. Да ли би с актуелним оквиром од 35 милијарди динара Војводина могла да испоштује своју уставну обавезу да три седмине буџета користи за финансирање капиталних расхода? – Ми смо до сада некако успевали да испоштујемо ту Уставом утврђену обавезу, иако смо, чињеница је, имали великих проблема јер се рачунао укупан обим покрајинске касе, у који улазе и трансферна средства која само прођу преко нашег рачуна. Рецимо, ако као основу узмемо 50 милијарди динара, те три седмине износе готово 21,5 милијарду. Када томе додамо трансферна средства за плате просветних радника, која су на нивоу од 25 милијарди, практично за све остале позиције, од

социјале и здравства, преко културе и информисања, до режијских и осталих трошкова Покрајине, остаје свега 3,5 милијарде динара. О испуњењу наше уставне обавезе с најављених 35 милијарди динара, дакле, не вреди ни расправљати јер би то значило да морамо за финансирање капиталних расхода издвојити 15 милијарди динара, а нама би, када одбијемо плате просветара, у каси остало тек десет милијарди.

Има ли овакво димензионирање републичког буџета утицај на текуће финансирање покрајинске касе?

– У прва три месеца наредне године конкретних последица по Војводину не би било, с обзиром на то да смо се определили за привремено финансирање. То практично значи да расходе у првом кварталу 2009. димензионирамо спрам овогодишњег буџета, с тим што ћемо ићи чак и испод износа који закон дозвољава јер су прилике такве да се у великој мери мора елиминисати јавна потрошња која није непосредно везана за инвестиционе и капиталне трансфере. Речју, иако бисмо могли да привремено финансирање за период јануар–март 2009. утврдимо на нивоу од преко 13 милијарди динара, нећемо ићи на износ већи од 11,8 милијарди. Тиме истовремено остављамо и простор за то да, након усвајања закона о надлежностима и израде покрајинског буџета за 2009, старујемо буџетски циклус с јаким готовинским суфицитом, који би нам омогућио да наставимо финансирање започетих пројеката и покренемо нове, а да не зависимо у потпуности од текућих прихода, јер се очекује да ће прва половина следеће године бити у знаку рецесије. Све то, наравно, по условом да за покрајински буџет буду обезбеђене паре у складу с Уставом.

Антрфиле:

Нису сви пензионери социјални случајеви

– **Нажалост, веома грубо и веома јасно се види да би Србија, да се одустало од тог линеарног повећања пензија за десет посто, имала уравнотежен буџет. А то би била изузетна порука и инвеститорима, и међународној јавности, финансијској и привредној, која би неспорно утицала на смањење референтне каматне стопе, изузетно би позитивно утицала на све макроекономске индикаторе, као и на боље рангирање Србије на свим листама атрактивности за улагање капитала. Уместо тога, ми се суочавамо с дефицитом од преко 46 милијарди динара, при чему ће најугроженији пензионери добити повишицу од свега 700-800 динара, што им неће помоћи да се осећају егзистенцијално сигурније, док ће онима с десет пута већим пензијама бити исплаћено позамашно повећање. И мислим да нам је ово наука да што пре морамо направити социјалне карте грађана Србије јер се показује да се социјална политика не може водити ад хок, а поготово не линеарном расподелом. Јер, нити су сви пензионери угрожени, нити сви Роми, нити све избеглице. Крајње је време да таргетирамо не групе, него појединце који веома тешко живе и треба да буду предмет појачане социјалне заштите.**

PRESS CLIPPING

Четвртак 04.12.2008. год

ОТКАЗАН СЕМИНАР УНХЦР
Блиц - Србија, 04.12.2008; Страна: 11

БАЊА КОВИЉАЧА

Због слабог интересовања медија отказан је семинар УНХЦР о међународној заштити избеглица и тражилаца азила. Семинар је требало да буде одржан у Бањи Ковиљачи, где се налази Центар за азиланте.

ПОЛИТИЧКА КРИЗА ПОНОВО ПРОТИВ ИЗБЕГЛИЦА
Данас, 04.12.2008; Страна: 4

Представници Србије, Црне Горе, БиХ и Хрватске следеће недеље у Женеви

Влада у Загребу променила одлуку да је представља делегација на највишем нивоу

Београд - Скоро четири године након што су се Сарајевском декларацијом Србија, Хрватска, Босна и Херцеговина и Црна Гора обавезале да ће до краја 2006. трајно „затворити“ проблем избеглица, регион није ни близу таквог позитивног исхода. Представници међународне заједнице и даље указују да је неопходна потпуна примена Декларације, а наредни покушај да четири земље нешто конкретно ураде десиће се 10. децембра на састанку у Женеви.

Како је Данасу речено у кабинету потпредседника Владе Јована Кркобабића, поред њега, делегацију Србије чиниће комесар за избеглице Владимир Цудић и његова помоћница Данијела Поповић-Роко.

Поред оживљавања Сарајевске декларације, теме разговора биће проблем дуготрајног избеглиштва у Србији, али и решавање проблема Срба избеглих из Хрватске. УНХЦР је, наиме, Србију означио као једну од пет земаља на свету са најозбиљнијим проблемом дуготрајног избеглиштва и једину такву земљу у Европи. Избеглички проблеми још су даље од решења након драстичног погоршања односа Србије и Хрватске, након тужбе и противтужбе покренутих пред Међународним судом правде. Миодраг Среста, извршни директор Групе 484, наводи за Данас да ће ова политичка криза утицати и на састанак у Женеви.

- Уместо планиране делегације на највишем нивоу, Хрватску ће 10. децембра представљати делегација на техничком нивоу. Хрватска има развијену дипломатску активност и не верујем да су из неког другог разлога делегацију

спустили на нижи ниво - напомиње Среста. Како објашњава наш саговорник, Сарајевски процес требало је да реши питања израде „мапе пута“ свих држава потписница, али и успостављање заједничке матрице за решавање проблема избеглица у региону до чега, како истиче, још није дошло.

- Хрватска још не показује политичку вољу за решавање овог питања. Извесни помаци су направљени, када је реч о конвалидацији радног стажа избеглих Срба из Хрватске, али у низу других нерешених питања остаје и проблем враћања њихових станарских права - указује Среста. С обзиром на то да су Сарајевски процес иницирали Европска комисија, УНХЦР и ОЕБС, наш саговорник наглашава да су ове организације чврсто посвећене оживљавању Сарајевског процеса.

- **Сматрам да и даље постоји минимум политичке воље потписница да се Декларација примењује. На међународној заједници је одговорност да све стране и даље подстиче да учествују у овом процесу - закључује Среста.** Како наглашава министар рада и социјалне политике Расим Љајић, чињеница да се 13 година након завршетка рата говори о проблему избеглица „сигуран је показатељ да смо сви били неуспешни, па и међународна заједница“.

- **За локалну интеграцију одговорност носе Влада и све државне институције, али повратак избеглица својим кућама не може се решити без међународних организација - каже Љајић.** Он наглашава да Србија има највећи интерес да се избегличко питање затвори, јер се с њим много драстичније суочава у односу на друге земље региона. **Према проценама УНХЦР-а, око 60.000 људи који су избегли из Хрватске у Србију вратило се у своје домове, али се суочавају са тешким егзистенцијалним проблемима**

- Решавање тих проблема један је од предуслова за нормализацију односа Србије и Хрватске. Тражимо да се признају права тих људи и да им се врати достојанство - истиче Љајић. **Како наглашава комесар за избеглице Владимир Цуцић, више од 10 одсто грађана Србије није живело у овој земљи до 1990. Он указује на „добар пример БиХ“, у којој је готово сасвим враћена имовина избеглим и расељеним, али и на „лош пример Хрватске, која примењује систем сегрегације“.** Према његовим речима, положај избеглих и расељених у Србији решаваће се средствима из претприступних фондова ЕУ, НИП-а, донацијама УН-а, као и средствима локалних заједница. Са преко 97.000 становника са статусом избеглица из Хрватске и БиХ, Србија је на првом месту у Европи, а на 13. месту у свету.

Антрфиле:

Позив Хрватској

Непосредни циљ састанка у Женеви, како објашњава републички комесар за избеглице Владимир Цуцић, биће враћање станарских права српским избеглицама из Хрватске, решавање питања радног стажа, учешћа у приватизацији и враћања неисплаћених пензија у периоду од 1991. до 1998. „У Србији ничија основна људска права нису била одузета и ми такав третман тражимо и за избеглице приликом њиховог повратка кућама. Хрватска треба да учини оно што су учиниле БиХ и Македонија и да врати станарска права“, истиче он. Још 6.200 људи у колективном смештају

Расим Љајић наводи да су у Србији ипак приметни извесни помаци у решавању питања избеглица. Од некадашњих 700 колективних центара за смештај избеглих и расељених данас их има 75, у којима живи око 6.200 људи. Међутим, како додаје, око 60 одсто избеглих и расељених је незапослено, а око 40 одсто њих живе као подстанари. Према проценама, Србија је протеклих година интегрисала више од 300.000 људи.

ВРАТИТИ ИМОВИНУ ИЗБЕГЛИЦАМА

Данас, 04.12.2008; Страна: 15

Јелко Кацин о уласку Хрватске у ЕУ

Љубљана - **Посланик Словеније у Европском парламенту Јелко Кацин позвао је Хрватску да избеглицама и странцима врати законито стечену имовину, саопштено је јуче. Кацин је јуче говорио у одбору за спољне послове Европског парламента поводом извештаја Ханеса Свободе о напретку Хрватске у 2008.**

- Исправно и коректно је да подстичемо Хрватску у настојањима да уђе у ЕУ - рекао је Кацин, према саопштењу из његовог кабинета. Кацин је додао да „Европска унија жели да Хрватска у преговорима што пре затвори сва поглавља, али и да је на примеру Бугарске и Румуније научено да није мудро говорити о изнуђеним датумима, јер су те две државе морале чекати на улазак у Унију још наредне две године“.

- Сматрам да би било боље Хрватску позвати да што пре заврши преговоре него да одређујемо крајње и присилне рокове. У овом тренутку само једна влада може успорити хрватске преговоре за Унију, и то је хрватска влада - рекао је Јелко Кацин и додао да би „тешкоће хрватске владе биле слаб пример за све друге државе Западног Балкана“. На крају свог обраћања члановима одбора за спољну политику Европског парламента Кацин је упозорио и на однос Хрватске према странцима и избеглицама, и позвао је на „убрзано враћање имовине“.

- **Нажалост, још се многи грађани Хрватске и избеглице још увек сусрећу са проблемима у враћању законите имовине - рекао је Кацин. Он је позвао на боље управљање средствима из кохезијских фондова ЕУ у Хрватској.**

ЖИВИ СА МЕТКОМ У ГЛАВИ

Глас Јавности, 04.12.2008; Страна: 12

Медицински феномен Мирко Стошић из Белог Поља код пећи преживео је тешко рањавање шиптарских терориста

Мирко Стошић (55), избеглица са Космета, живи са метком у глави још од 19. јуна 1999. године, када су га, испред Дома културе у Белом Пољу код Пећи,

ранили pripadnici УЧК. Пре него што је погођен, гледао је како му шиптарски терористи из пиштоља са пригушивачем убијају брата.

- Мирно смо разговарали све док се крај нас нису зауставила два аутомобила, у којима су били Шиптари наоружани аутоматима и пиштољима. Један од њих, неки Ђељош, убио је прво Филипа Костића, после и Стевана, ком презимена не знам, а потом и брата ми Радомира. Онда је пуцао у мене. Последње чега се сећам било је да тонем у неки мрак и ту ми се филм прекинуо. Колико сам дуго лежао, не знам, али сам у неком тренутку, онако са два метка у глави, дошао свести и почео да идем у круг око неке бандере. Онда сам опет пао у то црnilo... Тек после много дана проведених у коми, освестио сам се у болници у Нишу - присећа се Стошић. Рањеног га је приметила мештанка Гроза Стојановић, а онда су га из Пећи хеликоптером пребацили најпре у приштинску болницу, а потом санитетом у Клинички центар у Нишу, где је оперисан.

- **Операција је трајала више од шест сати и нико није веровао да ћу преживети. Хирурзи су успели да ми из мозга изваде један метак, највероватније калибра 7,62, али је други остао. После операције вратио сам се међу живе и ево, Богу хвала, ту сам. Али, не баш доброг здравља. Глава ме стално боли, пијем шаку лекова, слабо чујем, центар за равнотежу ми је оштећен, па не могу никуд без штапа. Недавно сам имао операцију ока, а често ме хватају и психичке кризе... - описује Мирко последице рањавања. Шансе да Мирко преживи са два метка испаљена у чело, кажу лекари, биле су толике да је запамћен као медицински феномен. Ипак, каже, не размишља много о томе.**

- У почетку ми је пред очима стално била слика тог Ђељоша како пуца у мене, али сам га временом избрисао из сећања. У међувремену, скућио сам се у Горњем Милановцу, са женом и шесторо деце. Купио сам и козу, па сво слободно време проводим са њом - приповеда Мирко, показујући ожиљке на челу.

ПУЦАЛИ НА СРПСКУ КУЋУ

Пресс, 04.12.2008; Страна: 6

КОСОВСКА МИТРОВИЦА - Саша Пишкулић из села Осојане, које је удаљено четрдесетак километара од Косовске Митровице, казао је јуче да је у том селу пуцано на кућу његовог рођака Томислава Пишкулића (81). Саша Пишкулић је казао да се инцидент догодио прексиноћ око 18.30, када је и он био у кући рођака. Према његовим речима, медије је обавестио тек јуче јер је сачекао да увиђај изврше шпанске јединице у саставу Кфора које су стациониране у Осојану. У Осојану живи око 1.000 српских повратника.

PRESS CLIPPING

Петак 05.12.2008. год

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц - Србија, 05.12.2008; Страна: 1

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ

У Петровцу на Млави потписан је меморандум о изградњи зграде са 20 станова за избеглице из колективног центра у бившој касарни ЈНА. У колективном центру бивше касарне ЈНА остало је још 45 избеглих лица са Косова и они ће сви моћи да се сместе у новом објекту. Усељење је до краја 2009. године.

КУЋЕ И ОД ПРОДАЈЕ ЧЕСТИТКИ

Данас, 05.12.2008; Страна: 25

Београд - Хуманитарна организација Дивац (ХОД) покренула је продају новогодишњих честитки ради прикупљања новца за куповину кућа за избеглице и расељене. ХОД је саопштио да је у оквиру акције „Можеш и ти“ до сада прикупио 1,4 милиона евра за куповину постојећих сеоских кућа и тако збринуо око 100 породица. Продаја новогодишњих честитки у акцији под називом „Још један кров“ требало би да помогне да људи који су још у колективним центрима, добију стан, запослење, материјалну и социјалну сигурност. Додатне информације на интернет страни ХОД-а: www.дивац.орг.уу/сер и на телефон 011/3090-851.

ДОБРОТВОРНИ БАЗАР

Дневник, 05.12.2008; Страна: 11

Празнични добротворни базар Међународног клуба жена биће одржан 7. децембра на Београдском сајму, саопштила је јуче компанија “Центропроизвод” која ће излагати на том базару. Међународни клуб жена, супруга шефова дипломатских мисија акредитованих у Србији окупиће, осми пут, излагаче чији је приход од продаје на базару намењен најугроженијим слојевима становништва, жртвама насиља и трговине људима, инвалидима, Ромима, старим и интерно расељеним лицима. “Цетропроизвод” ће, као друштвено одговорна компаније на свом штанду представити широк асортиман

производа, а сав приход од продаје ићи ће у хуманитарне сврхе. Та компанија је, како је наведено, 29. новембра била и на Дипломатском базару у Словенији где је учествовала у хуманитарној акцији и истовремено промовисала српске производе и специјалитете домаће кухиње. То је један од првих корака којим та компанија почиње освајање тржишта у региону, међу којима словеначко тржиште заузима значајно место. **Прошле године је на добротворном базару Међународног клуба жена прикупљено око 106.000 евра, а посетило га је око 5.000 људи.**

ПОМОЋ РОМИМА У НОВОМ ПАЗАРУ И КУРШУМЛИЈИ

Блиц - Србија, 05.12.2008; Страна: 2

НОВИ ПАЗАР, КУРШУМЛИЈА - Роми који су смештени у импровизованом насељу у селу Блажево код Новог Пазара добијае два пута недељно воду из цистерни - рекао је градски повереник за избеглице Мики Милосављевић. Реч је о Ромима који су избегли са Косова 1999. и који су годинама живели на депонији на Батњику. Ови Роми, нажалост, због неажурности бивше власти нису добили контејнере од УНХЦР, а живе у кућицама склепаним од дасака. „Цистерне ће долазити уторком и петком, а на путу смо да решимо и снабдевање електричном енергијом уз подршку „Електрораса“ - рекао је Милосављевић. Програм Уједињених народа за развој (УНДП) одобрио је 550.000 динара за уређење канализације у куршумлијском ромском насељу. Донација за уређење канализације за 80 ромских породица уследила је након што су пројектом заједно конкурисали Канцеларија за ромска питања у Куршумлији и локална самоуправа. Предвиђено је да се домаћинства у куршумлијском ромском насељу прикључе на градску канализациону мрежу.

НИКАКВА КОРИСТ, ВЕЛИКА ШТЕТА

Данас, 05.12.2008; Страна: 8

Поводом приватне посете Александра Вучића Книну

И то смо дочекали. Доскорашњи генсек радикала Александар Вучић, свежи евроентузијаста, са још увек видљивим тешкоћама у модификовању реторике и јавног наступа, отпутовао у „приватну посету“ Книну и још неким местима у Хрватској. Истовремено, прате га новинари и функционери напредњака, што демантује приватни карактер путовања и даје му политичку димензију. Циљ је дефинисан флуидно, тако да остане довољно простора за накнадне интерпретације, али намера се читава. Напредњаци имају снажне амбиције у Србији, али и у региону. Гласови бирача пореклом из тих крајева су оно на шта рачунају, не обазирјући се на сопствени, големи допринос трагедији и мукама тих људи из доскорашњег радикалског оквира. Тајминг је суштина, не сме се дозволити

доскорашњим пријатељима да задрже позиције и утицај у тој популацији. **Из српске заједнице у Хрватској стижу изјаве чуђења које би се могле просто превести на коментар - „само нам је још ово требало“.** Заиста, шта може донети једна таква посета? Пораст тензија на одабраном итинереру, поделе унутар српске заједнице у Хрватској, повећање одијума према Србима у Хрватској? Вероватно од свега по мало, у условима када легитимни представници српске заједнице, њихове организације и странка настоје да консолидују положај српске заједнице и отварају простор да се разговара и решава велики терет актуелног положаја Срба у Хрватској, са неодвојивом избегличком димензијом. У томе им је потребна подршка матичне државе и добросуседски односи Србије и Хрватске, а не страначке и личне промоције. То, наравно, не значи да Вучић не треба да путује у Хрватску и у друге државе у ближем и ширем европском окружењу. Управо то је препоручљиво, уколико је у питању искрена проевропска трансформација напредњака. Али, то би захтевало да се у Книн путује преко Загреба, хрватских институција и изабраних представника српске заједнице. То је и реалност и будућност. **Претходно би се очекивала јасна ограда и осуда недела и злочина доскорашњих радикалских сабораца, управо у име бољитка и мирног живота оних којима се иде у посету.** Одрицање од линије Карлобаг-Карловац-Вировитица је тек почетак, а и овде важи правило да се прво чисти сопствена авлија. Тек тада би се могло говорити о веродостојности. Коначно, европска оријентација напредњака требало би да се верификује приступом некој од европских партијских асоцијација. То би по свему судећи могла бити народњачка групација, у којој је из Хрватске заступљен ХДЗ, а ХСП безуспешно покушава да се прикључи.

ИДЕНТИФИКОВАНО 18 СРПСКИХ ЖРТАВА

Дневник, 05.12.2008; Страна: 11

У ЗАВОДУ ЗА СУДСКУ МЕДИЦИНУ У ЗАГРЕБУ

У Загребу су јуче идентификовани посмртни остаци још 18 лица српске националисти страдалих у Лици, Далмацији, на Кордуну, Банију, у Западној и Источној Славонији од 1991. до 1995. године. Идентификовани су у Заводу за судску медицину и криминалистику Медицинског факултета у Загребу међу остацима есхумираним у последњих седам година из заједничких и породичних гробница, саопштио је Документационо-информативни центар “Веритас”. **Међу идентификованима је и 12 из групне гробнице у Петрињи, из које су октобра 2006. године есхумирани остаци 160 тела, од чега 40 жена. Већина је убијена у избегличкој колони августа 1995. на путу Глина-Двор. Од 870 есхумираних у последњих осам година на подручју Хрватске идентификовано је 499. Према “Веритасу”, још 2.343 лица српске националности се воде као нестала у рату од 1991. до 1995. на подручју Хрватске, од чега 1.540 цивила.**

СРБИЈА ФАКТОР СТАБИЛНОСТИ

Преглед, 05.12.2008; Страна: 2

Вук Јеремић позвао ОЕБС да испуни мандат своје мисије на Косову „Мисија ОЕБС на Косову (ОМИК) мора озбиљно да схвати статусну неутралност. Србија није задовољна радом ОМИК-а“, изјавио је шеф српске дипломатије на јучерашњем заседању ОЕБС-а у Хелсинкију

Министар спољних послова Србије Вук Јеремић изјавио је јуче на заседању ОЕБС-а у Хелсинкију да је Србија кроз своје акције и иницијативе доказала региону и свету да је незаобилазан фактор стабилности и безбедности југоисточне Европе и изразио задовољство постигнутим договором о преобликовању цивилне мисије на Косову.

Јеремић је, у обраћању учесницима 16. министарског Савета Организације за европску безбедност и сарадњу, истакао да је од изузетне важности што је у УН постигнут договор о преобликовању цивилне мисије на Косову, чиме се стварају услови за заштиту Срба и других угрожених заједница на Косову и учвршћује чињеница да Србија остаје неопходна за самоуправу у својој јужној покрајини.

„У наредним данима и недељама, очекујемо да ћемо се консултовати са УН и ЕУ о имплементацији модалитета и механизмима размештања статусно неутралног Еулекса на Косову“, казао је Јеремић.

Он је додао да је 2008. била најтежа година за политичку транзицију Србије, али да је, упркос великим потешкоћама, демократија у Србији ојачала, а европске перспективе унапређене. Србија је у томе успела захваљујући томе, како је навео, што је изабрала да дипломатски и са максималном уздржаном одговори на директне нападе на суверенитет и територијални интегритет. Као илустрацију за такво понашање Јеремић је навео реаговање Србије на једнострано проглашену независност Косова.

„Истина је да су се билатерални односи оптеретили због одлуке неких земаља да призна једнострано проглашену независност Косова... Ми смо се определили за приступ без конфронтација, окренули смо се закону“, истакао је шеф српске дипломатије. Јеремић је позвао ОЕБС да испуни мандат своје мисије на Косову, истакавши да та мисија може имати важну улогу у преобликованом међународном присуству. „Мисија ОЕБС на Косову (ОМИК) мора озбиљно да схвати статусну неутралност, рекао је он, поновивши да Србија није задовољна радом ОМИК-а. Српски министар је нагласио да будући ангажман Еулекса представља један од највећих изазова за ОЕБС и њене државе чланице. **Јеремић је позвао ОЕБС да игра конструктивнију улогу у питањима која се тичу имовине и медија, као и да подржи предлог Србије за формирање прихватних центара на Косову за помоћ неалбанском становништву. Шеф српске дипломатије је истакао чињеницу да Србија има највећи број избеглица и интерно расељених лица од свих земаља чланица.**

ДУГУЈУ ИМ 18 ПЛАТА

Вечерње Новости, 05.12.2008; Страна: 19

ЈЕДИНИ ХОТЕЛ У РУДОМ ОД ЈУЧЕ ЈЕ ЗАТВОРЕН

РУДО - Због штрајка запослених, једини хотел у Рудом од јуче је затворен. Штрајкачи тврде да им пословодство Хотела "Рудо" дугује 18 плата, те да доприносе нису платили од 1997. године. Проблем је тим већи што су у хотелу смештене и четири избегличке породице, које хотелске собе користе као алтернативни смештај, с обзиром на то да је са лочетком штрајка препала да ради и котларница за централно грејање. У хотелу "Рудо" већ шеп месеци су искључени телефони. Струје имају, али је питање до када.

PRESS CLIPPING

Субота 06.12.2008. год

ДИВАЦ: ЗБРИНУЋЕМО СВЕ ИЗБЕГЛИЦЕ

Глас Јавности, 06.12.2008; Страна: 6

ЈАГОДИНА - Прослављени кошаркаш Владе Дивац изјавио је да ће његова фондација за збрињавање избеглица наставити са радом све док се стамбено не збрине свих 5.800 избегличких породица којима је оваква помоћ потребна. - Радимо и други део пројекта, за који је део средстава дала Уни кредит банка, који предвиђа да се људима који су добили објекте омогући да се самостално издржавају, да купе стоку, живину, машине за обраду земље - рекао је Дивац

ДИВАЦ: НЕ СТАЈЕМО ДОК СВИ НЕ БУДУ ЗБРИНУТИ

Спортски журнал, 06.12.2008; Страна: 16

Прослављени кошаркаш Владе Дивац изјавио је за Тањуг да ће његова Фондација за збрињавање избеглица наставити радом све док се стамбено не збрине свих 5.800 избегличких породица којима је оваква помоћ потребна. Радимо и други део пројекта, за кога је део средстава дала „Уни кредит банка“, који предвиђа да се људима који су добили објекте омогући да се самостално издржавају, да купе стоку, живину, машине за обраду земље - речи су Дивца. Дивац је у четвртак Јагодини присуствовао заједничкој вечери привредника коју је приредио градоначелник Драган Марковић Палма. Том приликом је истакао да је „ХОД“ за годину дана сакупила милион евра, купила и поделила више од 100 кућа избеглицама. Од укупног броја избеглица који су прошле године збринути у Србији, укључујући и оне које је збринула држава и невладине организације, наша фондација је збринула 47 одсто. Он је истакао да ће фондација наставити рад у сарадњи с Високим комесаријатом за избеглице (УНХЦР) и Републичким комесаријатом и људима добре воље да се све избеглице сместе. Један од разлога због којих сам се вратио у Београд је да се ангажујем максимално око тога.

Мало је тежа ситуација око запошљавања ових људи, волели бисмо када би могли и у помоћи, у преговорима смо са једном страном компанијом, која је овде инвестирала, да нам помогау да купимо десетак кућа и да тим људима омогући за пошљавање. Као позитиван пример Дивац је апострофирао општину Инђија, која је самостално учествовала у акцији и збрињавању десет избегличких фамилија на њиховом простору и свима дала запослење.

ТУЖБЕ КОЧЕ ПОВРАТАК ИЗБЕГЛИЦА

Правда, 06.12.2008; Страна: 9

ИНТЕРВЈУ МИЛОРАД ПУПОВАЦ ПРЕДСЕДНИК ССДС.

Било би добро да се установи веће које би помогло политичарима, али и јавности да са мање терета и са мање напетости приступе тешким питањима која су остала из ратног наслеђа.

Постоји опасност да због изостанка разговора односи Србије и Хрватске пукну и да озбиљно поремете односе између других земаља и односа у региону.

Председник Самосталне српске демократске странке из Хрватске Милорад Пуповац у интервјуу „Правди“ каже да се негативни ефекти на односе Хрватске и Србије због одлуке хрватских власти да активира тужбу против Србије пред Међународним судом правде већ осећају. **Ионако лабави односи две земље сада су доведени у питање - каже Пуповац и додаје да се плаши да ће оперативност хрватских власти у односу према повратку избеглица, њиховој интеграцији и њиховим правима у Хрватској сада бити још спорија него што је био случај до сада.**

Колико тужба Хрватске против Србије пред међународним судом правде у Хагу утиче на односе две земље?

- Као што се може приметити, утиче веома много у негативном смислу. За очекивати је да ће тај утицај, уз одређене осцилације, сигурно потрајати уколико се остане при садашњим одлукама да се овај процес настави. Србија је донела одлуку да поднесе контра тужбу. Како је то пропраћено и коментарисано у Хрватској?

- Није било неких посебних реакција у том смислу осим наравно да је јавност обавештена о томе. Нисмо приметили нека посебна тумачења ове најаве. Каково је ваше мишљење колико времена ће, након оваквог чина Хрватске, бити потребно да се односи две земље колико толико нормализују?

- Тешко је рећи. Све зависи од тога на који начин и како ће се актери односити према ризицима које ово узајамно тужење носи са собом. Према томе, рок до којег хрватска тужба може бити разматрана је три године. Који рок може бити за контра тужбу Србије и за оглашавање суда да ли је надлежан или није тешко је рећи, али очигледно је да то може компликовати односе две земље минимум неколико година.

Како је тужба Хрватске и најави Србије да ће поднети контра тужбу утицала на односе два ентитета? Да ли је појачана нетрпељивост?

- **Не може се рећи да, барем у овом тренутку, постоји појачана нетрпељивост. Међутим, оно што се намеће као питање је оперативност у односу према повратку избеглица, њиховој интеграцији и њиховим правима у Хрватској. То може бити озбиљно доведено у питање. А наравно, након тога, отвара се и простор и за друге ствари које би могле бити погоршане.**

Да ли је Самостална српска демократска странка, чији сте ви председник, могла некако да утиче, с обзиром да партиципира у власти, на то да ова тужба против Србије не буде реактивирана?

- Ми нисмо могли ништа да урадимо јер је тужба поднета још 2002. године, пре него што је ССДС узела учешће у власти. Покушали смо са идејом да се седне за сто и да се разговара о томе да се питању рата и ратних злочина, несталих и отуђене имовине приступи на други начин. Нажалост, у томе нисмо успели. Кажете да је тужба поднета 2002. године, међутим, она је одлуком владе Хрватске сада реактивирана?

- Тужба је поднета 2002. године, а одлука о надлежности самога Суда је сада донета. Према томе, у том времену, у последњих неколико година, смо покушавали да дође до неке врсте разговора између Хрватске и Србије о томе, али, нажалост, нисмо у томе успели. Предложили сте формирање Савета помирења. Каква би била његова улога, и како би његово формирање допринело побољшању односа две земље?

- Очигледно је да разговори који би могли довести до заустављања стагнације међусобних односа на формалном нивоу овога тренутка нису реални и како постоји опасност да због изостанка тих разговора односи две земље могу пући и можда постати такви да озбиљно поремете односе између других земаља и односе у региону, онда мислимо да би било добро да се установи једно такво веће које би помогло онима који доносе одлуке, али и јавности да са мање терета и са мање напетости приступе тим тешким питањима која су остала из ратног наслеђа. Поменули сте да ће тужба утицати на повратак избеглица. Чини се да је Хрватска мало радила на том питању и пре свега овога. Да ли ћете се, односно ССДС, као члан хрватске владе, то јест сабора, залагати да се по том питању уради нешто више и да подношење тужби што мање утиче на повратак избеглица?

- Кад се не бисмо за то залагали не би имало никаквог смисла да седимо у Сабору нити да излазимо на изборе. Према томе само ћемо додатно појачати наше напоре у том погледу.

Мислите ли да ћете имати успеха?

- Исправније би било питање колико ћемо имати успеха. И до сада смо имали одређеног успеха и наравно да ћемо радити да он буде још већи.

КИНЕЗИ НАЈБРОЈНИЈИ МЕЂУ СТРАНЦИМА

Политика, 06.12.2008; Страна: А8

Због запослења у Србији тренутно борави 6.106 странаца, због радног ангажовања 121, због обављања професионалне делатности 210, а по основу школовања, специјализације и праксе 365. Такође и у категорији „остало” (1.155) највише је оних који се баве истраживањем тржишта или су заинтересовани за неки вид пословне сарадње, као и туристи. Они могу добити одобрење за привремени боравак на период од три године. У Србији има 16.475 страних држављана са одобреним привременим боравком.

Благи пораст броја странаца у односу на претходне године, Небојша Праћа, инспектор у Управи граничне полиције – Одељења за странце Министарства унутрашњих послова Србије, коментарише отварањем већег броја представништава страних компанија у којима раде страни држављани, као и бораваком оних који су заинтересовани да уложе капитал у изградњу неког објекта у Србији или пословањем са неком домаћом фирмом.

– Иако је протеклих година највише странаца пристизало из бивших југословенских република, прошле и ове године Кинези су избили на прво место и тренутно их је у Србији 4.998 – објашњава Небојша Праћа. – Они, међутим, добијају одобрење само за привремени боравак од годину дана. Уколико на време измире пореске обавезе и друге финансијске дажбине, и ако су пословали коректно, одобрење се може продужити за још једну годину. Обнављање боравишних папира је неопходно све док странац борави у Србији. То важи и за Румуне који су на другом месту (2.173), Македонце (1.530), Бугаре (557) и припаднике других нација. Стално настањених је 5.861, а најчешћи разлози су – склапање брака (5.242), сродство (3.117) или приватна посета (159).

– У периоду од 1. јануара до 24. новембра идентификовано је 690 страних држављана у илегалном преласку државне границе – каже Праћа. – Међутим, у Прихватилишту за странце тренутно борави 24 држављана – из Албаније (шесторо), Јерменије и Грузије (по петоро из обе земље), Нигерије (четворо) и по један из Конга, Марока, Палестине и Холандије. У Центру за азил у Бањи Ковиљачи борави укупно 45 лица, од којих су деветнаесторо мандатне избеглице под патронатом Високог комесаријата УН, дакле они којима ова организација пружа одређени вид заштите док се не реши њихов статус, а 29 лица су тражиоци азила. Наш саговорник каже да се „илегалци” и азиланти задржавају у Србији док се не установи њихов идентитет и разлог због чега су се одлучили на такав корак. „Сваки странац има своју причу” – напомиње наш саговорник и додаје да им се потом купује карта којом могу се врате кући, а то пада на терет буџета.

ВОЛОНТЕР ОД СЕДМЕ ГОДИНЕ ЖИВОТА

Блиц - Београд, 06.12.2008; Страна: 4

Огњен Гогих (20), студент Факултета политичких наука волонтира од малих ногу и његово искуство говори “волонтер није физикалац”. Према његовом мишљењу волонтирање треба да представља задовољство, а не “израбљивање”, а таквим послом треба да се баве првенствено млади људи.

- Кад сам имао седам година, већ сам ступио у акцију прикупљања одеће и обуће за избеглице, који су тада били смештени у халу 14 на Београдском сајму. Тада сам им делио ствари које су им биле потребне испред Црвеног крста – прича Огњен. Након 13 година волонтирања он већ постаје идеолог

ове активности. Пише програме, пројекте за разне невладине организације и учествује у едуковању младих, наравно, волонтерски.

- Битно је да се шири поље волонтирања. Првенствено омладина треба да се активира у волонтерском раду и конструктивно искористи своје слободно време. Тиме се стиче велико искуство, упознају људи, успостављају контакти. Мене то заиста одушевљава – каже Огњен. Мотивисан тиме да другим људима чини добро, олакшава и улепшава живот наставиће са хуманим радом, нарочито у раду са старим лицима и особама са инвалидитетом. Како каже, у времену које проводи са њима, стварају се емоције које се памте до краја живота.

СРБИ ЧЕКАЈУ 400 СТАНОВА

Правда, 06.12.2008; Страна: 8

Начелница општине Дрвара, Анка Папак Додиг изјавила је да на подручју овог града на обнову чека још око 400 станова на којима постоји станарско право, а враћени су предратним власницима Србима који се налазе у избеглиштву. Она је упозорила да обнова тече веома споро, јер је све мање донација од међународних хуманитарних организација. На подручју Дрвара на обнову и реконструкцију чека још и око 750 кућа од којих је 50 у граду, а 700 у сеоским подручјима.

ПАНИКА

Куир, 06.12.2008; Страна: 5

Александар Вучић најављеном посетом Србима у Книну изазвао праву пометњу у хрватској јавности и медијима

БЕОГРАД - Најављена посета заменика председника СНС Александра Вучића Србима у Хрватској изазвала је праву панику у тамошњим медијима. Најчитанији хрватски дневни листови Јутарњи и Вечерњи, као и интернет форуми препуни су текстова и коментара на рачун Вучићеве посете у којима се захтева да се „ратном хушкачу“ и „нацисти“ забрани улазак у Хрватску, односно да буде проглашен за непожељну особу.

Градоначелница Книна Јосипа Римац за Вечерњи лист је изјавила да не жели да коментарише посету „оних чији долазак представља свршено прошло време“ и да неће бити никаквих састанака. Много директнији био је Томислав Чолак, председник Координације книнских бранитељских удруга, рекавши да Вучић није добродошао.

- **Вучић длаку мења, али не и ћуд - рекао је Чолак и позвао книнске Србе да се ограде од његове посете.** Александар Вучић каже за Куир да га ни најмање не брину такве поруке и да га нико не може приморати да промени своје мишљење.

- **Када су ми новинари неких хрватских листова у питању поменули да су неке**

удруге книнских бранитеља и драговољаца поручиле да је боље да не долазимо, питао сам их а од кога су то они бранили Книн? Да ли су бранили осам одсто Хрвата од деведесет одсто Срба? Да ли због такве одбране у Книну више нема толико Срба? Нормално да на то нису имали одговора. Никога не нападамо, нити држимо политичке говоре. Али ако ме неко пита да ли је „Олуја“ била злочин, увек и на сваком месту рећи ћу да јесте, и то најтежи после Другог светског рата - каже Вучић.

Заменик председника СНС објашњава да га нико не може у то разуверити и да је спреман да брани такав став упркос претњама и нападима у хрватској јавности. - У изјави за хрватски Вечерњи лист рекао сам да током посете сигурно нећу дозволити да ме ико понижава. Могу само да ме убију, а да ме понижавају као Србина, нећу им дозволити колико год удруга и колико год драговољаца имали. Надам се да ће бити разума. Мени је савест чиста - нагласио је Вучић и додао ће после обиласка Срба у Хрватској послати извештаје европским институцијама о положају српског народа у тој земљи.

Антрфиле:
Ризик постоји

Милорад Пуповац, председник СДСС, сматра да је посету напредњака требало озбиљније организовати.

- Свака посета која је мотивисана побољшањем односа Хрватске и Србије и повратком избеглица добродошла је. Најављену посету СНС, према нашем мишљењу, требало је боље припремити како би се избегли ризици које она носи са собом, и како би могла постићи свој циљ. Ако се жели да се направи нешто добро, онда треба избећи да се то претвори у супротно. Ако СНС жели посету, требало је да то учини редовним каналима, са јасно дефинисаним циљем и политичким порукама. Овако је то једна приватна посета која се претворила у јавну - каже Пуповац

PRESS CLIPPING

Недеља 07.12.2008. год

БОЖИЋНИ БАЗАР ЗА ПОМОЋ УГРОЖЕНИМА

Куир, 07.12.2008; Страна: 6

Београдски сајам

БЕОГРАД - “Добровољни божићни базар” на којем ће учествовати више од 30 земаља и 170 спонзора одржава се у Хали 2 на Београдском сајму, најавио је Међународни клуб жена Београда. Културно-продајни сајам организује се једном годишње и служи за прикупљање новца за финансирање добротворних акција широм Србије. Лане је на базару прикупљено 106.000 евра, који су додељени жртвама насиља и трафикинга, хендикепираним особама, образовању ромске деце и расељенима. Базар ће и ове године пружити посетиоцима прилику да пробају храну, пиће и остале производе многобројних земаља учесница.

ДОПРЕМЉЕНА ТЕЛА БРАЧНОГ ПАРА БОГДАНОВИЋ

Политика, 07.12.2008; Страна: А7

Косовска Митровица – Тела брачног пара Станка (77) и Станице (74) Богдановић из села Криљева, допремљена су јуче касно по подне, после обдукције која је обављена у Ораховцу. Како за „Политику” каже један од чланова родбине Богдановић, припадници Косовске полицијске службе допремили су тела у пластичним кесама, међутим родбина не жели да их преузме, с обзиром на то да никакав извештај после обдукције није донет, па родбина оправдано сумња да је брачни пар Богдановић убијен, а не како тврде полицијски извори из Гњилана да су умрли природном смрћу.

– Окупили смо се у селу Кормињане где су и тела донесена, међутим чекамо налаз патолога, а уколико се испостави да је смрт наступила природним путем, инсистираћемо да обдукцију обаве српски патолози, јер сумњамо да су Станко и Станица умрли природном смрћу. Из поузданих извора смо чули да су они убијени. Родбини у петак није био дозвољен приступ кући јер је све било блокирано, што додатно буди сумњу у изјаве полицијских службеника да на њиховим телима није било трагова насиља – каже за „Политику” један од чланова родбине, који, како је нагласио, из оправданих разлога не жели да му име буде у новинама. Рођак преминулог брачног пара такође каже да Богдановићи не могу да буду сахрањени у Криљеву јер је српско гробље порушено, па ће из тог разлога сахрана бити обављена у Кормињану које је на око двадесетак

километара од села у коме је брачни пар живео, до дана када их је, после дојаве комшија, косовска полиција пронашла мртве. Да су Богдановићи живели изузетно тешко говори и податак да њихови син и кћерка који живе као расељена лица у Србији нису имали новца да плате ни ковчег који је купила једна хуманитарна организација. Подсетимо, у петак ујутро у породичној кући пронађена су беживотна тела брачног пара Богдановић, а како су за „Политику” потврдили припадници КПС-а, „умрли су природном смрћу, а на телима није било трагова насиља”.

Међутим, представници Срба из Косовскопоморавског округа и локалне самоуправе у петак су за наш лист потврдили да „из поузданих извора имају информацију да је брачни пар убијен”. **Кућа Богдановића је била једина у селу Криљеву у окружењу 300 породичних кућа Албанаца, будући да се десетак српских домаћинстава 1999. године иселило.**

„Политика” је поводом смрти брачног пара затражила коментар од Звонимира Стевића, председника Координационог центра за Космет, који каже: – Министарство за КиМ и Координациони центар за Космет издаће саопштење, па ће се све видети. На наше инсистирање да ли ће изаћи у сусрет родбини која је изричита и тражи обдукцију од стране српских патолога, с обзиром на то да оправдано сумњају да је брачни пар убијен, Стевић је одговорио: – **Тражићемо обдукцију од стране приштинских форензичара. Међутим, после наше констатације да је обдукција већ урађена у Ораховцу, као да се једино чека извештај, Стевић је одговорио:**

– **Тражићемо уколико то родбина хоће да и патолози из Београда обаве поновну обдукцију, како би се утврдила права истина.**

PRESS CLIPPING

Недеља 07.12.2008. год

СУПРУГЕ АМБАСАДОРА ПРОДАВАЛЕ ЋИНЂУВЕ И ПИВО

Ало!, 08.12.2008; Страна: 7

Београдски сајам јуче је био место на којем се у неколико корака стизало од Украјине до Египта, а малим скретањем улево до Швајцарске и Немачке. На осмом хуманитарном божићном базару ИЊЦ-а (International Women's Club), штандови разних држава нудили су свакакве производе, од укуских ђаконија оријенталне кухиње, преко руских класика, до добро расхлађеног данског пива. Међу многобројним посетиоцима било је оних који су куповали најнепотребније ситнице како би допринели добротворној акцији, али и оних који су тачно знали где ће шта да пазаре. Тако је међу старијим госпођама најпопуларнији производ био зелени чај из Шри Ланке, док су се девојчурци тискали око штанда Пакистана, где су биле изложене ђинђуве за око ноге, врата, ушију... Иако је већина земаља била врло предвидива, па су Американци понудили инстант оброке, путер од кикирикија и пуњач е за батерије, поједине земље су посетиоцима откриле и понешто ново о себи. Французи су, рецимо, у асортиман својих националних производа уврстили књигу „Косово и Метохија“ са поднасловом „Прошлост, памћење, стварност“, а Словенци су, уз незаобилазне „Фрукталове“ сокиће, излож или „Штаркове“ крем бананице.

Супруге амбасадора, које су, кажу, месецима припремале ову акцију, лако су се сналазиле у улози трговаца. Тако смо супругу амбасадора Индије Чанду Сваруп затекли међу марамама, лепезама и миришљавим штапићима. - Овде смо већ други пут, а за базар се припремамо још од априла. Поред духа даривања, који је дивна ствар, веома је лепо видети како се склапају пријатељства - каже Чанду. **Средства прикупљена током ИЊЦ божићног базара који подржавају амбасаде 32 земље и неколико десетина спонзора из Србије и иностранства, намењена су невладиним организацијама у земљи, а биће подељена најугроженијем делу становништва Србије.** Организатори очекују да ће надмашити прошлогодишњу бројку од 100.000 евра, а новац ће, између осталог, бити подељен жртвама трговине људима, избеглицама, инвалидима, сиромашнима...

ДЕЦА СЕ ИГРАЈУ „ОЛУЈОМ“

Ало!, 08.12.2008; Страна: 3

СКАНДАЛ ГЕНОЦИД НАД СРБИМА НА ТАБЛИ ЗА ИГРУ

Хрватски предузетник Јосип Брнић из околине Загреба патентирао је „едукативну“ друштвену игру „Олуја 1995“, по угледу на акцију хрватске војске којом су крајишки Срби протерани са својих огњишта. Иако је у „Олуји“ убијено више од 2.000 Срба, Брнић каже да је игру наменио превасходно деци.

- На идеју сам дошао пре три године слушајући шта се све негативно прича о „Олуји“. Нисам желео да се заборави тај битан догађај за Хрватску - објаснио је Брнић хрватским медијима шта га је довело на овакву идеју. **Игра је намењена за четири играча, а сваки добије фигурицу и баца коцку. У зависности од броја, заузима поља на табли, а старт је у околини Хрватске Костајнице. Уз места којима је пролазила хрватска војска уцртани су тенкови, српски војници, али и хрватски војници, који су приказани као већи, јачи и опаснији. Победник игре је онај који први успе да дође до Книна.**

- Пазио сам да игра буде доступна сваком детету - похвалио се Брнић, који је свој проналазак патентирао и продаје га за 14 куна (око 160 динара). Саво Штрбац, директор информационодокументационог центра „Веритас“ који се бави страдањем Срба у Хрватској, сматра да је ово још један од начина индоктринације која је видљива у свим сегментима хрватског друштва.

- И када играју против Андоре или Енглеске, цео стадион скандира „убиј Србина“, Томпсонови концерти су најпосећеније манифестације и мислим да ће Хрватска имати велики проблем са тим на путу у Европску унију - сматра Штрбац, додајући да је пропаганда која траје скоро две деценије дала резултате који се сада не могу укинути никаквим декретима. Начин на који ова игра приказује „Олују“ је, по његовим речима, једностран и различит од оног како се та акција хрватске државе види у Хашком трибуналу, где је у току постао к против тројице генерала који су њоме командовали. **Према подацима које је досад прикупио „Веритас“, у операцији „Олуја“ убијено је више од 2.000 крајишких Срба, од којих су две трећине били старији од 60 година, а међу убијенима је било 540 жена.**

УЧВРШЋИВАЊЕ НА ТРЖИШТУ

Преглед, 08.12.2008; Страна: 18

Уникредит банка обележила седам година пословања у Србији

Уникредит банка (УниЦредит Банк Србија) је уочи викенда за нама обележила седам година успешног пословања на тржишту Србије, пошто је као ХВБ банка 5. децембра 2001. године почела да ради у Београду, а од прошле године, после спајања матичне групације, носи садашње име. Развојем пословних активности и ширењем пословне мреже Уникредит покрива значајан део српског

банкарског тржишта и себи је обезбедио високу позицију. Банка усваја пословни модел пословања Уникредит групе (УниЦредит Гроуп), као европске банке.

У 2009. години, циљ Уникредит банке је да повећа број клијената, кредитни и депозитни портфолио и још боље се тржишно позиционира, изјавио је председник Извршног одбора Клаус Привершек и оценио да српско тржиште има огроман потенцијал. Нова година ће, према очекивањима многих економиста, у економском смислу бити тежа од ове, па ће банка својим кредитно задуженим клијентима да пружи додатну подршку, као и низ пратећих услуга клијентима. Привершек је констатовао да динамичан развој и пословање и раст профита банке сведоче о томе да је одабран прави пут у пружању услуга и задовољавање потреба свих категорија клијената. Остварени пословни резултати показују да је стратегија оријентисаности на потребе и жеље клијената, уз стално ангажовање посвећених и професионално оспособљених запослених, кључ успеха за пословни модел на дуге стазе на овом тржишту. Банка улаже напоре и на јачању везе са локалном заједницом. **Сходно стратегији своје групације, која посебну пажњу посвећује друштвено-одговорном пословању, Уникредит банка се ове јесени заједно са својом матичном компанијом, са седиштем у Милану, и фондацијом „Унидеја“, укључила у хуманитиране активности у Србији донацијом већом од милион евра преко хуманитарних организација које помажу избеглим и интерно расељеним лицима и олакшавају њихову интеграцију у друштво.** Тиме банка, поред класичних банкарских послова и инвестиција које обезбеђује на овом тржишту, донаторским гестом показује да је за њу српско тржиште и земља у целини од великог значаја и да на овом тржишном подручју има дугорочне планове, потврђује Привершек.

У ХРВАТСКУ НЕ ИДЕМ ДА МИТИНГУЈЕМ

Дневник, 08.12.2008; Страна: 2

И Н Т Е Р В Ј У - АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ, ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА СРПСКЕ НАПРЕДНЕ СТРАНКЕ

Заменик председника Српске напредне странке Александар Вучић предводиће делегацију СНС која ће данас отпутовати у Хрватску и обићи Србе који живе у Книну, Смоковићу, Кистању, Грачацу, Кореници...

– Нећемо правити велике скупове, митинге, већ ће то бити разговори у домаћинским кућама да бисмо од тих људи чули како живе, колико им је тешко и какву помоћ и подршку очекују од матице, од свог народа. **А спремни смо да од њих чујемо и ружне речи о нашем ћутању и лошем понашању у претходних 13 година и да им се извинимо што Србија за њих није ништа учинила** – изјавио је Вучић за „Дневник“. Били сте део власти у Србији крајем деведесетих. Због чега тада нисте помогли Србима у Хрватској?

– **Нажалост, од 1995, односно од када је завршена операција „Олуја“, то највеће етничко чишћење у Европи после Другог светског рата, чињеница је да нико није обраћао пажњу на наш народ који је остао да живи у Хрватској,**

нити је учинио ишта озбиљно на повратку избеглица у родне куће. При томе не бежим ни од сопствене одговорности што је то тако. Али желим да се такво стање промени.

Хрватска штампа подсећа на „ратнохушкачке говоре” које сте 1995. држали у Двору на Уни заједно са Шешелем.

– Најпре, уопште не мислим да су ти говори били ратнохушкачки, већ су били усмерени ка одбрани територије Српске Крајине. **При томе не треба заборавити да је на почетку рата на простору бивше Југославије једини међународно признати субјект била СФРЈ. Дакле, ако су Хрвати желели да се отцепе од те СФРЈ, једнако, ако не и веће право, имали су Срби који су желели да остану да живе у заједничкој држави. Та њихова жеља није била ни ни илегална, ни противзаконита, ни противуставна, као што се није супротстављала ни елементарним моралним принципима**

Какву поруку данас носите у Хрватску, поготово у ситуацији када су односи двеју држава значајно захладнели?

– Наш одлазак у Хрватску не представља посету тзв. високог политичког интензитета. То значи да пре свега желимо да слушамо и да се вратимо са људским, а не политичким порукама. И друго, оно што сам мислио да кажем о нашим односима са Хрватском, рекао сам јасно и гласно пре ове посете. Јер мислим да је најпоштенија политика отворених карата, политика у којој ћемо једни другима без рукавица рећи шта нам је на души. Ако вам неко каже „ми вас много волимо”, а онда призна Косово и покрене тужбу пред Међународним судом правде, онда ту нешто није у реду. Оно што је нама потребно пре свега су одговорност, озбиљност и брига за будућност, уз детаљно и темељно сагледавање прошлости. Дакле, само потпуно отвореним дијалогом ствари могу да се покрену са мртве тачке.

Представници српске заједнице у Хрватској упозоравају на чињеницу да ћете се ви вратити у Београд, а да ће они остати у Книну, Грачацу, Лапцу, Кореници..?

– Не пада ми на памет да мојом посетом и било каквим ватреним говорима угрозим положај Срба у Хрватској или им отежам останак. Више ћу ћутати и слушати него што ћу говорити, како бих после тога у разговору са властима у Србији, али и политичким притиском на ту исту власт, ако треба, успети да за те људе изхoduјем помоћ, пре свега економску. Уосталом, након првих бурних медијских реакција у Хрватској, ствари су се тамо доста смириле. Јер, и они су схватили да не можете некога да правите страшним бауком само зато што хоће да се из прве руке упозна са животом својих сународника, а при томе још представља другу по снази политичку странку у Србији, која жели да иде у Европу и да разговара са свима у свету.

Своје негодовање посетом напредњака изразила су удружења бранитеља, али вас је истовремено жестоко напала и тзв. влада у прогонству Републике Српске Крајине?

– Било би добро да чланови те владе најпре обиђу свој народ у Крајини, па да ми онда држе придике и предавања. И влада у прогонству и Српска радикална странка ме нападају зато што схватају да људи који су везани за Крајину, као и људи који живе тамо, желе политику која ће заиста бринути о њима, а не само гледати како да добије њихове гласове. Иначе, није случајно што су ме због посете Хрватској најжешће напали управо удруге хрватских драговољаца и влада у прогонству РСК.

Да ли ћете током боравка у Книну предочити и да СНС не подржава идеју Велике Србије?

– То што се не залажем за границу Карловац-Карлобаг-ОгулинВировитица и што мислим да Сплит, Шибеник и Задар нису српски градови, нема никакве везе са Српском Крајином ни са тим како тамо Срби живе. И зато не морам ни да им предочавам бог зна шта у вези с Карлобагом, Задром или Сплитом, они то боље знају и од мене и од свих нас заједно. Али желим да им предочим да морају да живе неупоредиво боље него данас и да ћемо им у томе помоћи мирним и демократским средствима, јер тако то раде одговорни и озбиљни људи.

PRESS CLIPPING

Уторак 09.12.2008. год

НАЈВИШЕ ИЗБЕГЛИЦА У СРБИЈИ

Глас Јавности, 09.12.2008; Страна: 6

ВИСОКИ КОМЕСАР УН РАЗГОВАРАЋЕ ДАНАС СА КРКОБАБИЋЕМ

БЕОГРАД - Високи комесар Уједињених нација за избеглице Антонио Гутереш разговараће данас у Женеви са потпредседником Владе Србије Јованом Кркобабићем и комесаром за избеглице Србије Владимиром Цуцићем о потенцијалним решењима за избеглице из Хрватске и Босне и Херцеговине. - Конференција у Женеви представља добру прилику за Србију да придобије међународну пажњу и подршку за трајна решења избегличког проблема - изјавио је Ленарт Коцалаинен, шеф Представништва УНХЦР-а за Србију. У свету тренутно око шест милиона људи живи у дуготрајном избеглиштву које траје дуже од пет година, а да се не види непосредно решење њиховог проблема - саопштила је Канцеларија УНХЦР-а у Београду. УНХЦР помаже 4,8 милиона људи у таквој ситуацији, а највећи број њих се налази у Азији и Африци. Србија је, са близу 100.000 избеглица из Хрватске и Босне и Херцеговине, једина земља у Европи са овако великим проблемом. Дуготрајно избеглиштво главна је тема конференције коју је сазвао Антонио Гутереш, високи комесар за избеглице Уједињених нација у оквиру Дијалога о изазовима правне заштите избеглица, која се у Женеви одржава 10. и 11. децембра ове године.

РЕШАВАЊЕ ТРАЈНОГ СМЕСТАЈА ИЗБЕГЛИЦА

Грађански лист, 09.12.2008; Страна: 23

СРЕМСКА МИТРОВИЦА

Градска Управа за опште и заједничке послове позвала је све избегле и прогнане с боравиштем на територији Сремске Митровице да се јаве ако желе да реше стамбено питање. Како је Бети саопштено у Управи за опште послове општине Сремска Митровица, постоји могућност изградње стамбених јединица за избегла и прогнана лица у оквиру Програма трајне интеграције избеглица у Републици Србији.

- Локална самоуправа ће понудити земљиште и комунално га опремити уколико се пријави довољно кандидата који испуњавају одређене критеријуме - саопштили су у локалној управи. Сви заинтересовани који на тај начин желе

да реше стамбено питање, а испуњавају наведене услове, треба да се, у што краћем року, јаве градском поверенику за избеглице ради евидентирања, а уједно и добијања додатних информација.

НАЈВИШЕ ИЗБЕГЛИЦА ЖИВИ У СРБИЈИ

Пресс, 09.12.2008; Страна: 10

БЕОГРАД - У свету тренутно око шест милиона људи живи у дуготрајном избеглиштву, које траје дуже од пет година, а да се не види непосредно решење њиховог проблема, саопштила је Канцеларија УНХЦР у Београду. Србија је са близу 100.000 избеглица из Хрватске и Босне и Херцеговине једина земља у Европи са овако великим проблемом.

РОМИ СЕ СЕЛЕ У НОВЕ КУЋЕ

Пресс, 09.12.2008; Страна: 16

ТОПОЛА - Роми из Тополе прећи ће ускоро да живе из полусрушених барака у центру града у нове куће на периферији вароши, у Јокића крају. Њихове страћаре у којима немају воде и око којих су праве мале депоније налазе се у самом центру вароши, надамак највећих историјских споменика Шумадије.

Роми ће отићи да живе у солидно саграђеним комфорним кућама. До сада су саграђене две, а до средине 2009. године биће сазидано још шест. У тих осам кућа биће смештени сви Роми из Тополе који сада немају своје куће. Ипак, око пресељења Рома дигла се велика медијска хајка, уз опаске да се они селе у гето ограђен жицом, крај депоније која стално гори. Председнику општине Топола Драгану Јовановићу обратио се Хелсиншки одбор за људска права због, како је наведено, нехуманог односа према Ромима. Да то није тачно, демантују сами Роми. - Не треба да нас браните од наших општинара, што нам децу 'лебом ране - каже Томислав Габић, Ром из бараке без прозора, који планира усељење у нову кућу. Он каже да није желео да Роме сваки дан обилазе новинари.

- Питају да ли су нам долазили људи из неке организације за људска права који нас штите преко новина. Кажем - нису! Обилазе нас и помажу само ови наши из општине. Дали ми пос'о, плаћају да ми деца једу у школи, а сад ће да ми дају и кућу, и то сам свима рек'о - куне се Габић. Он објашњава у каквим условима сада живе Роми.

- Живим са женом, четворо деце и мајком, нас седморо, тамо где нема прозора. Поред нас је и породица Цоља. Њих је око десетак. Немамо воду. Струју смо сами довели... Молимо се богу да се ноћу не запалимо. Немамо ни нужник, идемо око околних зграда. Овде је добро што је центар, али тамо где нас премештају имаћемо и купатило, и топле собе, и дрвена врата. Што нас од тога штите, не разумем. Само још да ми је у кући бар два купатила, знаш, треба нам, да не чекамо на ред - каже

Габић.

Председник општине Топола Драган Јовановић објашњава да је локацију за нове куће изабрало удружење Рома „Ђурђевак“ из Тополе. Јовановић каже да је жица, због које је критикован у медијима, она којом се ограђује „сваки објекат у изградњи по читавој Србији“, а да од депоније куће дели шума.

- Да су услови тако нехумани у Јокића крају не бих сада имао петицију 117 грађана тог насеља који се противе доласку Рома у суседство. Зар би се ти људи овде доселили, куповали плацеве и градили домове крај депоније. **Куће у које ће Роми бити смештени прављене су по узору на европске стандарде, исте такве ЕУ је направила у Беранама. Сви Роми су потписима пристали да се иселе. Из европског НИПА фонда који помаже социјално угрожене групе добили смо 10 милиона динара и издвојили из буџета још осам. Свака кућа има тоалет и четири просторије, где ће бити постављен паркет** - објашњава Јовановић. Он напомиње да општина Топола 80 одсто буџета за социјална давања троши на ромску популацију.

Топола је такође направила зграду са 20 станова за избегле из Босне и Хрватске, а ту су смештене и три ромске породице. С друге стране, каже Јовановић, општина се труди да екстра зону у којој су сада ромске бараке око којих је депонија, где се граде велики тржни центар, хотел са четири звезде и обнавља Карађорђево хан, опреми тако да може да развија туризам и обезбеди посао и боље услове за живот за све грађане Тополе.

Антрфиле:

Неспоразум с ХелсинШким одбором

Након што је медијска пажња била скренута на „Роме опасане жицом“ који „ће бити пресељени крај депоније“, председнику општине обратио се Хелсиншки одбор за људска права. Драган Јовановић је у отвореном писму објаснио своју страну приче и упитао надлежне да ли имају ваљане информације о случају. У електронском писму Одбора, који је потписала Соња Бисерко, стоји да у будуће општина треба да доставља „све битне информације које се тичу Рома“, да би се у будућности „избегли неспоразуми“. Председник општине Топола и Роми очекују најављену посету Одбора.

ПИЈУ ВОДУ ИЗ ПРЉАВОГ БУНАРА

Курир, 09.12.2008; Страна: 15

КРУШЕВАЦ - Некада лековити извор - бунар познат као Ломнички кисељак - у селу Велика Ломница надомак Крушевца већ дуже време је загађен! Поред њега је неко направио септичку јаму. Завод за јавно здравље у Крушевцу већ неколико пута је упозорио да вода из Ломничког кисељака није за људску употребу јер је бактериолошки неисправна. Пре две године из бунара је извађена чак и мртва кокошка.

И поред упозорења, минералну воду из овог бунара пију мештани Ломнице,

понајвише они који живе у непосредној близини. То су расељени са Косова и Метохије који станују у запуштеним баракама које су користили учесници некадашњих омладинских радних акција. Члан Савета месне заједнице Велика Ломница Слободан Лазаревић затражио је од општине Крушевац дозволу да се село самоорганизује и очисти бунар.

- Треба нам механизација да извучемо бетонску каду, бетонске прстенове и заменимо их дрвеним, јер се због садашњих ствара манган. Хоћемо да извор очистимо и средимо тако да вода може да се користи за пиће. Планирамо да ископамо и дренажне канале да се атмосферска вода не би сливала у бунар - казао је Лазаревић и истакао да мештани пију ову воду иако је већ 20 година загађена. Иначе, ова вода је некада фабрички флаширана и продавана. На налепницама је писало да лечи 11 обољења - болести стомака, црева, јетре, жучи, бубрега, мокраћне бешике, ларингијалних и бронхијалних катара, малокрвност...

ПОВРАТНИЦИ ТРАЖИЛИ ПОМОЋ ОД ВУЧИЋА

Глас Јавности, 09.12.2008; Страна: 3

Напредњаци са Србима у Хрватској

ЗАГРЕБ - Заменик председника Српске напредне странке Александар Вучић обишао је јуче српске повратнике у северној Далмацији - околина Задра и Лику, јавља Тањуг.

Вучић је прво посетио село Смоковић код Задра, које је пре рата било скоро чисто српско, да би након „Олује“ било разорено, а број повратника у њега мали. Боравио је и у Бенковцу, где је захвалио СПЦ на помоћи око организовања сусрета с грађанима и подсетио да је по попису становништва из 1991. на том подручју живело 57 одсто Срба, а да их је сада мање од 10 одсто. Српски повратници тражили су помоћ у пољопривредним машинама, и жалили се да немају воду, струју, амбуланте и трговине, а Вучић обећао да ће њихове захтеве пренети влади Србије, и помоћи у разумним оквирима. Одговарајући на прозивке и провокације хрватских медија дате пре његовог посета, Вучић је рекао да ће разговарати само с појединцима, а не и са српским мањинским представницима и организацијама. Рекавши да долази у миру да би помогао повратницима и осталим Србима који се желе вратити на своја огњишта, Вучић је нагласио да признање једнострано проглашене независности Косова и тужбу против Србије за геноцид не сматра пријатељским потезима хрватске владе.

ВРЕМЕ ЈЕ ЗА ДИЈАЛОГ

Глас Јавности, 09.12.2008; Страна: 3

Званичник хрватске амбасаде на скупу у Београду

БЕОГРАД - Министар саветник у Амбасади Хрватске у Београду Романа Влахутин изјавила је да је „недостатак отворене и директне комуникације“ највећа препрека у односима Србије и Хрватске и да уместо дијалога власти сада постоји разговор медија.

Влахутина је, током округлог стола „Србија и Хрватска - Могућност добросуседских односа“ у организацији Демократског политичког форума, рекла да је „Хрватску изненадила веома емотивна реакција Србије“ на хрватску тужбу за геноцид.

- Тужба постоји од 1999. године и ми не тужимо садашњу Србију, већ је тужба покренута против једног сегмента државе које је некад постојала - нагласила је Влахутин.

Она је оценила да је најбоље да Међународни суд правде, као независна страна, каже шта се заиста догодило и да је „ситуације које стварају велики политички интензитет најбоље пребацити у судску сферу, као што је то урадила Србија у случају Косова“. **Влахутина је закључила да последице новонастале кризе у односима Србије и Хрватске највише сnose избеглице, „обични и нормални људи јер је настао осећај страха и мржње, против којих смо се борили свих ових година“.** Представник Форума за међународне односе Живорад Ковачевић је рекао да је за процес помирења најбитније да свака страна прихвати злочине које је починила над другим народом.

- На овим просторима постоји пет истина. То су српска, хрватска и бошњачка истина, као и истине избеглица и међународне заједнице - подвукао је Ковачевић. Он је оценио да „ниједан суд, па ни Хашки, не може да утврди истину, уколико ту истину не прихвате сви грађани“.

ВУЧИЋ НАЈАВЉУЈЕ ПОМОЋ СРБИМА У ХРВАТСКОЈ

Политика, 09.12.2008; Страна: А1

Делегација СНС-а, коју предводи заменик председника странке Александар Вучић, почела је јуче, уз јаке мере обезбеђења, дводневну посету Србима у Хрватској. Делегацију је на граничном прелазу Батровци дочекала хрватска полиција, која их је допратила до Смоковића у залеђу Задра. Током пута број припадника полиције непрекидно се повећавао док су поједине деонице куда се кретала делегација из Београда биле затворене за саобраћај. У колони су били и представници амбасаде Србије у Хрватској, као и неколицина новинара из Србије. Из безбедносних разлога представници СНС-а нису посетили Книн, као што је то првобитно планирано.

Са прве стране – У селима задарског залеђа, Бенковцу и Кистањи, које је јуче обишао Вучић, на сваком кораку могли су да се виде остаци српских кућа

срушених током рата деведесетих година. Знатно је мањи број оних кућа које су реновиране уз помоћ средстава које је обезбедила хрватска држава. „Виногради су нам запуштени, а њиве необрађене, јер нема никога млађег”, рекла је Љепосава Мандић, из села Добропољци, у општини Кистање, у које се, у родну кућу, са супругом вратила пре шесет година. Два њихова сина живе у Београду где раде као возачи у градском саобраћајном предузећу и намеравају, бар за сада, да се врате у стари крај. Судбина Мандића је судбина највећег броја Срба који су после „Олује” 1995. године побегли из Хрватске. Кућама су се вратили искључиво стари, јер за млађе, како кажу, овде нема никакве перспективе. Најтежа је ситуација у селу Смоковић, десетак километара од Задра, где још нема воде, а струја је поново прикључена тек пре пар година. Житељи овог села причају да је пре 17 година овде било 340 српских кућа и 1.400 житеља. Данас у Смоковићу живи свега 56 стараца. Како су се пожалили Вучићу, највећи проблем им је што немају лекара, а у селу не ради ни продавница. Вучић је обећао да ће села у којима живе Срби повратници већ за два-три месеца добити прву помоћ коју ће им обезбедити његова странка и да ће извршити притисак и на власт у Србији како би помогла својим сународницима.

Мештани, повратници из избеглиштва, кажу да нема међунационалних инцидената, да их нико не провоцира, али да немају посла и да им хрватска држава не помаже. „Живимо од пензије 2.000 куна (око 275 евра), обрађујемо врт, бар кад бисмо имали трактор и да нам бар доктор дође. Немамо ни продавницу, нема ни цркве”, пожалио се новинарима и Вучићу Владо Павић у обраћању испред рушевина православне цркве. Према попису из 1991. године, у Смоковићу је било 340 кућа у којима је живело 1.400 становника. Велика већина кућа је срушена после акције хрватске војске „Олуја” 1995. године. Александар Вучић је рекао да у посету Србима у Хрватску није дошао да би било кога хушкао и да је циљ посете да се после 13 година врати интересовање државе Србије за сународнике у Хрватској.

Антрфиле:

Вучић о Шкабрњи

Хрватске новинаре, који су јуче у великом броју пратили посету Александра Вучића, највише је интересовао његов коментар злочина у Шкабрњи. – **Нисам чуо за тај злочин до пре неколико дана. Ако је било злочина ја то осуђујем као што осуђујем сваки злочин – рекао је Вучић уз опаску да нико не спомиње 400.000 одбеглих Срба у „Олуји”.** Новинарка ХРТ-а упитала је Вучића где је он био током деведесетих година и да ли је можда учествовао у рату у Хрватској. „Да ли сте ви новинар или полицајац”, узвратио је Вучић. На питање хрватских новинара да ли види Србију и Хрватску као две добросуседске земље Вучић је рекао да нажалост до сада Хрватска није увек повлачила најсрећније потезе. „Није био пријатељски потез ни признање Косова ни тужба против Србије. Све ове куће није спалила Србија него неки други, све те људе није отерала Србија него неки други”, рекао је Вучић. На питање да ли му је интимно жао што је тај део Хрватске ослобођен, Вучић је одговорио: „Погледајте ове срушене куће, па ћете видети како је ослобођен”.

ЗА ЛАКШИ ЖИВОТ РАСЕЉЕНИХ

Блиц - Србија, 09.12.2008; Страна: 3

КРАЉЕВО

Пројекат унапређења животних услова интерно расељених породица у Србији, пре свега кроз набавку грађевинског материјала, биће представљен у уторак у 11 сати у сали 2 градске скупштине. Пројекат спроводи „Интерсос визија“ са УНХЦР-ом.

PRESS CLIPPING

Среда 10.12.2008. год

КРКОБАБИЋ У ЖЕНЕВИ

Глас Јавности, 10.12.2008; Страна: 2

БЕОГРАД - Делегација Владе Србије, коју предводи потпредседник владе Јован Кркобабић, учествоваће на форуму “Дијалог са високим комесаром УН за избеглице”, који се од јуче до 11. децембра одржава у Женеви. Тема овогодишњег састанка је проблем дуготрајног избеглиштва, јавља Фонет. Србија је увршћена у групу од пет земаља са најтежом ситуацијом, а ради ублажавања тешке ситуације очекује се формирање посебног фонда. Србија очекује значајна средства за решавање проблема прихватних центара, као и помоћ најугроженијим избеглицама, наводи се у саопштењу из Кркобабићевог кабинета.

КАД ДОБИЈУ ГРЕЈАЊЕ ПЛАТИЋЕ СТАНАРИНУ

Блиц - Србија, 10.12.2008; Страна: 7

Петиција станара са Берановца у Краљеву

Станари неће да плате станарину јер Град није обезбедио грејање, уредио простор око зграда, поставио расвету и обезбедио прикључак на телефон

КРАЉЕВО - Четрдесет станара из зграда у Првوماјској улици на Берановцу у којима су смештене избегличке, привремено расељене и социјално угрожене породице потписало је петицију у којој од градске Стамбене агенције траже да их ослободи плаћања закупнине. Као разлог они наводе да град није испунио низ уговором преузетих обавеза од обезбеђивања грејања, уређења простора око зграда, постављања расвете, до обезбеђивања прикључака на фиксну телефонију.

- Од блата не може да се прође, нема довољно контејнера, увече се око зграда ништа не види, људи се греју на струју и дрва иако је требало да добијемо централно грејање. У многим становима има грешака на инсталацији - каже Радољуб Јаковљевић који је у име станара и покренуо ову акцију. Зграде у Првوماјској улици у којима има 76 породица подигнуте су донацијом владе Италије и „УН Хабитата”. Сходно том уговору, локална самоуправа је требало да уреди простор након завршетка радова, али...

- Тачно је да грејање још није прикључено, да простор око зграда није уређен, да нема расвете, али једноставно та средства у овогодишњем буџету нису планирана. **За све то је потребно 70 милиона динара који ће покрити асфалтирање прилаза и куповину котла за грејање на који ће бити прикључено и дечје село, али и околно насеље. Та средства биће планирана у буџету за наредну годину - каже Миломир Сворцан, шеф правне службе градске Стамбене агенције.** По речима Сворцана, већина станара је презадовољна јер су неки до јуче живели у немогућим условима, а да се мањи кварови у становима отклањају сукцесивно.

- **Иза свега стоји неколико људи, а господин Јаковљевић не би смео ни да се појављује као њихов заступник јер га нема ни у једном од уговора које смо склопили - каже Сворцан.** Иако тврде да би новцем који би остао од станарина сами насули заиста блатњаве прилазе зградама и уредили околиш, неколико станара који су потписали петицију ипак је јуче одбило да говори за новине. **Цена закупа квадрата у овим зградама је 1,2 евра, а већина станова има између 30 и 40 квадрата. Закуп са станарима је склопљен на три године уз могућност продужења уговора, а зграде по уговору са донаторима остају у трајном власништву града.**

Уколико три месеца станарина не буде плаћена, по уговору следи отказ.

ПОВРАТАК СРБА У СЕЛО ЉЕВОША У ЗАШТИЋЕНОЈ ЗОНИ

Блиц - Србија, 10.12.2008; Страна: 5

ЉЕВОША (Бета) - Село Љевоша налази се у заштићеној зони манастира Пећка патријаршија. После изгнанства Срба 1999. године непознати починиоци спалили су све њихове куће, а у селу и око њега нема више ни чувених љевошких кестена.

Посечени су заједно са воћњацима, храстовом и другом шумом и то након доласка међународних мировних снага на Косово. Ранко Бакић, представник повратника, каже да је и поред свега обнова села у току и да управо почиње градња 29. куће. Биће то нови дом за Славицу Бакић, мајку двоје деце и удовицу Славка Бакића који је 1999. страдао од НАТО бомби. Повратак Срба и обнова Љевоша организује се уз помоћ Данског савета за избеглице. Радници, косовски Албанци, који копају темеље за кућу Славице Бакић, кажу да су из Скендераја-Србице и да су преко своје фирме дошли да раде, „јер се данас свуда тешко живи“. Ранко Бакић прича да то што се село Љевоша сада налази у заштићеној зони Пећке патријаршије није спречило двоје повратника да продају куће и 20 ари земље. Ту продају, каже, нико, нажалост, није ни покушао да спречи. За повратнике решене да остану, излоканим макадамским путем у село стиже камион натоварен огревним дрвима које им шаље српско Министарство за Косово и Метохију.

Први повратници у Љевошу дошли су 2005. године. Данас у селу живи око 30 повратника. Пре рата ту је било око 60 кућа са 280 становника, чланова породица Бакић, Ашанин, Армуш и Ралевић. Пре рата скоро сви одрасли радили су у државним фирмама у оближњој Пећи. У Пећи су и деца ишла у

школе. Мештани Љевоше у поседу имају око 300 хектара пашњака, затим просторства где се пре рата налазила данас посечена сума и нешто обрадиве земље која је слабог квалитета. Повратнике данас помаже држава Србија преко Министарства за Косово и манастира Високи Дечани. Од повратника у Љевошу нико не ради. Помало обрађују испоснелу земљу у својим баштама, гајећи оно што испод Проклетија може да расте. Неки гаје козе које су добили из Србије. Током година изгнанства остали су без ичега, тако да им данас треба све - од хране до беле технике. Донација је, међутим, све мање. Упркос томе, и даље има заинтересованих да се врате. **Аранђел Ашанин, пензионисани професор биологије, каже да је село Љевоша, према причи која се преноси са колена на колена, некада, пре Косовске битке, имало пет цркава, неки темељи су и данас видљиви, два велика бунара и око 300 домаћинстава која су живела у великим породичним задругама.**

СРБИ У МЕТОХИЈИ ОЧЕКУЈУ ЗАШТИТУ

Политика, 10.12.2008; Страна: А6

У српским општинама и селима у Метохији долазак мисије Еулекс се очекује без видљивих знакова нервозе и напетости. У Гораждевцу, највећем српском селу у тој области, влада уобичајена атмосфера. Припадници Еулекса јуче се нису појављивали у том месту, као ни у другим српским селима и општинама. **Шеф Унмикове потканцеларије за заједнице у Гораждевцу Слободан Петровић каже за „Политику” да се срео са шефом Еулекса Ив Де Кермабоном, који му је обећао да ће та мисија покушати да реши многа неоткривена убиства Срба, па и убиство деце у Гораждевцу. „Еулекс је најпотребнији Србима из енклава, јер они имају највеће проблеме, а не верују косовским институцијама па је зато неопходна ова мисија”, каже Петровић.** Илија Дашић, пензионер из Гораждевца, сматра да треба подржати Еулекс, али да будућу сарадњу треба мерити њиховим деловањем на терену. „Ова мисија може да реши наше проблеме уколико буде неутрална. Уколико се другачије буде показала, неће бити прихваћена”, каже он. Руководство општине Клина, са седиштем у селу Дреник, забринуто је због распоређивања нове мисије.

Председник општине Клина Свето Дабижљевић каже да у принципу није против ових међународних снага, али да се са њима неће састајати јер им не верује зато што у тој мисији раде људи из земаља које су признале независност покрајине. **„Међутим, уколико у првој фази свог рада докажу да им је стало да успоставе владавину права и заштите наше интересе, сарадња ће бити могућа”, каже председник СО Клина.** Повратници у пећкој општини углавном са нестрпљењем ишчекују почетак рада мисије надајући се да ће њихови бројни имовински и правни проблеми бити решени. Момчило Савић, који се у Бело Поље, недалеко од Пећи, вратио да живи са супругом и сином, сматра да ће Еулекс бити неутралан и да неће донети штету Србима који желе да опстану на овим просторима. „Они само могу донети корист свима који желе да опстану на овим просторима, јер ће обезбедити основна права за живот онима којима је до сада то право било

угрожено. Радо бих разговарао са представницима ове мисије о нерешеним питањима у селу од којих су на првом месту имовинска ”, каже Савић. Миодраг Дашић, из повратничког села Брестовик код Пећи, планира да са супругом и четворо деце остане да живи у свом родном месту без обзира на све. Он очекује да ће Еулекс обезбедити сигуран живот њему и његовој породици. **„Области за које ће нова мисија бити задужена Унмик је запоставио и није имао снаге да решава кључне проблеме за српско становништво. Осим нове мисије ЕУ ми нећемо имати коме да се обратимо јер код нас не функционишу ни суд ни полиција Републике Србије”, каже Дашић.**

ПРОГНАНОГ ПОНОВО ПРОГОНЕ Вечерње Новости, 10.12.2008; Страна: 39

ИЗБЕГЛИЦА ИЗ ПриШтинЕ Драган Илиоски НИ у Београду није сигуран да је свој на своме

Оставио сам фирму која је запошљавала 68 људи, станове, кућу

ДРАГАН Илиоски, власник познате фирме „Зенит лизинг“ у Приштини, био је принуђен да у јесен 1999. године трампи свој локал од 136 за 26 квадрата у Београду и омању гарсонјеру. Замену је извршио са Хароном Идризијем, Албанцем из Тетова, на суду уредно оверио и увео у земљишне књиге. Скоро деценију касније, све се искомпликовало. Идризи је искористио несарадњу судова Србије и Космета и успео да у Трећем општинском суду поништи уговор о размени, чиме је формално правно локал преко пута Цветкове пијаце сада опет његов! Уз све, Илиоски не може да поврати свој у центру Приштине.

- Оставио сам фирму која је запошљавала 68 људи, станове, кућу. После доласка у Београд телефоном ми се из Тетова јавио Харон Идризи, рекао да је видео мој локал у Приштини и понудио ми замену за његов у Београду и гарсонјеру од 24 квадрата. Иако је вредност моје имовине била неупоредиво већа, нисам имао куд. Прихватио сам. Уговор смо најпре оверили у Тетову, потом и у Београду... Мали локал сам претворио у угоститељски, дограђујући спољашни део. Све то уз уредне дозволе, уписао сам у земљишне књиге - тврди Илиоски. Из „Зенит лизинга“ су за газдом избегла и 24 радника. Сви су нашли радно место у новом локалу Илиоског. И данас у њему раде. Али, сада са зебњом ишчекују одлуку највиших судских инстанци у Србији. По речима Марјана Илијевског, директора овог колектива

- Идризи је искористио неку правну заврзламу да докаже како су се у објекат у Приштини неосновано уселили Албанци, и да је то нама било познато у време замене... Суд донео одлуку да се Уговор о размени раскине. Тиме је оспорен уговор о размени - објашњава Илиоски, који је правни лек затражио од Врховног суда и Републичког тужилаштва.

Додатни проблем је, како каже, то што не постоје земљишне књиге у Приштини, па и да хоће, не може да провери у чијем је власништву сада његов

локал.

- Зар све ово не личи на нови прогон нас већ прогнаних -углас јадикую радници локала „Код Цветка“. Драган Илиоски је држављанин Србије и чека заштиту надлежних. Размишља о правди и правичности, о хуманости друштва и још о понечему. Али, и колико ће са земљацима у Београду чекати да неко спречи нове муке, које су их, ни криве ни дужне, поново опселе...

ХУМАНИТАРНО-ПРОДАЈНА ИЗЛОЖБА ФОТОГРАФИЈА

Данас, 10.12.2008; Страна: 22

ХУМАНИТАРНО-ПРОДАЈНА ИЗЛОЖБА ФОТОГРАФИЈА - у организацији Економист Медиа Гроуп и Министарства за рад и социјалну политику Србије, подом Међународног дана људских права, у оквиру акције „Стипендије за најбоље“, вечерас од 19 сати у Музеју „25. мај“. Изложбу отвара министар за рад и социјалну политику, Расим Љајић.

Циљ изложбе је прикупљање средстава за стипендирање младих људи, средњошколаца и студената, који без обзира на тешке животне услове постижу завидне резултате у школовању. Реч је, пре свега о младима са инвалидитетом и онима из социјално угрожених категорија становништва (напуштена деца, избеглице, Роми). На фотографијама су многе јавне личности из владајућег естаблишмента, али и директори великих домаћих и страних компанија, као и представници дипломатског кора.

ТЕШКО ДО ПОВРАТНИЧКЕ ПОМОЋ

Дневник, 10.12.2008; Страна: 15

ХРВАТСКИ МЕДИЈИ О ВУЧИЋЕВОЈ ПОСЕТИ

ЗАГРЕБ: У хрватским медијима и политичком врху релативно мало пажње се посвећује актуелној посети заменика председника Српске напредне странке (СНС) Александра Вучића подручјима Книна, Далматинске загоре и Лике. Дневни листови и неки интернет портали у кратким извештајима о Вучићевој посети углавном наглашавају чињеницу да српску делегацију целим путем прати јако полицијско обезбеђење и да је хрватска полиција пажљиво чувала и апартман у Доњем Лапцу у којем је Вучић провео препрошлу ноћ. У извештајима се напомиње да је Вучић разговарао са повратницима из Србије, који су му се жалили на тешке услове живота и проблеме на које наилазе у обнови кућа и реализацији повратничке помоћ и. Хрватски медији Вучићу највише замерују изјаву да није знао за злочин у Шкабрњи, односно убиство неколико десетина цивила тог села у околини Задра, које су 1991. године ликвидирали припадници тадашње милиције САО Крајине, што се у Хрватској сматра

једним од најтежих злочина над цивилима из тог времена. Такође се наводи чињеница да још није познато ко стоји иза организације Вучићеве посете Хрватској.

Самостална демократска српска странка (СДСС), са тројицом чланова у парламенту, као легитимни представници српске мањине још прошле седмице демантовала је да их је неко консултовао око доласка Вучићеве делегације.

PRESS CLIPPING

Четвртак 11.12.2008. год

РЕШИТИ ПИТАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА

Борба, 11.12.2008; Страна: 4

Делегација Србије која учествује у Женеви на форуму високог комесара Уједињених нација за избеглице, заложила се за убрзано решавање статуса избеглица, без обзира у којој се земљи налазе.

Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић који предводи делегацију, изјавио је агенцији Бета да су захтеви Србије окренути убрзаном приступу Европској унији и превазилажењу проблема који представљају препреку на том путу. Он је додао да се делегација Србије на неформалном састанку са представницима Хрватске, заузела за решавање имовинских проблема, пензија и свих других тешкоћа са којима се суочавају избеглице.

"Спорне тачке су убрзавање решавања избегличког статуса свих грађана без обзира у којој се земљи налазе и њихов повратак у домицилну земљу, одлазак у неку трећу или решавање држављанства у земљи у којој се налазе", рекао је Кркобабић. Он је рекао да су то државна питања и да не може бити проблема ако се "реше на нивоу државе реше на опредељујући и вољан начин". Додао је да су ставови и аргументи српске делегације прихваћени коректно и са уважавањем, као једини могући, прихватљиви и прави. "Укупна клима креће се ка вољном приступу решавања избегличких проблема у Европи и шире", оценио је Кркобабић. На иницијативу високог комесара Уједињених нација за избеглице Антонија Гутереша, делегација Владе Србије учествује данас и сутра на форуму у Женеви који је посвећен дуготрајном избеглиштву.

ХРВАТИ НЕЋЕ ДА РАЗГОВАРАЈУ

Глас Јавности, 11.12.2008; Страна: 7

СРПСКА ДЕЛЕГАЦИЈА У ЖЕНЕВИ ИЗЛОЖИЛА ПЛАТФОРМУ ЗА РЕШЕЊЕ ИЗБЕГЛИЧКОГ ПРОБЛЕМА

Учесници дводневне конференције, која је јуче почела у Женеви, размотриће проблеме дуготрајног избеглиштва у свету да би се постигао договор о томе како помоћи земљама с најдужим избегличким кризама. Србија је ове године сврстана међу шест земаља с најдужим избеглиштвом.

Уочи конференције у Женеви било је предвиђено да отворена питања буду размотрена на трипартитном састанку, српске и хрватске делегације са високим комесаром УН за избеглице Антониом Гутерешом. Хрватска страна, међутим, није била спремна на овај дијалог, а како је Танјуг сазнао у круговима српске делегације због тога, по свој прилици у Женеви неће бити ни билатералних разговора. Чланови српске делегације су у разговору са Гутерешом и његовим

сарадницима изложили платформу за решење избегличких и осам кључних проблема у односима с Хрватском. Србија захтева да Хрватска отклони све препрека за повратак, врати Србима приватну имовину и 42.000 одузетих станарских права, исплати заостале пензије, призна радни стаж стечен у бившој Републици Српској Крајини, реши 15.000 захтева за обнову домова и омогући учешће у расподели деоница и акција у процесу приватизације предузећа. Званичници Србије најавили су да ће проблем права српских избеглица интернационализовати уколико власти у Загребу не буду спремне да испуне све обавезе онако како су то учиниле остале земље региона. То се посебно односи на одузета станарска права која се не могу свести, према речима српског комесар за избеглице Цуцића, на програм стамбеног збрињавања и решавања као хуманитарно питање и акт милосрђа државе, како то чине хрватске власти.

Антрфиле:

Прогнано 404.000 Срба

Према подацима високог комесаријата УНХЦР, у жеку ратова на подручју бивше Југославије, више од четири милиона људи нашло се у избеглиштву. У Србији је у то време уточиште нашло 830.000 избеглица, од чега је половина или 404.000 Срба прогнаних из Хрватске пре и током рата. Пред терором албанских сепаратиста на Косову и Метохији, у друге делове земље је избегло 207.000 Срба, Рома и других неалбанаца, а још 20.000 је интерно расељено у јужној српској покрајини. После рата у БиХ се вратило 79.000 људи, око 70.000 или мање од 20 одсто у Хрватску, а више од 42.000 отишло је у треће земље.

СРБИЈА УВОЗИ БЕСКУЋНИКЕ

Ало!, 11.12.2008; Страна: 3

НАШИ ГРАЂАНИ КОЈЕ ПО СПОРАЗУМУ О РЕАДМИСИЈИ ВРАЋАЈУ ИЗ ЕУ НЕМАЈУ НИКАКВУ ПОМОЋ ДРЖАВЕ

Један од услова да се Србија коначно нађе на белој шенгенској листи је прихватање илегалних имиграната који су напустили земљу од почетка оружаног сукоба у бившој Југославији. Влада Србије повратницима које западне земље често испоручују у пицамама и без игде ичега не нуди смештај ни посао, па су принуђени да се илегалним каналима поново враћају у западне земље. Међу протеранима има највише Рома, од којих добар део њих у Србији нема где да се врати. Нико не зна тачан број грађана Србије који би према споразумима о реадмисији требало да се врате у матицу, а оперише се подацима од 70.000 до 200.000.

Ни у канцеларији за реадмисију Министарства за људска и мањинска права у влади Србије не располаже у тачним бројем присилних повратника, али кажу да се ради о броју од неколико десетина хиљада.

- Повратници долазе као појединци или породице, а према подацима са којим располаже Министарство за људска и мањинска права, више од половине укупног броја повратника по реадмисији су Роми - каже за „Ало!“ Зоран Пањковић из канцеларије за реадмисију, додајући да је веома тешко утврдити тачан број невољних повратника, пошто се само један део њих враћа под присилом, након што их ухапси

полиција земље у којој су боравили, док други део њих долази регуларно, као и сви други грађани који путују. Како „Ало!“ сазнаје, МУП Србије, који депортованима на београдском аеродрому узима податке, годишње је у стању да процесуира око 4.000 људи, па број депортација не може да одступи од ове бројке.

У канцеларији за реадмисију кажу да азиланти прва три месеца по повратку у земљу уместо личне карте и здравствене књижице могу користити путни лист који су добили од земље из које стижу. Центрима за социјални рад се могу, као и сви други грађани, обратити за једнократну социјалну помоћ од 3.000-5.000 динара, што би за сада било све што Србија нуди депортованима. Речено нам је да се ради на обезбеђивању боравка за ова лица, а тренутно им се препоручује да бар привремено склониш те потраже код претпостављене родбине. Депортованим грађанима се у земљама у којима су боравили одузима новац, ствари и све што су имали, па се на аеродрому буквално појављују у пиц амама без игде ичега. Додатни проблем је што међу њима има и доста деце која никада нису живела у Србији и не знају наш језик, што је велика препрека за прилагођавање. Непознавање језика је велики проблем и за оне, углавном Роме, који су живели на Косову и одатле, са надом у бољи живот, отишли на Запад. Они по правилу долазе у Београд и ни по коју цену не желе да се врате одакле су дошли. Ситуација на терену је међутим далеко тежа, пошто је за регулисање основних социјалних и грађанских права неопходно поседовати личну карту за коју је, поред извода из матичне књиге рођених, потребно уверење о држављанству и пријављен боравак. Према доступним подацима, највише азиланата се враћа у рубне општине из којих су и дошли, а у Београду их највише има у Сремчици, Земуну, Звездари и на Палилули. Додатни проблем за сагледавање броја ових људи и начина да им се помогне, према речима активиста невладиних организација, представља то што они избегавају контакте, јер се плаше да би им свака евиденција могла отежати поновни одлазак на Запад, што је циљ већине њих.

Антрфиле:

Вратило се око 12.000 људи

Потпредседник светског парламента Рома, који чине највећи број азиланата, Драгољуб Ацковић каже да Србија није ништа није предузела да би се Роми које протерују социјализовали. - Једино што су на београдском аеродрому направили канцеларију у којој чак не ради ниједан Ром. Нико од њих није добио ништа од Србије, а ја сам лично једнога од њих пријавио на своју адресу како би добио личну карту. Према мојим подацима, до сада их се вратило око 12.000 од укупно 70.000 колико их се очекује - каже Ацковић за „Ало!“.

ПОМОЋ РАСЕЉЕНИМА

Блиц - Србија, 11.12.2008; Страна: 3

КРАГУЈЕВАЦ

Невладина организација „Визија“ обезбедила је донацију за набавку грађевинског материјала за стамбено збрињавање 15 породица расељених са Косова и Метохије које бораве на територији Крагујевца и Краљева. Услов је да су започеле градњу кућа или да станују у неусловним објектима. Предност имају фамилије са више чланова, са једном или више старијих особа од 60 година, самохрани родитељи и

жене носиоци домаћинства. Грађевински материјал биће испоручен најкасније у фебруару идуће године.

САВСКИ ВЕНАЦ ЗА РАСЕЉЕНЕ СА КОСМЕТА Политика, 11.12.2008; Страна: А24

Делегација општине Савски венац предвођена потпредседником Владом Милићем, уручила је јуче расељеним лицима са Косова и Метохије, која бораве у неформалном кампу на Ади Циганлији, пакете у вредности од 70.000 динара један пар колица за бебе. Помоћ у храни, средствима за хигијену и одећи за 119 избеглица, осим општине, обезбедило је и Београдско удружење пчелара. Изразивши захвалност донаторима, Ненад Ашанин, координатор кампа, истакао је да је долазак челника Савског венца прва посета коју су за четири Године постојања ове неформалне установе уприличили представници београдских општина.

РЕСТРИКТИВНО И У ВОЈВОДИНИ Дневник, 11.12.2008; Страна: 3

ПРИВРЕМЕНО ФИНАНСИРАЊЕ У ПРВА ТРИ МЕСЕЦА 2009. ГОДИНЕ

Покрајинска влада донела је јуче одлуку о привременом финансирању у Војводини за прво тромесечје 2009. године и најавила да ће, и поред тога што је привремени буџет рестриктиван, бити услова за несметан рад свих корисника. Привремени буџет пројектован је на 11,47 милијарди динара, од чега ће највише, 6,63 милијарди, бити потрошено на зараде просветних радника и за финансирање програма у култури, док је за капитална улагања у Војводини издвојено 2,49 милијарде динара. Образовању, науци, пољопривреди, архитектури, заштити животне средине, информисању и другим областима утврђеним надлежностима Војводине намењено је 2,35 милијарде динара. Образлажући предлог, секретар за финансије Јовица Ђукић нагласио је да је у процедури доношење посебног закона којим треба да се утврде надлежности Војводине и да је зато Покрајински секретаријат за финансије припремио одлуку о привременом финансирању у првом кварталу наредне године, пренео је Секретаријат за информације.

– Овај привремени буџет, иако рестриктиван, обезбеђује услове за несметан рад свих корисника покрајинског буџета – рекао је Ђукић. – То, пре свега, значи да ће се и наредне године подстицати развој пољопривреде, примена нових технологија, саобраћај и туризам, а биће настављене мере и активности у области демографије, помоћи и подршке избеглим, прогнаним и расељеним лицима, спорту, култури, информисању, подршке младима, верским заједницама, заштити животне средине... Од планираних 11,47 милијарди динара прихода, очекује се да ће се 3,31 милијарде у војвођанску касу слити из уступљених прихода и примања, а милијарда од приватизације. Додатни приходи планирани су у висини 512,82 милиона, док су 23,77 милиона динара пренете неутрошене паре. Трансферна средства из републичког буџета намењена за зараде у образовању и програме у култури чине 6,63 милијарди прихода, што је око 58 одсто укупног обима привременог буџета који важи од јануара до најкасније марта 2009.

СКОЧИЛА СА СЕДМОГ СПРАТА
Глас Јавности, 11.12.2008; Страна: 8

БЕОГРАД - **Ј. К. (37)** покушала је јуче око 10 сати ујутро да изврши самоубиство скочивши са прозора породичног стана на седмом спрату зграде у Булевару Зорана Ђинђића 154 на Новом Београду. Она је приликом скока пала на зимзелено дрво чије гране су ублажиле само пад на расквашену земљу. Несрећна девојка је колима Хитне помоћи у критичном стању пребачена у Ургентни центар. **Комшилук се шокирао када је сазнао да је Ј.К. покушала да изврши самоубиство. Кажу да су их слабо познавали јер су се у зграду доселили пре седам година. Знају да су избегли из Хрватске и да је њен отац овде радио као тржишни инспектор.** Комшије су испричале да су Ј. К. раније виђали у улазу, када је ишла у куповину и да се свима се увек пријатно јављала, али нико од њих није могао претпоставити да ће она покушати да изврши самоубиство. Причају и да нису знали да је имала психичких проблема.

- Зачула сам прво пуцкетање и потом лом грана, а онда и јак туп ударац. Истрчала сам из радње и видела сам девојку краће косе како лежи на земљи окренута леђима. Око ње су се одмах окупили неки људи, а убрзо је стигла и полиција. Када су је уносили у кола хитне помоћи, видела сам да је још увек дисала - испричала је продавачица из оближње пекаре.

Приликом пада са прозора Ј. К. је закачила и телевизијску антену пре него што је пала на дрво које је само ублажило пад. Како незванично сазнајемо, Ј. К. се већ дужи период лечила због психичких проблема у болници "Лаза Лазаревић", а ово јој није први пут да је покушала самоубиство. Ј. К. је у Ургентни центар примљена у тешком стању и по пријему одмах је оперисана. Због тешких повреда, обилног унутрашњег крварења, оштећене слезине и великог броја хематома на глави, после операције пребачена је у шок собу у веома тешком стању где се сада налази на посматрању.

ИЗБРИСАН!

Куир, 11.12.2008; Страна: 6

Рођени Крагујевчанин Милош Радојковић, који се пријавио за акције, одбијен са образложењем да нема пребивалиште на територији Србије

КРАГУЈЕВАЦ - Међу 33.000 грађана којима је оспорено право на доделу бесплатних акција, Агенција за приватизацију сврстала је и рођеног Крагујевчанина Милоша Радојковића, уз образложење да у моменту подношења захтева није имао пребивалиште на територији Србије.

- Наш син Милош родио се у Крагујевцу и цео свој живот живи у том граду. У децембру прошле године постао је пунолетан, уписан је у бирачки списак и два пута је ове године излазио на изборе. Пријавио се за бесплатне акције, али је пре недељу дана стигло писмо да на њих нема право - причају Маријана и Зоран Радојковић, родитељи деветнаестогодишњег Милоша, коме је пре недељу дана из Агенције за приватизацију стигло обавештење да нема право на акције. У писму црно на бело пише да је "у поступку провере код надлежног државног органа утврђено да на дан 30. јуна 2007. године није имао пребивалиште на територији Републике

Србије, односно статус привремено расељеног лица с Косова и Метохије”. Маријана и Зоран су Крагујевчани, у Крагујевцу су се обоје родили, ту се упознали и венчали.

- Наш син се родио ту, у Крагујевцу, цео живот живи у насељу Аеродром и на истој је адреси одрастао - прича мама Маријана. Милошеви родитељи су држави Србији, предузећима у којима раде или су радили, дали цео радни век - више од 40 година рада. Никада од државе нису ништа тражили, па ни акције. Држава их је сама обећала својим грађанима.

- Обична смо крагујевачка породица. Радила сам у “22. децембру”, муж ради у “Ауто-саобраћају”. Никада није ни путовао ван земље. Није путовао ни ван Крагујевца, ако не рачунам екскурзију по Србији - каже Маријана. **Да би доказали да им је син стално настањен у Србији, у Крагујевцу, односно у насељу Аеродром, морали су да изваде потврду од МУП о месту пребивалишта, плате 340 динара таксе, све то лепо упакују у коверту и са жалбом пошаљу препоручено Агенцији за приватизацију.**

Антрфиле:
Није једини

- У општини нам рекоше да је више од 30.000 људи одбијено и да, ако жалба не да резултата, пишемо тужбу. **Не рачунам малтретирање, губљење времена и нервирање. Питам се само како нашег сина нису испустили кад је требало да гласа.** Рекоше нам да он није једини и да се још много људи жалило. Цео живот живимо у Крагујевцу, нисмо избеглице, нити смо расељени. Ни политика нас не интересује, а сад морамо да истерујемо правду - каже Маријана.

PRESS CLIPPING

Петак 12.12.2008. год

ПОТПИСАН УГОВОР О ИЗГРАДЊИ СТАНОВА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Данас - Браничево, 12.12.2008; Страна: 2

У Петровцу на Млави потписан је Меморандум о изградњи стамбене зграде за смештај 20 избеглих, расељених и социјално угрожених породица, између локалне самоуправе, Центра за социјални рад Петровац и Жагубица и хуманитарне организације Хаус инг центар, која ће финансирати изградњу.

Меморандум су потписали председник општине Петровац Радиша Драгојевић и председник хуманитарне организације Бранислава Живковић, у присуству представнице УНХЦР-а Виолете Самарцић. Стамбена зграда, која се подиже у оквиру пројекта Социјално становање у заштићеним условима, имаће 20 станова, за које ће локална самоуправа обезбедити земљиште и неопходну комуналну инфраструктуру.

У новој згради 16 станова биће намењено избеглицима из колективног центра Касарна а четири за социјално угрожене породице са територије општине Петровац. Десет станова имаће површину од 22 до 25 квадрата, осам ће имати 30 квадрата а два стана биће површине 40 квадратних метара, рекла је Бранислава Живковић, председник хуманитарне организације Хаус инг центар. За време ратова који су претходили распаду СФРЈ, у петровачку општину пристигло је око 1.200 избеглица. Највише их је било из Хрватске, који су у Србију дошли после акције Олуја. Половина њих нашла је приватни смештај, док су остали заузели објекте старе петровачке касарне. Од 600 особа, данас у овим објектима живи њих 230. Пошто ће овај колективни центар морати ускоро да се затвори, решење за смештај једног броја породица нађен је у изградњи стамбених зграда.

Прва зграда, усељена у јулу прошле године, има 2.000 квадрата и четири етажe, са укупно 44 стана просечне површине 40 квадрата. Њену изградњу, у коју је уложено 630.000 евра, реализовала је немачка хуманитарна организација Хелп, уз финансијску помоћ Европске уније. - Пројекти стамбеног збрињавања избеглих и расељених реализују се широм Србије и до сада је преко 20.000 особа добило кров над главом. У Петровцу ће се наставити са збрињавањем избеглих особа, које бораве у колективном избегличком центру и у приватном смештају - рекао је Драгиша Дабетић, републички комесар за избеглице приликом уручивања кључева. Осим зидања нових станова, збрињавање избеглица спроводи се и путем доделе земљишта за градњу кућа. У јуну ове године, СО Петровцу донела је одлуку да се за седам избегличких породица обезбеди закуп грађевинског земљишта под повољним финансијским условима.

КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Данас - Санџак, 12.12.2008; Страна: 3

Пљевља - Поводом Дана људских права и 60-годишњице Универзалне декларације о људским правима, у насељу Отиловићи код Пљевља монтажне куће су уручене

за десет ромских породица избеглих са Косова. Десет породица расељених Рома са 42 члана су до сада живјели у импровизованим објектима од дрвета и картона у насељу Трлица у Пљевљима, без воде и струје. На захтев општине Пљевља, њемачка хуманитарна организација ХЕЛП је осмислила пројекат којим је овим избеглицама решено стамбено питање, а општина је додијелила локацију за изградњу десет кућа и штале за коње, које Роми користе за остваривање скромних прихода.

ЈУНИЦЕ ЗА ПОВРАТНИКЕ

Политика, 12.12.2008; Страна: А36

Јунице за повратнике:

Реализујући заједнички пројекат УНХЦР-а и Удружења фармера из Новог Горажда за одрживи повратак у БиХ, аустријска хуманитарна организација Хилфсверк Новом Горажду је поклонила 13, а Вишеграду 14 стеоних јуница. По речима менаџера Хилфсверка Аземине Старчевић, реч је о пројекту којим су на цело подручје БиХ повратницима ових дана испоручене 63 стеоне јунице, чија је укупна вредност 250.000 марака, од чега је 25.000 марака обезбедило Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Српске.

ГУРАЈУ АЗИЛАНТЕ У РУКЕ КРИМИНАЛЦИМА

Ало!, 12.12.2008; Страна: 3

НЕБРИГА ДРЖАВЕ ЗА ПОВРАТНИКЕ ИЗ ЕУ ПОНИШТАВА СПОРАЗУМ О РЕАДМИСИЈИ

Породице азиланата које се враћају из земаља западне Европе, суочене са небригом државе, имају велики проблем како да дођу до личних докумената, тешко налазе стан и посао, па илегалним каналима очајнички покушавају да се врате у Немачку и друге земље ЕУ и тако постају жртве кријумчара. Породица Воци из београдског насеља Крњача тако је остала без целокупне имовине. Они кажу да се у близини мађарског града Дебрецина налази камп очајника у који се смештају илегални имигранти, које трговци, пошто им узму све што су имали, остављају на мађарској граници. Породица Воци, која је почетком деведесетих напустила Косово, после 12 година проведених у Немачкој 2002. године се добровољно вратила у Србију и настанила у београдском насељу Крњачи. Преко центра за социјални рад Палилула и невладиних организација успели су да регулишу лична документа за све, осим за четрнаестомесеч ну Елму. Њена мајка је дошла са Косова пре три године и, како није имала никаква документа, било је немогуће детету извадити здравствену књижицу. Најгоре је што девојчица има проблеме са костима и још није успела да прохода, па јој је неопходна свакодневна помоћ лекара. Без здравственог осигурања, најобичнији преглед код лекара опште праксе кошта 1.200 динара, а од десетак чланова породице, која се у међувремену повећала, само један има посао у „Градској чистоћи“, па су, како за „Ало!“ каже Буте Воци, покушали поново да се домогну Немачке.

- Пре два месеца смо моја деца и ја дали једном преваранту, Рому пореклом из Баковице, 1.000 евра да нас пребаци до Немачке. Потрпао нас је у аутомобил и одбацио до једне куће у Суботици, где има своје људе. Нисмо смели ништа да га питамо јер је био страшно груб, а једне вечери, после четири дана проведена у тој кући, повели су нас кроз шуму до границе са Мађарском - прича Буте, додајући да су их кријумчари тада оставили саме у шуми. Пешачили су до јутра и наишли на једну кафану из које су позвали полицију, која их је прихватила. Недељу дана су провели у затвору у Мађарској, да би их потом пребацили у камп у близини града Дебрецина. - У том кампу предвиђено је да се борави до годину дана, до када би требало да се реши статус. Имали смо дневно два оброка, али нам нису дали да радимо, па смо видели да од тога нема ништа. Да бисмо се вратили у Србију, син и муж, који су остали овде, морали су да продају све ствари из куће и дају паре истом човеку, који нас је вратио водећи нас кроз исту шуму кроз коју смо и дошли - кроз сузе говори Буте показујући празне зидове кућице у коју се вратила. Она је уверена да исти људи који раде на пребацивању илегалних имиграната имају своје људе у кампу и на тај начин узимају новац у оба смера. Према њеним тврдњама, на тај начин преварено је стотинак породица из ромског насеља у Крњачи, које сада немају начина да се врате. - Тамо се налазе огромни редови барака. Има много људи и са Карабурме, из Новог Београда, Земуна и других београдских насеља - закључује она, примичући унукине озебле босе ножице кварцној грејалици, која је остала једна од последњих ствари у кући.

Антрфиле:

У очајању покушала да се отрује

Малу Елму је у међувремену мајка напустила, па је бака остала да се брине о њој. Буте намерава да прода и све остало како би вратила у међувремену нагомилане дугове. Додаје да би волела да човека који их је преварио пријави полицији, али се плаши освете криминалаца и још горих последица по њену породицу. У безнађу је пре неколико дана попила велику дозу лекова покушавајући да се отрује и прекрати муке у којима се нашла, а живот јој је спасла Хитна помоћ.

ПОРАЖАВАЈУЋИ РЕЗУЛТАТИ ПОВРАТКА НА КОСОВО

Борба, 12.12.2008; Страна: 4

У јужну српску покрајину, током ове године, вратило се само 386 расељених

Резултати повратка на Косово у 2008. години су поражавајући а то потврђује чињеница да се на тај корак одлучило само 386 ијуди, саопштено је јуче у Београду на годишњој конференцији Савеза удружења интерно расељених - Унија. Као главни разлог за неуспели повратак, Савез је оценио изостанак искрене политичке воље надлежних институција и истакао потребу реалног представљања ситуације на терену како се повратницима не би уливала лажна нада. Представник УНХЦР-а Србија Џон Јанг је на том скупу у Сава центру оценио да повратак расељених није успео ни након девет година јер више од 200.000 расељених и даље, без решења, живи ван својих домова.

Помоћник министра за Косово и Метохију Бојан Анђелковић најавио је јуче да ће то министарство до краја месеца завршити нацрт стратегије за одржив повратак и

опстанак.

Тај нацрт, како је рекао, неће бити детаљан али ће давати оквире за конкретне акције које ће касније бити разрађиване акционим плановима. Према његовим речима, најбоље је да држава на пољу повратака и опстанка иде малим али сигурним корацима, који могу довести до побољшања ситуације. На тај начин она ће показати да има снаге да реши проблеме и расељеним вратити поверење.

"Безбедност и владавина права су кључ за повратак и одржив опстанак а то подразумева остваривање основних људских права", казао је он и подсетио да интеграција расељених није право решење проблема све док им права и имовина нису враћени, јер без тога то није слободан избор. Анђелковић је указао да су финансијски извори ограничени и да је стога између осталог потребно утицати на донаторе да заврше започете пројекте.

Представница Савеза Доста Палић рекла је да се до сада, према подацима Приштине, на Косово вратило 18.300 људи, припадника свих заједница, док подаци Српске православне цркве указују да је реч о око 6.000 расељених од чега је само 3.000 Срба. Расељени и даље као главне разлоге за неуспех процеса повратка наводе лошу безбедност, слободу кретања, уништену имовину, недостатак сарадње са Министарством за повратак, компликоване процедуре и конфузне критеријуме повратка, рекла је Палић. Она је подсетила да се и девет година од краја рата на Косову не зна да ли је решење за расељене повратак интеграција или нешто треће. Палић је навела да на лош процес повратка утиче и нејасна државна стратегија, то што повратак није координиран, И што грађани због паралелних општинских институција, српских и албанских, не знају коме да се обрате.

РОМИ ДОБИЈАЈУ ЕДУКАТИВНИ ЦЕНТАР У ПОЖАРЕВЦУ

Данас - Браничево, 12.12.2008; Страна: 2

Удружење Рома Браничевског округа приводи крају адаптацију објекта у кругу старе касарне у Пожаревцу, у којем ће се одвијати припремни предшколски програм за најмлађе. Објекат има површину од 300 квадрата и у њему ће, од јануара наредне године, почети са радом две групе предшколаца ромске популације, са којима ће радити особље Дечје установе Љубица Вребалов. Адаптација објекта реализује се захваљујући донацији Владе Јапана, у износу од **59.997 евра**, уручене средином јула ове године. Уговор су потписали председник Удружења Рома Браничевског округа, Мирослав Вељковић, и саветник амбасаде Јапана у Београду, Техурико Шинада. Како је том приликом најављено, ова новчана донација намењена је оснивању ромског Едукативног центра.

- Наша помоћ од 59.997 евра намењена је пружању подршке побољшања образовања и социјалне интеграције Рома Браничевског округа. **Заједно са овом донацијом, укупан износ помоћи који је Јапан пружио Србији, износи приближно 200 милиона евра - изјавио је приликом потписивања уговора Техурико Шинада.** Уколико буде потребе, планира се да у новом објекту, који ће имати и дечје игралиште, припремни предшколски програм похађају и деца која нису Роми. Пошто је Влада Јапана спремна да помогне и адаптацију спратног дела овог објекта, у њему би било места за рад још две групе предшколаца. Осим отварања простора за најмлађе, у будућем Едукативном центру пружаће се помоћ расељеним и избеглим, али и свим осталим Ромима у остваривању њихових права, уз организовање око 30 радионица. Роми ће се

оспособљавати за рад на рачунарима, одржаваће се курсеви и семинари, а спроводиће се и образовање одраслих и деце без завршене основне и средње школе. Посебна пажња биће посвећена деци предшколског узраста, како би она научила српски и енглески језик и укључила се у редовно похађање школе. Такође, у Едукативном центру планира се и реализација пројекта за трајно збрињавање избеглих ромских породица, због чега се траже донатори који ће помоћи у изградњи станова или кућа за 22 најугроженије породице.

ПОБУНА СТИЖЕ СА ДВЕ СТРАНЕ

Вечерње Новости, 12.12.2008; Страна: 24

ИЗГРАДЊУ КУЋА ЗА РОМСКЕ ПОРОДИЦЕ У ГРАДУ ПОД ОПЛЕНЦЕМ ПРАТЕ БУРНЕ РЕАКЦИЈЕ МЕШТАНА

Улица вожда Карађорђа: да се Роми што пре иселе. Из Јокића краја: да се не доселе

ТОПОЛА - Град под Опленцем један је од ретких који ће на прави начин да трајно реши стамбени проблем Рома, али реализацију овог пројекта од самог почетка прате бурне реакције. Мештани Улице вожда Карађорђа траже да се Роми одатле што пре иселе, а будући суседи у Јокића крају да се тамо не доселе.

Општина већ дуже покушава да шездесет Рома пресели из центра Тополе. Они већ двадесет година живе у баракама без струје, воде и прозора. Бараке су припадале ГП "Грађевинар" из Горњег Милановца, док је правио пословно-стамбене објекте. Кад су радници из њих изашли, Роми су ушли и остали до данас. Драган Јовановић, председник општине, каже да су Роми направили дивљу депонију, која је уклоњена. Локална власт затим је уредила велики паркинг и сазидала зграде са становима за избеглице, па је овај део Тополе добио лепши изглед.

- Тај део града привлачи многе инвеститоре, тако да се сада гради и хотел. Да би дошли и други улагачи, обавезао сам се да ће локална самоуправа да расели Роме, који живе у непосредној близини. После низа перипетија, општина је почела изградњу осам кућа. Шест је намењено Ромима, а две интерно расељеним Србима са Косова. Инвестицију од 20 милиона динара уложиће локална самоуправа и ИПА фонд Европске уније. Општина је за изградњу овог малог насеља купила једну локацију у селу Божурњи, на 4,5 километара од Тополе и другу Торови у Јокића крају, удаљеном километар од центра града. Ромско удружење "Ђурђевак" одабрало је ближи плац.

- Кад смо све обезбедили и почели да градимо, дошло је до велике побуне - каже Драган Јовановић. - С једне стране, траже да се Роми из њиховог комшилука иселе, с друге, да се у њихову близину не доселе. Праве страшне проблеме. Анонимно зову Хелсиншки одбор за људска права и туже општину да, наводно, Ромима прави куће на депонији, што није тачно. Председнику општине је из Улице вожда Карађорђа стигла петиција са 76 потписа станара у блоку А. Траже принудно иселење Рома који су "бесправно узурпирани - уселили се у заједничке просторије овог стамбеног блока још пре десет година и без икакве надокнаде". Тврде да су им наносили штету запушавањем канализације, трошењем заједничке воде и гајењем коза.

Из Јокића краја упућена је петиција са 122 потписа. Грађани моле председника да "покуша да за реализацију овог пројекта изабере другу локацију". Напомињу да на

оближњој градској депонији Роми сакупљају секундарне сировине и остали отпад. Изградња кућа за њих још више би подстакла те непожељне активности, што би нарушило мир и изглед овог краја. Тако се Драган Јовановић нашао између две ватре. Међутим, ни он, ни било ко из локалне власти не помишља да одустане од реализације пројекта.

- Немам ништа против различитих мишљења, и све их уважавам, али морамо коначно да решимо проблем који траје двадесет година. Настављамо изградњу и надам се да ће реакција бити све мање - каже председник.

Антрфиле:
УСЕЉЕЊЕ

У првој фази граде се две куће, у којима ће до нове године бити уселене две ромске породице са укупно 23 члана. У следеће две куће уселјење се планира априла идуће године. Према строгим критеријумима Европске уније, ове куће се третирају као нужни смештај. Станари не могу да их отуђе, као ни намештај који ће да купи општина.

PRESS CLIPPING

Субота 13.12.2008. год

ЗАТВАРАЊЕ КОЛЕКТИВНИХ ЦЕНТАРА

Глас Јавности, 13.12.2008; Страна: 15

ПОТПИСАН УГОВОР О ИЗГРАДЊИ СТАНОВА

У згради би требало да буде 16 станова за избегле и четири за социјално угрожене

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - У Петровцу на Млави потписан је Меморандум о изградњи стамбене зграде за смештај 20 избеглих, расељених и социјално угрожених породица, између локалне самоуправе, Центра за социјални рад Петровац и Жагубица и хуманитарне организације “Хаус инг центар”, која ће финансирати изградњу. Меморандум су потписали председник општине Петровац Радиша Драгојевић и председник хуманитарне организације Бранислава Живковић, у присуству представнице УНХЦР Виолете Самарцић. Стамбена зграда, која се подиже у оквиру пројекта “Социјално становање у заштићеним условима”, имаће 20 станова, за које ће локална самоуправа обезбедити земљиште и неопходну комуналну инфраструктуру.

- У новој згради 16 станова биће намењено избеглицама из колективног центра “Касарна”, а четири за социјално угрожене породице са територије општине Петровац. Десет станова имаће површину од 22 до 25 квадрата, осам ће имати 30 квадрата, а два стана биће површине 40 квадратних метара”, рекла је Бранислава Живковић, председник хуманитарне организације “Хаус инг центар”. За време ратова који су претходили распаду СФРЈ, у петровачку општину пристигло је око 1.200 избеглица. Највише их је било из Хрватске, који су у Србију дошли после акције “Олуја”. Половина њих нашла је приватни смештај, док су остали заузели објекте старе петровачке касарне. Од 600 особа, данас у овим објектима живи њих 230. Пошто ће овај колективни центар морати ускоро да се затвори, решење за смештај једног броја породица нађен је у изградњи стамбених зграда.

Прва зграда, усељена у јулу прошле године, има 2.000 квадрата и четири етаже, са укупно 44 стана просечне површине 40 квадрата. Њену изградњу, у коју је уложено 630.000 евра, реализовала је немачка хуманитарна организација “Хелп”, уз финансијску помоћ Европске уније.

“Пројекти стамбеног збрињавања избеглих и расељених реализују се широм Србије и до сада је преко 20.000 особа добило кров над главом. У Петровцу ће се наставити са збрињавањем избеглих особа, које бораве у колективном избегличком центру и у приватном смештају”, рекао је Драгиша Дабетић, републички комесар за избеглице приликом уручивања кључева. Осим зидања нових станова, збрињавање избеглица спроводи се и путем доделе земљишта за градњу кућа. У јуну ове године, СО Петровцу донела је одлуку да се за седам избегличких породица обезбеди закуп грађевинског земљишта под повољним финансијским условима.

АЗИЛ

Вечерње Новости, 13.12.2008; Страна: 7

ЦЕНТАР за азил у Бањи Ковиљачи од 15. децембра ће званично водити Влада Србије уместо УНХЦР, под чијим је окриљем радио у протеклих годину дана. Доношењем Закона о азилу Србија се обавезала да ће преузети сву бригу око будућих азиланата па је тако Влада Србије донела одлуку о његовом оснивању и објавила је у најновијем "Службеном гласнику". Центар за азил у саставу је Комесаријата за избеглице, а средства за вођење азила се обезбеђују из буџета Републике Србије.

САРАЈЕВСКА ДЕКЛАРАЦИЈА И ДАЉЕ НА ПАПИРУ

Данас - Викенд, 13.12.2008; Страна: 9

Проблеме избеглица у региону неопходно решити у наредне две године

КРУЖНИ ТОК

Иако се, четири године након што су се Србија, Црна Гора, БиХ и Хрватска, Сарајевском декларацијом обавезале на решавање проблема избеглица у региону, спровођење овог документа оцењује као неуспешно, Србија остаје при чврстом ставу о неопходности убрзаног решавања проблема избеглица, без обзира на то у којој се земљи налазе.

Делегација Србије коју је, на протеклом скупу посвећеном дуготрајним избегличким кризама у свету у Женеви, предводио потпредседник Владе Јован Кркобабић и комесар за избеглице Владимир Цуцић, у разговору са високим комесаром УН за избеглице, Антониом Гутерешом, сложила се да избеглично питање на западном Балкану треба затворити у наредне две године. Како наглашава Кркобабић, захтеви Србије усмерени су на убрзан приступ у ЕУ и превазилажење препрека на том путу, међу којима је и проблем дуготрајне избегличке кризе. Србија је данас прва држава у Европи и 13. у свету по укупном броју избеглих и интерно расељених, а УНХЦР означио је и као једну од пет земаља са дуготрајном избегличком кризом која траје 17 година.

- **Спорне тачке су убрзавање решења избегличног статуса свих грађана без обзира у којој се земљи налазе и њихов повратак у матичну земљу, одлазак у неку трећу или решавање држављанства у земљи у којој се налазе - објашњава Кркобабић.** Процес затварања избегличног проблема на западном Балкану, који најдрастичније погађа Србију, нарочито отежавају нерешена питања с Хрватском.

Како је Кркобабић истакао, на неформалном састанку са делегацијом Хрватске, Србија се заложила за решавање свих спорних питања са овом земљом.

- **Укупна клима креће се у смеру вољног приступа решавању избегличких проблема у Европи и шире - оцењује Кркобабић.** У разговору с Гутерешом српска делегација истакла је осам кључних проблема у односима с Хрватском и указала на неопходност враћања 42.000 одузетих станарских права, исплату заосталих пензија, конвалидацију радног стажа, 15.000 захтева за обнову домова, повраћај око 20.000 узурпираних објеката, као и права на акције у процесу приватизације предузећа. Како наглашавају представници Србије, она од ових захтева неће

одустати и уколико Хрватска не испуни своје обавезе, Србија ће тражити да се проблем права избеглих Срба интернационализује.

То се, како истиче комесар за избеглице Владимир Цуцић, посебно односи на одузета станарска права која се, како објашњава, не могу свести на програм стамбеног збрињавања и решавати као хуманитарно питање и акт милосрђа државе.

Како је Гутереш истакао, решавање проблема избеглица је највећи изазов за међународну заједницу, јер, како је навео, „ако УНХЦР не може да реши кризу дуготрајног избеглиштва у Европи у 21. веку, где онда може?“ Међутим, он наглашава да дуготрајне избегличке кризе у свету не могу да се превазиђу „преко ноћи, а у неким ситуацијама реч је о заједничкој одговорности за стварање политичких услова за њихово решавање, као што је случај са босанским и хрватским избеглицама у Србији“.

Миодраг Среста, извршни директор Групе 484, за Данас објашњава да је избегличка криза у Србији једина таква у Европи и да је неопходно да питање избеглица буде „затворено“ у наредних годину дана. Он додаје да је, када је реч о конвалидацији радног стажа Срба из Хрватске начињен изванредан помак, али и да поводом решавања станарских права таквог напретка још нема. Наш саговорник истиче позитиван пример БиХ у решавању враћања станарских права и додаје да око „30.000 станарских права Срба из Хрватске не може бити заборављено“.

Он сматра да, и поред нерешених питања Србије и Хрватске и погоршања односа проузрокованог тужбом и противтужбом Хрватске и Србије пред Међународним судом правде, и даље постоји минимум политичке воље да се проблем избеглица у региону реши. Среста, међутим, наглашава да је међународна заједница, а посебно иницијатори Сарајевског процеса, УНХЦР, ОЕБС и Европска комисија, одговорна да подстиче земље потписнице Сарајевске декларације у оживљавању и спровођењу овог документа.

Милорад Пуповац, председник Српског националног већа, за Данас оцењује као позитивно одржавање Форума о избеглиштву у Женеви и наглашава да су проблеми избеглица препознати, као и да постоји воља да се спорна питања реше. Он додаје да Хрватска и Србија треба што пре да се састану и размотре преостале нерешене проблеме из Сарајевске декларације и да се договоре о начину решавања избегличких питања у региону.

- Надам се да ће обе земље схватити да је питање избеглица у њиховом интересу, али и да ће се ослонити на помоћ међународне заједнице - закључује Пуповац.

Антрфиле:

Неславни подаци

Након окончања оружаних сукоба 1995, у БиХ се вратило око 79.000 избеглица, око 70.000 у Хрватску, а више од 42.000 отишло је у треће земље. Србија је збринула 300.000 избеглица, од којих је око 200.000 стекло статус држављана Србије. Од укупног становништва, 10 одсто није у Србији живело пре 1992, а данас у Србији живи 97.000 регистрованих избеглица и више од 227.000 интерно расељених особа.

Према подацима УНХЦР, више од шест милиона људи у свету живи у избеглиштву пет и више година, а многи од њих и деценијама без икакве перспективе за трајно решење својих проблема.

ИЗБЕГНУТА ГЕТОИЗАЦИЈА

Данас, 13.12.2008; Страна: 10

ОЕБС задовољан решавањем проблема повратника у Хрватску

Загреб - Организација за европску безбедност и сарадњу (ОЕБС) задовољна је напретком Хрватске, посебно на подручју решавања стамбеног питања српских повратника, наводи се у најновијем извештају те организације.

Представљајући извештај на јучерашњој конференцији за новинаре, шеф Канцеларије у Загребу Хорхе Фуентес Вилалон рекао је да је током 2008. Хрватска побољшала систем истрага и процесуирања ратних злочина и да је ОЕБС био присутан и на суђењима у Вуковару, Осијеку, Сиску, Госпићу, Задру и Загребу. Када је реч о изручивању осумњичених за ратне злочине и за друга тешка кривична дела, Фуентес је казао да је сарадња међу полицијама у региону „јако добра“, али да је не прати у довољној мери сарадња судстава.

У неким земљама региона, према његовим речима, биће потребне и уставне промене, а ОЕБС сматра да је једини начин да се то питање помери с мртве тачке организовање самита премијера држава у региону. **Говорећи о проблему решавања стамбеног питања повратника, Фуентес је казао да хрватска влада има обавезу да до краја 2009. изгради око 5.500 станова у подручјима од посебне државне бриге, али и у осталим деловима земље. „Задовољни смо бројем решених предмета. Хрватска влада не касни, можемо говорити тек о делимичним кашњењима у извођењу радова“, рекао је Фуентес, закључивши да су до сада изграђени станови врло доброг квалитета и да је најважније да се избегла гетоизација повратника.**

Мисија ОЕБС-а завршила је свој мандат у Хрватској децембра прошле године, након чега је мандат преузела Канцеларија ОЕБС-а, а затворене су све подручне канцеларије Мисије ОЕБС-а. Фуентес је изјавио и да верује да ће рад Канцеларије највероватније бити продужен за још једну годину, и да би то „могло бити последње продужење рада Канцеларије ОЕБС-а у Хрватској“.

ВЕСТИ

Дневник, 13.12.2008; Страна: 7

Ирски премијер Брајан Ковен је обзнанио, по завршетку самита шефова држава и влада ЕУ у Бриселу, да је спреман да распише нови референдум за ратификацију Лисабонског споразума до краја октобра 2009. године. Ковеново обећање је плод компромиса постигнутог између 27-орице, по којем је направљена „мапа пута“ која предвиђа да Ирској буде обезбеђено једно комесарско место, као и могућност да званични Даблин води аутономну политику у области војне неутралности, породичног права (с ограничењима везаним за права на абортус), те у погледу директног опорезивања. Те повластице ће за Ирску важити само у случају да референдум буде успешан. По евентуалном позитивном исходу референдума, биће написан протокол са променама које су обећане Даблину.

По оптималном сценарију Лисабонски споразум би могао да ступи на снагу у 2011. години. Шефица одељења МУП-а Србије за реадмисију Зорица Ђокић изјавила је да је од марта 2003. до краја 2007. примљено 26.536 захтева за реадмисију, као и да се број тих захтева смањује из године у годину. Она је додала да је то много мање од процена објављених у медијима да ће се, када са земљама ЕУ потпишемо споразуме о

реадмисији, у Србију вратити 50.000 људи. **Иначе, од 2007. азил у земљама ЕУ затражило је 15.400 српских држављана, с тим да је највећи део њих са Косова.** Европска унија уводи нови систем сателитске контроле лета, који треба да се носи са повећањем авиосабраћаја изнад Европе. Европски ваздушни простор је досегао границу од 28.000 летова дневно, али је процена да ће тај број бити удвостручен до 2020. године. До тада би нови систем у потпуности требало да замени постојећи радарски и радио систем, који наводи авионе на дуже прелете, а који због протраћеног горива коштају авиопревознике око четири милијарде евра годишње.

ЗА 50 ГОДИНА НЕСТАЛО ЧАК 1.500.000 СРБА

Правда, 13.12.2008; Страна: 16

Тужба против Хрватске за почињени геноцид и етничко чишћење српског народа мора да обухвати злочине од 1941. године, па завршно са војном операцијом „Олуја“ 1995. године.

Изузетно важна чињеница која даје одговоре на многа питања, кад је реч о броју Хрвата и Срба у Хрватској, у периоду од 1941. године па завршно са пописом становништва у Хрватској 2001. године.

Бројке све говоре

На основу пописа становништва из 1941. године и информације коју је немачки обавештајац, као шеф немачког АБВЕРА у Загребу, од 14. јуна 1941. године, доставио Хитлеровом генералу Хорштенау, у Хрватској је 1941. године живело 3.068.000 Хрвата или 50,78 одсто, а 1991. године у Хрватској је живело 3.736.000 Хрвата или 78,1 одсто, значи 700.000 више. На другој страни, у Хрватској је 1941. године живело 1.847.000 Срба или 30,50 одсто, да би по попису становништва 1991. године у Хрватској било 581.000 Срба или 12,1 одсто, и кад се томе додају Југословени, како су се изјашњавали углавном Срби, онда је у Хрватској 1991. године живело преко 800.000 Срба или 16,50 одсто, што је било за преко један милион мање Срба у односу на 1941. годину. Међутим, ако ту упоредбу радимо са пописом становништва у Хрватској из 2001. године, кад је Срба било нешто преко 150.000 или између 3 и 4 одсто, што показује да је резултат по Србе у Хрватској поражавајући, јер их је у односу на 1941. годину мање за 1.500.000.

Структура становништва

Да су претходно изнете оцене потпуно тачне говоре подаци о структури становништва Хрватске из пописа 1971, 1981. и 1991. године. Резултати пописа становништва 1971. године у Хрватској показују да је тада регистрован 4.426.421 становник, од којих су Хрвати чинили 3.513.647 или 79,38 одсто, Срби 626.789 или 14,15 одсто, Југословени 99.916 или 2,26 одсто, припадници других народа 189.869 или 4,2 одсто становника. Пописом становништва 1981. године утврђено је да је у Хрватској живело 4.601.000 становника, од којих су Хрвати чинили 3.454.661 или 75,07 одсто, Срби 531.502 или 11,55 одсто, Југословени 404.847 или 8,8 одсто, припадници других народа 216.000 или 4,58 одсто. На попису становништва из 1991. године национални састав становништва у Хрватској изгледао је овако: Хрвата 3.736.358 или 78,1 одсто, Срба 581.663 или 12,16 одсто, Југословена 224.336 или 4,7 одсто, припадника других народа 241.910 или 5,04 одсто, што значи да је у

Хрватској 1991. године било укупно 4.784.264 становника. Уз презентоване податке о броју и националном саставу становништва у Хрватској 1971, 1981. и 1991. године, износим податак о броју сеоских насеља у Хрватској, у којима су Срби чинили већину. Званични подаци о демографским променама у Хрватској, показују да је у тој републици 1941. године живело 6.042.000 становника, а 50 година касније, односно 1991. године, 4.784.264 становника или 1.257.736 становника мање. Исти подаци показују да је у том временском интервалу број Хрвата порастао, а да су Срби потпуно уништени.

Све тачке тужбе

На основу напред изнесених оцена и података, као рођени и аутентични Србин из Крајине, те бивши премијер Владе РСК, предлажем Влади Републике Србије и републичком парламенту да се Међународном суду правде у Хагу поднесе тужба против Републике Хрватске за почињени геноцид и етничко чишћење српског народа из те Републике од почетка Другог светског рата 1941. године, па завршно са војном операцијом „Олуја“ 1995. године. Тужба Србије против Хрватске Међународном суду правде у Хагу треба обавезно да садржи:

- Почињени геноцид и злочине над српским народом у Хрватској у периоду Другог светског рата од стране усташа Независне државе Хрватске Анте Павелића.
- Избацивање Срба из Устава Хрватске као конститутивног и државотворног народа у Сабору Хрватске концем 1990. године, насилним политичким путем по систему један човек - један глас, на захтев ХДЗ-ове неофашистичке власти Фрање Туђмана.
- Иницирање и вођење грађанског рата 1991. године против крајишких Срба, од стране ХДЗ-ове власти и поглавника Фрање Туђмана.
- Почињене ратне злочине над крајишким Србима од стране бојовника Фрање Туђмана у периоду грађанског рата од 1991. до 1995. године.
- Протеривање, односно етничко чишћење крајишких Срба са вековних огњишта у присуству Међународних мировних снага (УНПРОФОР) путем војних операција „Бљесак“ и „Олуја“ 1995. године.
- Уништеноу и опљачкану приватну имовину крајишких Срба за време и након операције „Олуја“ 1995. године, у вредности преко 30 милијарди евра.

Хрвати отели имовину вредну 30 милијарди евра

Непосредно након егзодуса Срба из Крајине 1995. године на ове просторе, започело је евидентирање имовине избеглих и прогнаних лица, не само из 1995. године, већ и из 1991. године, при чему нису изостали ни грађани СР Југославије, који су на територији Хрватске имали приватне куће и станове или викендице. Наравно, том евидентирању приступио је далеко мањи број од очекиваног, у првом реду јер су се плашили да њихова приватна имовина не уђе у оквире државних односа Хрватске и Југославије, односно сукцесије. Но, и поред тога, до сада евидентирана приватна имовина довољно говори шта су све избегли и прогнани Срби оставили иза себе.

Пљачка и уништавање

Овом приликом износим само део евидентиране приватне имовине коју избегли и прогнани Срби потражују од хрватске државе. Укупно је пријављен губитак новчаних средстава око 180.000.000 немачких марака, затим око 3.500.000.000 динара у хрватским пословним банкама, као и 600.000.000 динара хартија од вредности.

Под недовршене инвестиције пријављено је око 800.000.000 марака и то обухвата започету, а недовршену изградњу објеката, уградњу додатне опреме, као што је централно грејање, мермерне подлоге, котловнице и ексклузивне опреме, итд... Залихе трговачких роба, житарица, алкохолних пића, те друге атрактивне робе, пријављено је у износу од 16.500.000.000 динара. Потребно је посебно нагласити да је наша стручна екипа радила на проценама улагања наших људи кроз разне облике самодоприноса на објектима од заједничког интереса, као што су: водоводни системи, канализације, путни правци, електро-мреже, основне школе, дечји вртићи, здравствене установе, друштвене домове и остало, чија вредност прелази неколико милијарди немачких марака.

Оштећени пензионери

Посебно смо радили обраде за запослене Крајишнике у великом броју друштвених предузећа, од којих нису добили ни динара надокнаде, након што их је хрватска власт приватизовала, не омогућивши нашим људима ни једну марку кроз деоничарство.

На подручју РСК налази се око 50.000 пензионера који су то право стекли до половине 1991. године. Прве пензије од Хрватске наши људи су кроз појединачне напоре добили концем 1997. године (један део). На основу данашњих процена, ради се о исплати заостатка пензионог фонда нашим људима од око 1.000.000.000 евра. Са сигурношћу се може казати да су потраживања избеглих и прогнаних Срба из Крајине, односно Хрватске, од хрватске државе значајно већа од 30 милијарди евра. Наравно, ту нису укључени подаци од грађана СР Југославије, њих око 25.000 који су имали приватне куће и викендице, те другу имовину, како на подручју Крајине, тако и на подручју Истре, хрватског приморја, северне и јужне Далмације, као и у неким урбаним срединама, а кроз евидентирање се пријавило око 12.500 грађана. Њима хрватска држава само треба да врати њихову приватну имовину и изврши правичну надокнаду уништене и опљачкане приватне имовине.

ИДЕНТИФИКОВАНА ЖРТВА „ЦРНИХ МАМБИ”

Политика, 13.12.2008; Страна: А1

Међу Србима чији су лешеви идентификовани у Заводу за судску медицину и криминалистику Медицинског факултета у Загребу је и тело Душана Кларића, кога је на видео-снимку акције пресретања избегличке колоне, објављеном на телевизијама у региону тек пре две године, препознала родбина. Према речима Драге Кларић, снаје страдалог Душана, она је прва познала свекра у лику човека кога малтретирају и претресају припадници елитне хрватске јединице „Црне мамбе”.

- Гледала сам са супругом снимак, који је емитован у ударном термину свих телевизија, и одмах сам му рекла да је човек кога муче, у ствари, његов отац. Када је слика „замрзнута” и увећана, мој муж Милош је препознао оца – прича Кларићева, која са породицом и даље живи у избегличком колективном центру у Смедереву.

– Процедура преноса посмртних остатака је таква да је њихов транспорт из Хрватске могућ тек за седам дана. Према жељи породице, Душан Кларић ће бити сахрањен наредне недеље у Чортановцима, у Срему, где му, иначе, живи брат. Како објашњава

Саво Штрбац, председник Документационо-информационог центра „Веритас“, овај снимак настао је 1995. године у току озлоглашене хрватске акције „Олуја“. На њему се види како колону српских избеглица са једне стране нападају „Црне мамбе“, а са друге припадници Петог муслиманског корпуса, такозване Хамзе, које су и снимале акцију.

– На подручју које се нашло под ударом „Олује“ и „Бљеска“ остало је још неколико такозваних заједничких гробишта. То су Двор са 112, Глина са 77, Селиште са 17 и Слуњ, који броји 16 гробова. Сем ових, постоје на десетине „вртних“ гробова, са неколико стотина посмртних остатака српских жртава из овог периода, који чекају повољну „политичку климу“ за ексхумацију и идентификацију – објашњава Штрбац. Он указује на разлику између „заједничких гробишта“ и масовних гробница.

– Масовне гробнице нису обележене и најчешће се и не зна где се налазе. Код „заједничких гробишта“ је случај другачији, јер су Хрвати у таквим ситуацијама формирали комисије, чији би чланови све лешеве детаљно описивали и затим их стављали у сандуке или вреће. На тај начин су, после почињеног злодела, поштовали одредбе Женевске конвенције и обезбеђивали себи алиби пред међународном заједницом – истиче председник „Веритаса“. **Овај центар саопштио је имена још 18 Срба, чији су посмртни остаци ексхумирани у октобру 2006. године из заједничке гробнице у Петрињи. На овом месту покопано је 160 страдалих Срба са подручја Лике, Баније и Кордуна, а међу жртвама је било и 40 жена.**

PRESS CLIPPING

Недеља 14.12.2008. год

ВИШЕ НОВЦА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ ОД УНХЦР-А

Глас Јавности, 14.12.2008; Страна: 9

БЕОГРАД - У наредне две године УНХЦР ће уложити напоре да обезбеди већу политичку подршку и финансијску помоћ Србији за интеграцију избеглица, изјавио је јуче шеф канцеларије Високог комесаријата УН за избеглице у Београду Ленарт Коцалајнен. Из централе УНХЦР-а у Женеви биће покренута акција за подршку Србији, а на прикупљању средстава ће се ангажовати и лично високи комесар Антонио Гутереш.

На састанку одржаном са српском делегацијом 9. децембра Гутереш је рекао да ће се обратити међународној заједници и донаторима и покушати да обезбеди додатна финансијска средства за Србију.

“За збрињавање још 97.000 избеглица, према прорачунима српске владе, потребно је око 140 милиона евра, што увелико превазилази могућности УНХЦР-а и међународне заједнице. Ми, нажалост, можемо помоћи само оним најугроженијим - избеглицама у колективним центрима и приватном смештају”, указао је Коцалајнен.

Он је навео да је канцеларија УНХЦР-а у Београду, поред средстава за редовне активности, тражила и додатних 15 милиона долара за помоћ избеглицама у том периоду, али да Србија и убудуће може да рачуна на помоћ из програма приступних фондова ЕУ и донатора. Што се тиче отворених питања права српских избеглица из Хрватске на којима је инсистирала српска делегација у Женеви, Коцалајнен је поновио став УНХЦР-а да се сва индивидуална права избеглица морају поштовати. Према његовим речима, високи комесар је у разговорима са српском делегацијом, коју је предводио потпредседник владе Јован Кркобабић, рекао да “Хрватска мора да отклони све препреке и побољша услове за повратак, као и програм стамбеног збрињавања”.

ДОБРО ЈУТРО, КРАЈИНО!

Пресс магазин, 14.12.2008; Страна: 15

Екипа Прессмагазина обишла подручје некадашње Српске крајине. А оно што је тамо видела и доживела, уверени смо, потресло би и оне које зло одавно не дотиче

Хрватска је у обиљу туристичке понуде пропустила прилику да љубитељима хорора понуди и обилазак аветињских села. А има их онолико! Само у задарском залеђу, дуж јадранске обале, свило се на хиљаду српских огњишта несталих у огњу. Од Смоковића, села у задарској општини, преко Бенковца, па све до Кистања и Книна, Срба скоро да и нема. Остали су, боље речено, вратили су се само они који одавно више немају где да оду. Они којима је и прошлост и будућност подједнако

страна и чемерна, они од којих су и Бог и људи "дигли руке". Стари, изневерени и у муци заборављени.

- Дошао сам овде јер немам где - прича нам Петар Рељић из Смоковића док стојимо на згаришту миниране српске цркве из 16. века. - "Олуја" нас далеко одува, али нам ни у Србији не беше живота. Барем за оне који се још само смрти без бола надају.

Док прича о животном удесу својих сународника, Петров поглед одсутно лута по поломљеним крстачама и срушеним споменицима. Као да слути да ће ускоро и сам срушени дом заменити затрвеним гробом. Иронија судбине, рекли бисмо, чудна игра живота и смрти.

- Тринаест година после "Олује" нико се није запитао где смо и како живимо - жали се Владо Панић из истог села у коме је, пре рата, било 340 кућа и 1.400 становника, од чега више од 98 одсто Срба. - Хрватска држава се хвали да је многим Србима обновила куће. Руку на срце, некима и јесте, али се од малтера, нажалост, не живи. Село је некада имало струју и воду, цркву, школу, амбуланту, продавницу... А данас? Половина села још нема воду за пиће, нема лекара и учитеља, а нема ни могућности да се ишта уради или заради. Па ко овде може опстати? - пита се наш домаћин, који каже да у селу данас има свега 56 старца који живе од скромне пензије или социјалне помоћи.

Исту слику затичемо и у другим селима Далматинске загоре. Док се полако пробијамо кроз далматински крш, промичемо и крај бројних усамљених заселака. Нико нам не збори чија су села, а нема нам рашта ни говорити. Она где живот буја, тамо где се веш пред кућама суши и деца под маслинама играју - јамачно су хрватска. Она где се домови без крова, где су коров и трње поплочали улице, а змије се окућиле, кажу да су била српска.

У Бенковцу је пре рата живело 19.000 Срба и за трећину мање Хрвата. Данас, на подручју целе бенковачке општине, претекло је свега 1.300 Срба. И њих ће, кажу, временом нестати уколико се глад ускоро не победи. А посла нема, па нема.

Станку Врцељу је тек 44 лета. Има кућу, жену, децу и шездесетак оваца. Био је неколико година у Србији и није се снашао. Или се није хтео снаћи. Овде су му завичај, гробови предака, момачке стазе и понека успомена. Одавно, каже, не броји коре на хлебу који једе, јесте жуљевит, али је и слadak. Слађи него било који избеглички колач. Плаши га једино будућност деце. Ако њих потера судбина, ако они сутра буду принуђени да оду, труд и мука његова биће залудни и бесмислени.

У Бенковцу ових дана обнављају Цркву светог Јована Крститеља, највећи православни храм у задарском залеђу. Вазда је ова светиња била важна овдашњим Србима, духовно средиште око кога су се вековима окупљали. И данас је, кажу, важна, ал' не знају хоће ли помоћи. Не боје се више ни рата ни Хрвата, не страхују више за голи живот, размишљају само како да преживе.

-Никада овај крш и лом није био берићетан, никада није пружао "и шаком и капом" - каже нам Гојко Додиг, један од малобројних Срба што нас је дочекао у порти бенковачке цркве. - Ипак, дало би се живети када би држава, ма која и ма чија била, мало припомогла. Могли би се засејати виногради и маслињаци, могла би се запатити стада оваца и друге стоке, али од чега да човек живи док то не поодрасте, док то не донесе прве плодове? Србија нас је избрисала из бројног стања, а Хрватска неће или не може да нам помогне. Важно им је само да Европи "замажу очи", да кажу да су

неким Србима обновили куће, а то што ти исти Срби у њима не могу да живе јер немају ни најосновније услове уопште их не занима.

Економски проблеми су највећа препрека за масовнији повратак Срба. А да носталгије за старим крајем и даље има, да би се и данас многи радо вратили, потврђује и пример села Карин на обали Каринског мора, десетак километара удаљеног од Бенковца. У њему је остало свега 70 становника, али сваког лета, кажу домаћини, овде ври као у кошници. Само деце има преко две стотине, а с њима стижу и родитељи који из године у годину траже начин да овде заувек остану. За сада, без резултата.

Љепосава Мандић из села Добропољци у општини Кистање каже нам да се на родни праг вратила са супругом пре шест година. Живе од скромне пензије, али за децу, два сина која у Београду раде у Градском саобраћајном предузећу, овде нема никакве перспективе.

- Срце ми је располућено - признаје Љепосава. - Овде ми је завичај, кућа у којој сам рођена, у Србији су ми деца. И како стоје ствари, нико нас више неће саставити.

Усуд Мандића је заправо прича већине крајишких Срба. **Стари и немоћни, они којима је обезбеђена каква-таква пензија или социјална помоћ враћају се кући да би умрли.** Њихова деца морају да живе. Тамо, далеко. Неки су успели да се снађу, већина није.

У Книну и Доњем Лапцу кажу да немају проблема с хрватском државом, понајмање с Хрватима староседеоцима. Не смета им ни што се основне школе и градски тргови називају по Фрањи Туђману, "Олуји", домовинском рату. Имају довољно својих проблема да би се и тиме бавили. Невоље им, повремено, праве само хрватски досељеници из Босне и с Косова. Кажу да ретко када пропусте прилику да покажу како су они "своји на своме". Једино Срби не знају где су и на којем су.

У Доњем Лапцу бележимо и причу једног Србина који моли да му се име не помиње. Ни тамо, ни овде. Једноставно, каже да је за само неколико дана изгубио обе своје домовине. Најпре Крајину, током "Олује", а затим и Србију, када је у колони несрећних и прогнаних цео дан гледао како му деца испред Павловићеве ћуприје на граничном прелазу на Дрини горе на врелом сунцу. - Ту, на граници, након неколико сати безнадежног чекања, схватио сам да заправо и немам где да одем. Наш саговорник каже да је једно време провео код сестре у Добановцима, а затим је са супругом решио да се врати. Без обзира на цену и на могуће последице.

- Сели смо на први аутобус који је кренуо за Хрватску, а у џепу смо имали свега 100 марака које ми је на силу у џеп угурао бивши колега - сећа се наш домаћин. - Већ на граници са Хрватском смо имали невољу, јер су српски цариници закључили да немамо улазно-улазне визе, које нисмо ни могли имати с обзиром на начин на који смо ушли у Србију. Рекли су нам, такође, да имамо среће јер се визе могу узети и на самој граници. Сећам се, стајале су нас тачно 100 марака, а пут ка завичају смо наставили без пребијене паре у џепу.

Крајишки Срби као да су се помирили са судбином. Више не верују, више се и не надају. Понајмање да ће им неко помоћи. Једни су их протерали, други су их издали. Сада би најрадије да их више нико не дира. И да их пусте да умиру на миру.

PRESS CLIPPING

Понедељак 15.12.2008. год

ПОТРЕБНИ СМО ЈЕДНИ ДРУГИМА

Политика, 15.12.2008; Страна: А2

Амбасадор Хрватске у Србији Тончи Станичић, који ових дана завршава дипломатски мандат у Београду, оценио да између Србије и Хрватске нема правих и суштинских проблема

Амбасадор Хрватске у Србији Тончи Станичић, који ових дана завршава дипломатски мандат у Београду, оценио је у интервјуу Фонету да између Србије и Хрватске нема правих и суштинских проблема и додао да је, **упркос темпу „два корака напред, један назад”, у међусобним односима остварен велики напредак. „Штети нам што се на овај начин преуцавамо у последње време, јер нема суштине у овом садашњем заоштравању. Нема ничег новог, све теме су рециклиране, на овај или онај начин”, рекао је Станичић.**

Као доказ за ову тврдњу он је напоменуо да је рат изазвала нека друга власт, која је давно промењена, да је Хрватска тужбу за геноцид против Србије покренула још 1999. године и тако ово питање из политичке пребацила у правну сферу, као што је то недавно учинила и Србија када је реч о Косову.

„Као правник, не могу да разумем прежестоке реакције у Србији за одлуку Међународног суда правде који се прогласио надлежним по питању хрватске тужбе”, рекао је Станичић и напоменуо да суд још није одлучивао о суштини спора двеју држава.

Најаву контратужбе, Станичић је оценио као легитимно право Србије, које нико не спори и не коментарише у Хрватској. Упитан да ли постоји могућност вансудске нагодбе, Станичић је указао да би за постојање било каквог узајамно повољног решења, морала постојати воља обеју страна. Станичић је, **поводом одлуке Загреб да призна независност Косова, подсетио да се Хрватска одлучила на такав потез, заједно са Бугарском и Мађарском, и да је том приликом дато заједничко саопштење које је било добронамерна порука Србији и покушај објашњења тог корака. „Све ове државе су биле свесне колико је болно ово питање за Србију, али уједно је тај корак био и признавање одређених реалности, које су током времена настале на овим просторима”,** објаснио је Станичић. Станичић је сагласан са председником Хрватске Стјепаном Месићем да комуникација двеју држава стагнира, прецизирајући да то није критика Србије, већ „скривена мисао” упућена обема државама – „учините и једни и други све да отворите канале комуникације”.

„Оно што смо чак и у време рата имали, то је комуникација. Она је важна ствар јер то омогућава да се превладају проблеми. А, ако тога нема, онда смо у ћорсокаку”, указао је Станичић и додао да је комуникација између две државе слабија него пре годину дана. Станичић је о процесу повратка избеглих Срба у Хрватску рекао да то изгледа много боље него што се у медијима представља, као и да из одређених политичких разлога у медијима нема позитивних информација о томе.

„Хрватска улаже огромна средства у изградњу станова и кућа за повратнике. Повратак би могао бити доста успешан и то иде својим током. Волео бих да и они

имају мало више храбрости и не падну под утицај психозе да су у некој опасности”, рекао је Станичић. Говорећи о економским односима двеју држава, Станичић је истакао да су они веома добри и прецизирао да робна размена износи око милијарду долара и да сваке године бележи раст од 30 до 35 одсто. Однос у размени је у почетку био у корист Хрватске 4:1, рекао је он, али добро је што се сада та мера мења у корист Србије.

Упитан о приговорима српских привредника да је хрватско тржиште за њих затворено, Станичић је одговорио да је тржиште отворено за сваког ко је озбиљан и има јасну намеру. „Немојте ме погрешно схватити, али хрватско тржиште је напредније од српског. Били смо присиљени да примењујемо европске стандарде, јер је то био важан критеријум придруживања ЕУ”, рекао је Станичић и додао да је то можда један од разлога за такву перцепцију привредника. Други разлог може бити што један број фирми није способан да послује ван тржишта Србије, оценио је Станичић и истакао да је у интересу Хрватске да српске фирме буду присутне јер се тако и српско тржиште додатно отвара за хрватске фирме. Станичић је нагласио да се током амбасадорског мандата у Београду није осећао као странац и да не може доживљавати Србију као право иностранство.

МИНУС ПОСЛЕ УСТУПКА

Вечерње Новости, 15.12.2008; Страна: 6

У ПИО СТОТИНЕ ЗАХТЕВА ЗА ПРИЗНАВАЊЕ СТАЖА ИЗ БИВШЕ РС КРАЈИНЕ

У Србији око 12.000 прималаца пензија из Хрватске

СРБИ из некадашње Републике Српске Крајине су последњих неколико месеци поднели стотине захтева за признавање стажа како би остварили услов за пензију или да би им се поправио просек примања. У радне књижице, после 13 година вакуума, некадашњи живаљ северне Далмације, Баније, Лике и Кордуна, коначно може да упише недостајуће године. Иако избегличка удружења ову хрватску одлуку оцењују као преко потребну и корисну, све се гласније чују упозорења јер би пензионери након прерачунавања стажа могли да оду у - минус.

- Сви који су од 1991. до 1995. године радили у некадашњој РС Крајини могу да поднесу захтев за признавање радног стажа и то без икаквих рокова - објашњавају нам у ПИО Фонду Србије. Ипак, Раде Матијаш, председник Удружења избеглица демократске иницијативе за Книн објашњава да, иако се ради о првом уступку Хрватске након "Олује", сви пензионери би требало да се добро прерачунају да ли им то штети или користи.

- За ове четири године неће им рачунати просек плата већ минималац или чак - нула! - додаје Матијаш. - То значи да ће пензионисаним Србима унос стажа заправо смањити садашњу просечну пензију. Зато би сви они требало да се информишу у ПИО фонду Србије да ли им се ово исплати. Корист од ове конвалидације стажа ће, без сумње, имати једино они држављани који би тек сада требало да се пензионишу. Њима ће ове године свакако добро доћи јер могу да остваре старосни услов. Ипак, да цео договор није прошао без заврзлама, Матијаш објашњава податком да је Хрватска дала нереалне услове.

- Да би неко доказао да је у том периоду радио у РС Крајини мора да приложи писмени доказ и доведе два сведока, хрватска држављанина који су радили у истој

фирми. Зашто морају да се испуне оба услова када би био довољан само један? Ономе ко има писмени доказ, а таквих је веома мало јер су људи у збегу оставили куће, огњишта и већину документације, Хрватски мировински фонд лако може да уђе у траг. Они, пак, који то немају, морају да се потруде и нађу сведоке, а ни то није нимало једноставно. Хрватска јесте учинила помак у решавању овог питања, али недовољан, јер је додатно отежала народу да регулише своја права.

Антрфиле:
ВОЈНЕ КЊИЖИЦЕ

ПРОБЛЕМ у редовном подношењу захтева за пензионисање, у случају када је део стажа одрађен у суседној Хрватској, прави и ПИО фонд Србије, оцењује Матијаш. Наш фонд бившем становништву Хрватске тражи и доказ о одслужењу војног рока! - додаје Матијаш. - **Већини будућих пензионера војна књижица је „стара“ 20, 30 година! Зато људи не могу да предају захтев и по годину дана јер обилазе војне одсеке тражећи доказ да су одслужили војни рок.**

ЗА ПОВРАТАК ПОТРЕБНО, ВИШЕ ОД ОБНОВЉЕНИХ КУЋА

Борба, 15.12.2008; Страна: 3

У Беркову у Метохији сада живи углавном по један члан 33 фамилије повратника, а долазак осталих чланова захтева много више него што је пука градња нових или поправка оштећених домова

Најновији пројекат повратка Срба на Косово и Метохију завршен је у селу Берково код Клине, општине у којој је највише српских повратника у сеоским срединама. У Беркову у Метохији сада живи углавном по један члан 33 повратничке фамилије, а долазак осталих чланова захтева много више него што је пука градња нових или поправка оштећених кућа.

Берково је десетак километара удаљено од Клине, смевштено уз пут према Ђураковцу и даље према Истоку. Повратак Срба у ово село текао је у две фазе. У првој, лане, обновљено је или подигнуто 19 кућа, док је у другој фази ове године направљено 14 стамбених објеката. Јарко црвена-браон боја блокова открива да су куће повратника недавно подигнуте, али и да су незавршене. Стављене су под кров, омалтерисане унутра и опремљене најосновнијим инвентаром. У њима је по један кревет. **У кућама обично борави по један члан повратничких породица. Остали чланови се не враћају из расељеништва у централној Србији. Куће, величине око 50 квадрата, могу да приме више људи. Али, пошто посла нема, ретко ко се усуђује да се у Берково врати. У кућама можете затећи једино старије чланове домаћинства. Млади дођу, виде и врате се.**

"Њима овде нема перспективе, немају посла, комуникација с Клином је готово немогућа ако немате аутомобил", пренели су Тањугу повратници, којима су ове недеље свечано уручени кључеви обновљених кућа.

Повратник Миле Вучковић добио је трактор и пољопривредну механизацију. Земљорадња му је једина перспектива. Трактор користи са још три породице.

"Вратио сам се, свестан да крећем од почетка. Требаће нам десетак година да достигнемо ниво живота који смо имали до 1999. године. Живимо од уштеђевине. И она је отањила. Можемо тако још мало, до јануара, фебруара...", вели Вучковић.

Једину помоћ коју су у Беркову добили до сада, било је семе за сетву пшенице. Но, земљорадњом се не баве сви повратници. Они који обрађују земљу, надају се да од ње могу да имају неку корист, а они који се њоме не баве, готово да се и не надају нечему, али су, ипак, одлучили да се врате, да покушају да опстану.

У Беркову је до 1999. године живело 60 српских породица. Амбасадор Велике Британије, која је издвојила одређена средства за градњу кућа, Енди Спаркс изразио је наду приликом недавне посете Беркову да ће се у ово село вратити и преостали Срби.

"Ви сте пољопривредници и ми не желимо да се само вратите, већ и да нас имате у виду, да нам се обратите, како бисмо вам помогли. Како бисмо Србима, Албанцима и Ромима, бавећи се пољопривредом, омогућили просперитет и бољи живот свих заједница на Косову", казао је Спаркс. Сокољ Башота, председник општине у Клини, поручио је повратницима да ће се општина, иако јој је буџет скроман, заложити да им олакша повратак.

АИ: КФОР БЕЗ ПРАВЕ КОНТРОЛЕ

Правда, 15.12.2008; Страна: 2

Међународна организација за заштиту људских права "Амнести интернешенел" упозорава да нема независног механизма који би надгледао, КФОР, већ је то препуштено државама учесницама војне мисије. Ова невладина организација са седиштем у Лондону истиче да је у последњих 10 година забележен велики број убистава, незаконитих притварања тортуре трафикинга због проституције као и сталног кршења људских права Рома, Ашкалија и Египћана, који живе у избегличким камповима са заразама - за шта су одговорне међународне снаге.

PRESS CLIPPING

Уторак 16.12.2008. год

НИЈЕ БИЛО СУСПРЕТА СА ДЕЛЕГАЦИЈОМ ХРВАТСКЕ

Данас, 16.12.2008; Страна: 7

деманти

У двоброју Данас од 13 -14. децембра, у додатку „Плаве стране“, у тексту „Сарајевска декларација и даље на папиру“ дошло је до грубе грешке новинарке Иване Тошовић, која је навела: „Како је Кркобабић истакао, на неформалном састанку са делегацијом Хрватске, Србија се заложила за решавање свих спорних питања са овом земљом“. Потпредседник Владе Србије др Јован Кркобабић, нити Вашем нити било ком другом новинару није дао изјаву да је разговарао са делегацијом Хрватске. Није дакле постојала могућност да др Јован Кркобабић - како се наводи у вашем тексту - да изјаву о нечему чега није ни било. До сусрета са делегацијом Хрватске, у Женеви, на Форуму Високог комесаријата УН за избеглице, посвећеног дуготрајним избегличким кризама у свету - нити формалног нити неформалног - није дошло

С ДВА СВЕДОКА, АЛИ ИЗ ХРВАТСКЕ

Дневник, 16.12.2008; Страна: 6

СТИЖУ ЗАХТЕВИ ЗА ПРИЗНАВАЊЕ СТАЖА ИЗ БИВШЕ КРАЈИНЕ

Сви Срби који су од 1991. до 1995.године радили у некадашњој РС Крајина могу, након одлуке Хрватског мировинског завода, поднети нашем Фонду ПИО захтев за признавање радног стажа без ограниченог рока, а до сада је поднето већ неколико стотина захтева. У радне књижице, након 13 година вакуума, некадашњи становници северне Далмације, Баније, Лике и Кордуна коначно могу да упишу недостајуће године.

Међутим, они који су већ у пензији а имали су тих пет година „рупу“ у пензијском стажу треба добро да размисле да ли ће уписивати стаж зато што им се за те године неће рачунати просек плата који су онда примали већ минималац или ништа, те се због тога може догодити да им и поред увећања стажа пензија буде мања од садашње. Управо због тога, пре него што поднесу захтев, треба добро да се информишу у ПИО фонду Србије и утврде да ли им се исплати да уписују тај стаж или не. Они који ће тек ићи у пензију, свакако треба да упишу стаж за те године јер ће њима то добро доћи кад испуне старосни услов за пензију. Мада рок за пријаву стажа у Крајини није ограничен, искуство већ показује да Срби тешко долазе до доказа на основу којег би уписали радни стаж.

Наиме, да би неко доказао да је од 1991. до 1995.године радио у Крајини мора да приложи писмени доказ или да обезбеди два сведока који су хрватски држављани. Пошто већина нема писмени доказ, јер им је остао у кући када су избегли из

Хрватске, они су принуђени да „нахватају“ да Хрвата који су вољни да посведоче да су са њима радили у предузећу тих година. То доста тешко иде и није нимало једноставно па многи који су заиста радили тих година не могу то да докажу. Иначе, у Србији тренутно око 12.000 пензионера прима пензије из Хрватске.

У БИХ ЗАПОСЛЕНО ЈЕДАН ОДСТО ПОВРАТНИКА

Политика, 16.12.2008; Страна: А20

Сарајево – У Босни и Херцеговини је свега један одсто повратника запослено од потписивања Дејтонског споразума 1995. године, а регистровано је око 47.000 породица бескућника.

Од укупног броја избеглица, свега једна трећина живи у својим домовима, речено је јуче на састанку Савеза удружења избеглица и расељених особа БиХ и Министарства за људска права и избеглице.

На састанку под називом „Куда иде повратак у БиХ?“, саопштено је да у БиХ више од 2.700 повратничких породица живи без електричне енергије, а више од 2.500 њих у колективним центрима.

Додаје се да је безбедносна ситуација која прати повратнике веома лоша и да зависи од политичке ситуације.

Током састанка је закључено да се у БиХ налазе најгрубљи примери кршења Опште декларације о људским правима последњих 13 година.

Председница Савеза избеглица БиХ Мирхуниса Зукић апеловала је на власти да у буџетима издвоје већа средства за реконструкцију кућа повратника али и за економску подршку одрживом повратку.

Мирхуниса Зукић је најавила да ће члановима парламента у БиХ упутити писмо којим ће аргументовати да 47.000 породица чека реконструкцију својих домова, како би се могли вратити у прератна места живљења.

ТРИНАЕСТ ГОДИНА ТРАЖЕ ПРАВДУ

Политика, 16.12.2008; Страна: А20

Слободан Лозо и његов отац Анђелко узалудно покушавају да докажу да им је земља у Врапчићима незаконито одузета

Требиње – Током бурних ратних година у Босни и Херцеговини хиљаде породица биле су принуђене да напусте своје домове. Скоро све српске породице, око 25.000 људи, из долине Неретве, избегле су у пролеће 1992. године. Када је рат окончан, почео је дуготрајан процес повратка и обнове напуштене имовине. Огромна већина породица вратила је своју имовину, неки су куће деломично или потпуно обновили.

Породица Лозо из Врапчића код Мостара, није међу њима. Слободан Лозо и његов отац Анђелко већ тринаест година покушавају да докажу да им је земља у Врапчићима незаконито одузета и подељена другим корисницима. Реч је о земљишту од тридесетак хиљада квадратних метара, које је, тврди Слободан Лозо, његов отац пре четрдесет година купио од општине Мостар. На том земљишту била је и њихова породична кућа, сада рушевина окружена новим кућама.

А док траје правна борба породице Лозо за одузету земљу, на спорном земљишту саграђена је цамија и неколико кућа. Неке од нових кућа саграђене су буквално на њиховом дворишном зиду.

– Овде је након рата направљен, како ја то зovem, прави „имовински геноцид“: пре неколико година тадашњи челници општине Мостар-север, незаконито су испарцелисали нашу земљу и поделили је избеглим Бошњацима и Исламској заједници која је овде саградила цамију. Све је урађено смишљено и систематски, оригиналних земљишних књига нема, направљене су нове, а судски документи о купопродаји су фалсификовани. Међутим, никада нећу прихватити подметања и фалсификате и нећу одустати од доказивања својих законских права, категоричан је Слободан Лозо.

За протеклих тринаест година скоро да није било врата на која није покуцао тражећи решење и повраћај своје имовине: од представништава међународних организација, канцеларија за заштиту људских права, скупштинских одбора, до судова. Ништа није дало резултата. **Пре две године породица Лозо покренула је и судски спор у Општинском суду у Мостару. Тужили су Исламску верску заједницу и град Мостар тражећи за одузету земљу одштету од двеста хиљада конвертибилних марака. Њихов предмет још чека у некој судској фиоци.**

– Све се ради само да се ми овде не вратимо, чекају ваљда да умремо, да нестане мене и мог оца и да све ово постане њихово. Од једног већински српског села постало је бошњачко. У све је умешана и бошњачка Странка демократске акције чији су чланови из тадашње општинске управе и делили ову земљу. Са друге стране је јак хрватски лоби од тужилаца и судија који успоравају процес, прича Слободан Лозо показујући опсежну документацију коју је прикупио током тринаест година узалудне правне борбе.

У селу Врапчићи по попису из 1991. године живело је скоро две хиљаде Срба, а сада је тај број сведен на мање од две стотине. Слободан и Анђелко Лозо већ годинама живе у Билећи, у такозваном алтернативном смештају који им додељује Министарство за избегла и расељена лица Републике Српске. По свему судећи, за њих на путу ка остваривању повратничких права остају исти и мета и одстојање.

ОДРЖИВ ПОВРАТАК САМО У ПРОЈЕКТИМА

Политика, 16.12.2008; Страна: А19

Тешко је поверовати да је парафирање меморандума корак више ка коначном циљу, с обзиром на чињеницу да су неки раније одобрени пројекти, много већи и много вреднији, остали мртво слово на папиру

Сарајево – Представници БиХ, Републике Српске, Федерације БиХ, Дистрикта Брчко, 41 општине, 24 верске заједнице у БиХ и Земљорадничке задруге „Агриплод” из Стоца потписали су јуче у Сарајеву Меморандум о разумевању намењен пројекту одрживог повратка у 2008. години, вредан 5.000.000 марака. Од овог износа, како је саопштено, око 4.000.000 марака намењено је обнови инфраструктуре у повратничким насељима, а остатак санацији верских објеката и запошљавању повратника.

Након церемоније потписивања министар за људска права и избеглице БиХ Сафет Халиловић је поновио од раније познату тврдњу да је „ово корак више ка коначном циљу, односно одрживом повратку”.

Међутим, овакве и сличне тврдње за упућеније су, ништа друго, до бацање прашине у очи, с обзиром на чињеницу да су неки раније одобрени пројекти, много већи и много вреднији, остали мртво слово на папиру. И њих је, као и овај последњи, одобрила Комисија за расељена лица и избеглице БиХ, а требало је да их исфинансира Фонд за повратак БиХ и то парама које су заједнички обезбеђене из државног и ентитетских буџета, те буџета Дистрикта Брчко. **Према Споразуму из државног буџета у буџет Фонда требало је да буде уплаћено нешто више од 30.000.000 КМ, из ентитетских по 4.000.000, а из буџета Дистрикта 650.000 КМ. Један од тих пројеката, који је одобрен пре седам месеци, је обнова кућа у власништву повратника у 58 локалних заједница, други је обнова порушених стамбених зграда у двадесетак општина, међу којима су Дрвар, Грахово и Мостар.**

Директор Фонда за повратак БиХ Млађен Божовић у разговору за „Политику” наводи неколико разлога због којих се споро реализује процес одрживог повратка. Први, за који он каже да не игра и пресудну улогу, је то што Федерација БиХ није испоштовала обавезе из прошлогодишњег Споразума о пуњењу буџета Фонда који су потписали и њени званичници. „Федерација БиХ је тек недавно уплатила остатак дуга за 2007. годину, иако је по Споразуму комплетан износ од 4.000.000 требало уплатити најкасније до краја прве половине ове године”, каже Божовић. Он истовремено признаје да је ово закашњење „стопирало реализацију овогодишњег Споразума, јер он може ступити на снагу тек након што потписници измире обавезе из оног претходног”. Иако Божовић, на неки начин, „спушта лопту” сама чињеница да говори о Споразуму вредном 38.800.000 КМ и да је управо то новац којим би требало исфинансирати поправак порушених кућа у 58 локалних заједница и стамбене зграде у двадесетак општина, упућује и на нека сасвим другачија размишљања, тим пре што је Република Српска, за разлику од ФБиХ, испунила, не само прошлогодишњу, него и овогодишњу обавезу.

Додатни аргумент за другачије размишљање су и искуства појединих Срба који имају куће у једној од сарајевских општина, а које би требало да буду обновљене у оквиру поменутог програма, за чију реализацију је дато укупно 2.500.000 КМ, односно свакој општини по пола милиона марака. „Листа са именима корисника ове помоћи”, тврди један Србин који као подстанар живи у Источном Сарајеву и не жели да му помињемо име, „никада неће бити направљени”, јер се „општински чиновници, зато што се ради о српским кућама, понашају, у најмању руку некоректно”. **Наш саговорник процењује да ће „можда само ретки одолети тамошњој тортури, да ће успети да им предоче на стотине непотребних доказа које траже и да ће тако добити средства за обнову своје куће. Да све не иде како би требало то признаје и начелник сарајевске општине Нови град Дамир Хацић с том разликом што он опструкцију њему потчињених назива „компликованом процедуром која успорава реализацију пројекта”.** Незванично сазнајемо да и званичници Министарства за људска права и избеглице БиХ не хају много што већ седам месеци пројекат обнове повратничких кућа тапка у месту, јер је „одлука која прецизира колико ће којих кућа бити обновљено за њих национално обојена”.

PRESS CLIPPING

Среда 17.12.2008. год

ПОВРАТАК ПРИОРИТЕТ

Вечерње Новости, 17.12.2008; Страна: 4

МИНИСТАРСТВО ЗА КОСОВО

МИНИСТАРСТВО за КиМ убрзо ће завршити нацрт стратегије за одржив опстанак и повратак расељених у покрајину, рекао је помоћник министра Бојан Анђелковић.

- Документ ће бити завршен до краја децембра,/ а надам се да ће га у јануару усвојити Влада. То ће бити оквир за конкретне акције које ће потом на терену бити разрађиване. Стратегија ће бити наш пут којим ћемо се кретати у наредном периоду када је реч о одрживом опстанку и повратку расељених на КиМ - казао је он.

ЧЕТРДЕСЕТ УДРУЖЕЊА - ИСТИ ПРОБЛЕМ

Вечерње Новости, 17.12.2008; Страна: 8

ДАНАС ОСНИВАЧКА СКУПШТИНА УДРУЖЕЊА ИЗБЕГЛИЦА У СРБИЈИ

ОСНИВАЧКА скупштина Коалиције удружења избеглица у Србији оснива се данас. На седници ће се окупити делегати више од четрдесет удружења избеглица из Србије, представници Срба из Хрватске и БиХ, као и представници домаћих и страних невладиних организација. Циљ Коалиције је да удруженим снагама покуша да нађе решење за бројне проблеме избеглица и прогнаних у Србији.

У БЕНКОВЦУ НЕМА ЗАПОСЛЕНИХ СРБА

Данас, 17.12.2008; Страна: 13

Истраживање Српског демократског форума

Загреб - Резултати истраживања Српског демократског форума показују да се у Хрватској законска одредба којом се мањинама јамчи сразмерна заступљеност у телима државне и локалне управе и јавним предузећима не поштује. Напротив позитивни помаци последњих година су премали.

Од западне Славоније до Лике и Далматинске загоре, од суда до полиције и од водовода до шумарства, Срба нема онолико колико би требало да их буде према последњем попису становништва. Иако Срба по последњем попису у Далматинској загори има 13,3 одсто, у јавним службама заступљени су са свега 4,3 одсто, упозорава председник Српског демократског форума Вељко Цакула. Он каже да

Далмација, када је реч о неравноправности предњачи, а Лика је одмах за њом. „Рекао бих да су готово једнаке. У Бенковцу од 359 запослених, немате ниједног Србина“, навео је Џакула. Политички аналитичар Давор Гјенеро анализирао је истраживање Српског демократског форума и дошао до закључка да су за две године „помаци у оквиру једног процента, дакле, потпуно занемариви. С тим да су највећи помаци постигнути у запошљавању политичке класе. Више је припадника српске мањине директно запослених у извршној власти и телима локалних власти.“

Највећи је проблем, када је реч о запошљавању, у томе што је изгубљено много времена, упозорава Гјенеро. „Време које је за нама, било је време интензивног економског раста, као и раста толеранције и политичке коректности. Упркос томе, српска заједница, тамо где се вратила, остала је у великој мери социјално искључена“, рекао је Гјенеро.

Сада се, према Гјенеровим речима, за 20 одсто смањује фонд за стимулисање новог запошљавања, а долазећа економска криза захватиће извозно оријентисане индустрије, попут дрвопрерађивачке, које на подручјима повратка запошљавају највише становништва.

ТРИ ЧЕТВРТИНЕ РОМА НЕВИДЉИВИ ГРАЂАНИ

Данас, 17.12.2008; Страна: 18

Завршен трогодишњи пројекат ЕУ - интеграције мањина

Суботица - У Суботици је одржана завршна конференција трогодишњег пројекта посвећеног интеграцији и оснаживању деце и младих припадника етничких мањина у Србији и Албанији, који је реализован уз подршку Европске уније. У Војводини се пројекат спроводио у Ади, Новом Саду, Сомбору и Суботици, а његов рад је координирао Едукативни центар Рома из Суботице.

Стеван Николић, председник овог центра, каже да се након завршетка пројекта јасно доказало да ромска заједница има великих проблема у остваривању својих мањинских и дечјих права, а да у томе посебно забрињава проблем евидентирања припадника ромске заједнице.

Према последњем попису, у Војводини живи између 25.000 и 28.000 Рома, док их у Суботици званично има 1.400. Те бројке, каже Николић, треба помножити са четири да би се добио реалан број. Ти људи који чине разлику су практично невидљиви становници ове земље, и један од великих напора које чини и ова заједница, уз подршку републичке владе и Европске уније, јесте њихов упис у званичну евиденцију који, међутим, иде уз велике проблеме. А недостатак личне документације онемогућава им остваривање права на рад, образовање, здравствену заштиту.

У Суботици посебне тешкоће имају Роми исељени са Косова, јер је међу непописанима управо највише њих. Овим грађанима Србије је тешко да дођу до документације из места рођења не само због удаљености од тих места. Проблем је и корумпирана администрација на Косову, па није реткост да суботичке избеглице са Косова нису у могућности да плате тражену суму, и тако остају без неопходних докумената, напомиње Николић и додаје да у последње време стижу и досадашњи гастарбајтери, депортовани из земаља Европске уније...

ЗАКОН О ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉИШТУ ПОСВАЂАО ПОСЛАНИКЕ

Дневник, 17.12.2008; Страна: 22

Х Р В А Т С К А

ЗАГРЕБ: Усвајање закона о пољопривредном земљишту у Хрватском сабору изазвало је напестост међу посланицима националних мањина, јер су двојица мањинских посланика гласала за закон, иако је клуб мањинских посланика одлучио да се тај закон не подржи јер нарушава власничка права.

Усвајање закона о пољопривредном земљишту и голфу биле су међу последњим тачкама заседања Сабора, који је пре тога усвојио буџет за 2009, за који је гласало и свих осам мањинских посланика. Мањински посланици, међу којима и тројица српских, упозоравали су да закон о пољопривредном земљишту задире у власничка права јер је локалним властима препуштено да кажњавају оне који не обрађују земљу, без обзира да ли то не могу или не желе.

Такав закон погодио би велик број Срба који су у избегли штву или су повратници без могућности да обрађују земљу. Власници би морали да информишу локалне власти да неће обрађивати земљу и да је дају у закуп, локалне власти одређивале би ко би ту земљу закупио и по којој цени. Власници би приликом продаје своју земљу прво морали да понуде државној агенцији, а тек онда и другим заинтересованим грађанима. Закон о голфу предвиђа да локалне власти компанијама морају да уступе до 20 одсто земљишта потребног за изградњу голф терена, а предвиђа се и да се грађанима такође може одузети земља за ту сврху која би била плаћена по тржишним ценама. Због тога је, по речима српског посланика Милорада Пуповца, договорено да мањински посланици не гласају за тај закон, али су посланик Мађара Денеш Шоја и посланик Рома и малих мањина Назиф Мемеди одлучили да гласају за закон. Занимљиво је да је ХДЗ био танак с кворумом, па се чекало док поједини посланици допутују у Загреб, а посланицима ХДЗа је било забрањено да напуштају дворану Сабора.

Опозициона Социјалдемократска партија, која је Сабор напустила још док се гласало о буџету, најавила је још и пре него што су ти закони донети подношење уставне тужбе због нарушавања уставних права грађана. Они закон о пољопривредном земљишту сматрају и корупционашким и профитерским јер ће појединцима омогућити добру зараду с обзиром да ће земљиште купити као пољопривредно и онда га, уз малу накнаду од неколико одсто вредности земљишта, пренаменити у знатно скупље грађевинско.

ОБРАЗОВНИ ЦЕНТАР

Глас Јавности, 17.12.2008; Страна: 15

Реализација донације Владе Јапана

У адаптирани објект старе касарне први ће се уселити најмлађи Роми, за које се наредне године организује припремни предшколски програм

ПОЖАРЕВАЦ - Удружење Рома Браничевског округа приводи крају адаптацију објекта у кругу старе касарне у Пожаревцу, у којем ће се одвијати припремни предшколски програм за најмлађе. Објект има површину од 300 квадрата и у

њему ће, од јануара наредне године, почети са радом две групе предшколаца ромске популације, са којима ће радити особље Дечје установе „Љубица Вребалов“. Адаптација објекта реализује се захваљујући донацији Владе Јапана, у износу од 59.997 евра, уручене средином јула ове године. Уговор су потписали председник Удружења Рома Браничевског округа Мирослав Вељковић и саветник Амбасаде Јапана у Београду Техурико Шинада.

Како је том приликом најављено, ова новчана донација намењена је оснивању ромског едукативног центра. „Наша помоћ од 59.997 евра намењена је пружању подршке побољшања образовања и социјалне интеграције Рома Браничевског округа. Заједно са овом донацијом, укупан износ помоћи који је Јапан пружио Србији износи приближно 200 милиона евра“, изјавио је приликом потписивања уговора Техурико Шинада. Уколико буде потребе, планира се да у новом објекту, који ће имати и дечје игралиште, припремни предшколски програм похађају и деца која нису Роми. Пошто је Влада Јапана спремна да помогне и адаптацију спратног дела овог објекта, у њему би било места за рад још две групе предшколаца.

Осим отварања простора за најмлађе, у будућем едукативном центру пружаће се помоћ расељеним и избеглим, али и свим осталим Ромима у остваривању њихових права, уз организовање око 30 радионица. Роми ће се оспособљавати за рад на рачунарима, одржаваће се курсеви и семинари, а спроводиће се и образовање одраслих и деце без завршене основне и средње школе.

Посебна пажња биће посвећена деци предшколског узраста, како би она научила српски и енглески језик и укључила се у редовно похађање школе. Такође, у едукативном центру планира се и реализација пројекта за трајно збрињавање избеглих ромских породица, због чега се траже донатори који ће помоћи у изградњи станова или кућа за 22 најугроженије породице.

ОБЕСПРАВЉЕНИ ПОЛИЦАЈЦИ ПАКУЈУ КОФЕРЕ

Политика, 17.12.2008; Страна: А21

БиХ и међународна заједница крше основна људска права, право на рад и живот, тврде бивши полицајци којима је Полицијска мисија УН пре шест година одузела дозволу за рад, па намеравају да се иселе из Босне

Сарајево – Више од 200 бивших полицајаца којима је Полицијска мисија УН (ИПТФ) пре шест година одузела дозволу за рад намеравају да се, заједно са својим породицама, иселе из Босне и Херцеговине. Одлуку о исељењу донели су након вишегодишњих неуспешних покушаја, укључујући и неколико протеста испред зграде ОХР-а у Сарајеву, да се на легалан и законит начин врате на посао. За позицију у којој су се нашли окривљују домаће власти и првог заменика високог представника у БиХ Рафија Грегоријана који, према њиховом мишљењу, „даје зелено светло за законе које донесу домаће власти, угрожавајући на тај начин живот десертификованих и њихових породица”.

„До краја ове седмице упутићемо преко Амбасаде Швајцарске у Сарајеву званичан захтев, односно отворено писмо Међународном комитету Црвеног крста у Женеви у којем ћемо затражити дозволу за колективно исељење и то на пролеће, јер морамо сачекати да наша деца заврше ову школску годину. У захтеву, који ће потписати све колеге, образложићемо зашто желимо отићи из своје земље”, изјавио је јуче за „Политику” председник Удружења десертификованих полицајаца из Републике Српске

и председник новооснованог Савеза удружења десертификованих полицајаца БиХ Јово Шиник. Он тврди да „држава БиХ и међународна заједница крше основна људска права, право на рад и живот”, да се „свесно и намерно не жели провести Председничка изјава Савета безбедности УН од 30. априла прошле године на који начин се обесправљеним полицајцима онемогућава да буду враћени на посао. „Изјава о којој Шиник говори укида за десертификоване доживотну забрану рада на полицијским пословима уз јасне захтеве на основу којих власти у БиХ требају утврдити услове на основу којих то треба провести”.

Разлог због којег су десертификовани полицајци и пре седам дана протестовали испред зграде ОХР-а је њихово уверење да је „ОХР због половичног тумачења Председничке изјаве поништио план повратка десертификованих на посао који је сачинио Савет министара БиХ”. Међутим, из ОХР-а, као и сваки пут раније, поручено је полицајцима да се „дефинитивно налазе на погрешној адреси” и сугерисано им је „уколико сматрају да имају разлога за протесте онда морају притисак пренети на Савет министара БиХ, односно Министарство за људска права и избеглице”. Министар овог министарства Сафет Халиловић је изразио жаљење што „предуго траје проблем десертификованих полицајаца”, а на прес конференцији, коју је одржао поводом Међународног дана људских права, позвао је „све надлежне институције у земљи да дефинитивно реше проблем и то у складу са закључком Савета министара БиХ донесеним на основу Председничке изјаве УН”.

„Наша агонија траје исувише дуго, наслушали смо се разних обећања, ова држава нас не доживљава ни као стоку, не третира нас ниједна институција, нема нас у програмима ни законодавне, а ни извршне власти и ако је већ тако, а јесте онда једино што нам преостаје је да се колективно иселимо”, категоричан је Шиник. Он истовремено очекује да ће из Женеве стићи позитиван одговор на који ће, каже, чекати до краја јануара, а „у случају још једног разочарења сигурно нећемо седети скрштених руку, наступимо радикалније, јер наше породице практично гладују, само зато што нам је неко одузео право на рад”.

PRESS CLIPPING

Четвртак 18.12.2008. год

ИЗБЕГЛИЦЕ ИЗ ХРВАТСКЕ ОСТАЈУ БЕЗ ЗЕМЉЕ?

Политика, 18.12.2008; Страна: А4

Нови Закон о пољопривредном земљишту отворио пукотине у савезу ХДЗ-а са странком

Загреб, 17. децембра – „Српско народно веће учиниће све да спречи реализацију и примену Закона о пољопривредном земљишту. Закон жели да вас спречи да обрађујете земљу и да је пребаци у руке онима за које не знамо шта ће на њој радити”, рекао је на данашњем загребачком округлом столу о задругарству на подручјима страдалима у протеклом рату у Хрватској председник СНВ-а и саборски заступник СДСС-а Милорад Пуповац.

Преkjуче тесном већином усвојени Закон о пољопривредном земљишту тако је већ на старту постао још једна врућа политичка тема која је продубила већ настале пукотине у коалицији владајућег ХДЗ-а са Самосталном демократском српском странком.

Да ствар буде занимљивија, потребну већину овом закону иза којег стоји ХДЗ и његов коалицијски партнер ХСС (који у влади држи ресор пољопривреде) донео је Бранимир Главаш, којем се иначе и даље суди због ратних злочина почињених над српским цивилима у Осијеку, али се сада брани са слободе, што му је такође омогућио владајући ХДЗ када је у Сабору одбио да му се скине заступнички имунитет. Уз целокупну парламентарну опозицију, коју предводи СДП, новим Законом о пољопривредном земљишту веома је незадовољна и српска заједница у Хрватској, јер га доживљава и као један од завршних корака у развлашћивању њених припадника од земље коју су генерацијама имали у власништву. То се у првом реду види кроз чињеницу, на коју упозорава СДСС, да великом броју избеглих Срба, и то управо власницима квалитетне пољопривредне земље, још није омогућено да се врате и обрађују је, јер им је све уништено, немају где да бораве и немају чиме то да раде.

Председник СДСС-а Војислав Станимировић поводом овога најављује за недељу седницу Главног одбора странке у Вуковару, на којој ће се разговарати о овој теми као и могућности да СДСС ипак напусти коалицију с ХДЗ-ом. При томе указује да су у СДСС-у веома незадовољни управо земљишном политиком коју води Санадерова влада и министарство с функционером ХСС-а Панкретићем на челу, јер би због ње – како напомиње – „избегли Срби могли да постану – беземљаши”.

„Предлагали смо да се ти грађани изузму од примене закона и да се за њих одреди прелазно раздобље. Међутим, ХСС није имао разумевања. Превише им се журило и нису водили рачуна о људима који се не могу вратити на своју земљу, јер им куће нису обновљене, немају струју, воду итд.”, каже Станимировић и додаје: „Знамо да земља мора бити обрађена, али не на штету избеглих Срба.” СДП је иначе најавио да ће од Уставног суда тражити оцену уставности донетог закона, а уколико он то не уради – такав захтев ће упутити СДСС.

У ХЕРЦЕГ НОВОМ КИРИЈЕ КАО У БЕОГРАДУ

Политика, 18.12.2008; Страна: А36

Изнајмљивање гарсоњере или мањег једнособног стана кошта око 200 евра, док за веће станове власници траже и по 600 евра месечно

Херцег Нови – У херцегновској општини је велики број подстанара. Иако се у протеклим годинама много градило, станови се све мање издају на дуже а цене су све папсеније. Херцег Нови је у поратним годинама био пун избеглица из Босне и Хрватске, а потом и са Космета. Многи су остали у њему. Они су без крова над главом, као и многи Херцегновљани, али и сезонци који су се задржали на обали. Сви плаћају станарине по ценама које се приближавају онима у Београду. За изнајмљивање гарсоњере или мањег једнособног стана у Херцег Новом треба 200 евра. Скромнији власници су малобројни. Мање наплаћују углавном они који стан издају до летње сезоне, када подстанари морају да се сналазе у удаљеним насељима. – Једва сам нашла двособан стан за 300 евра. Тражили су 500, чак и 600 евра за трособан, а кад схвате да немају коме да га издају за те паре мало спусте цену. За стан од 70 квадрата у насељу Савина тражили су нам 500 евра, па спустили на 350. Један странац нам је за једнособан у центру тражио 350 евра. За ту цену издају и станове од по 40 квадрата и још траже да се стан лети испразни, прича жена чија породица, као и многе друге, пола плате даје за смештај. Она коментарише да се код власника из Србије могу наћи станови по нижој цени. Малобројни су случајеви да се нека вила, руска или власника из Србије, изнајмљује како би се чувала. Такви подстанари се сматрају срећницима, као и они који уз стан током лета издају преостали део куће. Један брачни пар је одбио да чува вилу у коју је било забрањено да осим њих и власника ико крочи. Други су одбили да за 600 евра месечно станују и чувају другу кућу, јер су у њој, поред забране уласка родбини и пријатељима, камере биле постављене у свакој просторији. **Више хиљада бескућника у Херцег Новом, уз хиљаде празних станова у новоградњи, могу само да се надају да ће им општинари новим планом стамбене политике помоћи у годинама које долазе. У плану који би требало да буде заокружен до краја јануара наводи се да ће општина на својим плацевима градити зграде и станове продавати по цени градње на кредит у аранжману са банкама. Требало би да такве станове по другим, повољнијим условима, добијају избегли, расељени и социјални случајеви, док би кадрови и млади брачни парови куповали станове на кредит.**

ОСНОВАНА КОАЛИЦИЈА УДРУЖЕЊА ИЗБЕГЛИЦА У СРБИЈИ

Данас, 18.12.2008; Страна: 7

Београд - **Више од 40 избегличких удружења у Србији окупиће се у Коалицији удружења избеглица са циљем да Коалиција постане партнер државама у региону у решавању проблема избеглица, најавио је Миодраг Линта, председник УО Српског демократског форума на јучерашњој оснивачкој Скупштини Коалиције удружења избеглица у Србији. Како је објаснио, Коалиција ће активно учествовати у решавању проблема избеглица, како у земљама порекла тако и у Србији, јер је „свеобухватно и трајно решење избегличких питања предуслов јачања мира и стабилности у региону, као и помирења народа на простору бивше Југославије“.**

ПОМОЋ ОДАВНО НЕ СТИЖЕ НИ ОД КОГА

Политика, 18.12.2008; Страна: А20

Избеглички центар у Миљевини код Фоче нуди тужну слику породица које малопомало сви заборављају

Фоча – На подручју Фоче око 150 породица живи у алтернативним и колективним центрима, у веома тешким условима. У становима за које бивши власници нису подносили захтеве за повраћај имовине живи 67 породица. За половину Министарство за избеглице Републике Српске плаћа месечну закупнину, док преостали живе у две зграде у Миљевини на подручју Ливада. У оронулој и запуштеној згради у рударском насељу Миљевина смештене су 24 избегличке породице. Зграда прокишњава, тако да је на сваком кораку несношљива влага, на шта су се ови људи очигледно одавно навикли. У просторијама је бетонски под, струје нема у ходницима, а у појединим становима живе и по две породице. У купатилима проваљени и влажни плафони, а водоводне цеви шупље.

Станари нам се жале да им помоћ одавно не стиже ни од кога. Тврде да би многи од њих могли добити неки бољи смештај, јер уз чињеницу да су избеглице, или како то администрација воли да каже расељена лица, многи од њих су инвалиди, борци прве категорије, чланови породица погинулог бораца, социјални случајеви или ратни војни инвалиди.

Ипак, највише је овде људи старије животне доби којима је ово једино уточиште. Већ три године у овом избегличком центру, боље рећи свратишту, живи Иконија Шкобо са сином. Јада нам се да једва преживљавају.

– Син на жалост не ради јер је болестан. За његово лечење треба доста пара које немамо. Изгубили смо чак и вољу да тражимо помоћ од надлежних – јада се Иконија. Станар ове запуштене избегличке зграде у Миљевини је и Гојко Мргуд, отац погинулог борца Војске Републике Српске. Сам у собици од 15 квадрата, без воде и најчешће без струје.

– Ево, спао сам на ову собицу. То је све што имам. Пошто сам инвалид излазим само кад морам у продавницу да потрошим ово мало инвалиднине и пензије. Шта да вам кажем, живим бедно – прича Гојко. У стану Десе Драганић иста прича. Плафон у купатилу је готово пао у каду, а по зидовима цури вода из зарђалих цеви.

– Ту сам већ четири године. Раније је било нешто боље, али од пре годину дана када је почела да цури вода из цеви мучимо праве муке. Скоро да и не улазим у купатило јер ме је страх да ми се плафон не сруши на главу, прича Деса, док у шпорет гура дрва сакупљена у близини овог центра. У згради затичемо и Гојку Перишић. Навикла се, каже, на ове нељудске услове, али се јада да не успева да добије ни минималну социјалну помоћ.

– Овде сам шест година. Синови ми раде и од њихове наднице некако преживљавамо. Ево добили смо позив на суд због неплаћања телевизије. Шта можемо, нека је искључе, ми немамо од чега платити ту претплату, казује са горчином Гојка. Ново Ковач је пре рата живео у Устиколини, али већ четврту годину је у колективном центру у Миљевини. Борац је прве категорије.

– Не радим нигде, сналазим се како знам и умет. Купатило ми је у општем хаосу. Чекам кад ће све запливати у води – каже Ново, председник Удружења избеглих и расељених лица у Фочи Љубиша Симовић каже да донатори и међународне организације, нажалост, не помажу овакве случајеве. Кад виде да се ради о старим

људима одустану, јер сматрају да су важније млађе породице. Тако, мало-помало, ове људе у Миљевини заборављају. Вероватно да се неки од њих не налазе ни у избегличким евиденцијама – каже Симовић.

ПУН ПОГОДАК!

Правда, 18.12.2008; Страна: 22

ПРОФ. ДР МАРКО АТЛАГИЋ АНАЛИЗИРА ПОСЛЕДИЦЕ ВУЧИЋЕВЕ ПОСЕТЕ КРАЈИНИ

Посета заменика председника Српске напредне странке Александра Вучића Србима у најзападније делове Крајине, од Смоковића надомак Задра, преко Бенковца и Кистања у Далмацији, до Доњег Лапца у Лици, са циљем да се лично увери како живе, шта раде и какве су перспективе српског народа на тим просторима, представља прворазредни политички догађај задњих година на политичкој сцени Србије. У српској политичкој јавности нико није ни могао поверовати да ће један од најпознатијих политичара српске политичке сцене (и то још опозиционар) и други човек Српске напредне странке посетити „остатак остатака протераног српског народа" из Крајине и Хрватске. Међутим, онај ко боље познаје председника Српске напредне странке Томислава Николића и његовог заменика Александра Вучића, као и највећи део грађана Србије и шире, са сигурношћу су могли тврдити да ће баш они учинити посету Крајишницима, зато што се ради о политичарима који имају и државничку мудрост и ретко виђену храброст што недостаје актуелним политичарима на власти. Значи, Србија и њени грађани имају добру садашњост и будућност у њима.

У шта се могао уверити потпредседник напредњака у Крајини?

Списак проблема

- 1.) Да се српска имовинска, национална, грађанска и друга стечена права тешко остварују. Штете које су направљене у „Бљеску" и „Олуји" и после њих, на шиховој имовини и поред пресуде Европског суда за људска права, још увек се не признају.
- 2.) Приликом запошљавања, посебно у државном и јавном сектору, Срби нису у равноправном положају размерно уделу у становништву, ретки су они који су успели доћи до запослења у тим секторима.
- 3.) Повратак избеглих Срба успорен је, у првом реду, зато што њихова имовина није враћена предвиђеном динамиком, а куће које су уништене током „Бљеска" и „Олује" споро се обнављају.
- 4.) Протуправно су одузета Србима станарска права, а она се још увек не признају.
- 5.) Повратничке средине су привредно и развојно запостављене.
- 6.) Девизна штедња Срба („Југобанка" Сплит, "Љубљанска банка"...) још се не враћа, док је Хрватима из тих банака враћена.
- 7.) Конвалдација радног стажа избеглих Срба 1991-1995 врло споро се остварује.
- 8.) Велики је проблем доспелих а неисплаћених мировина.
- 9.) Тешком сигурносном ситуацијом повратника, само током 2007. године настављени су напади на грађане српске националности, њихову имовину, црквене објекте и то посебно у подручју Далмације, где су вербална вређања и физички напади били све учесталији.

10.) Говором мржње у јавном, медијском и политичком простору, и низ других дискриминација.

Први резултати

На темељу бројних истраживања, потврђено је да постоје још бројна отворена питања која би Хрватска требала решити на подручју људских и националних права Срба. Хрватска није извршила имплементацију властитих закона. То је и за Србе и хрватску државу велики проблем. Они се не спроводе у пракси. И оно мало права што су Крајишници успели остварити, углавном су остварили захваљујући притиску европских политичких институција, а нису продукт јасно постављеног система заштите Срба, политичке воље или ефикасне правне државе.

Срби у Хрватској, а посебно у Крајини пролазе кроз једно од најтежих искустава у својој историји. На њихов терет ставља се укупна одговорност за рат у Хрватској, а не на оног ко је Србе избацио из Устава Хрватске и повео рат. Крајеви у којима Срби вековима живе су опустошени и тотално економски запостављени. Срби су остали без својих историјских стечевина. Они су од политичког народа маргинализовани и искључени скоро из свих сфера јавног и друштвеног живота, а национални идентитет још увек није признат.

Пошто је председник Владе Хрватске позвао председника Владе Србије одмах после Вучићеве посете Крајини на билатерални договор, већ то је доказ да је то путовање пун погодак. Посета ће актуелизовати сва отворена питања два народа, па ће ваљда наша Влада отворити питање крајишких Срба, не би ли се почело решавати. Хвала Српској напредној странци и њеним првацима на државничкој бризи о свом народу.

PRESS CLIPPING

Петак 19.12.2008. год

ВЛАДА ПРЕУЗЕЛА ЦЕНТАР ЗА АЗИЛ

Глас Јавности, 19.12.2008; Страна: 7

БЕОГРАД - Центар за азил у Бањи Ковиљачи од 15. децембра званично води Влада Србије уместо УНХЦР-а, под чијим је окриљем радио у протеклих годину дана, саопштила је Влада Србије.

УНХЦР се пуних 30 година бавио питањима и статусом тражилаца азила, а ступањем на снагу Закона о азилу у априлу ове године Србија се обавезала да ће преузети сву бригу око будућих азиланата.

Свечана церемонија преузимања центра одржаће се у понедељак, 22. децембра. Центар за азил, који је УНХЦР реновирао средствима Европске комисије, у саставу је Комесаријата за избеглице, а средства за вођење центра се обезбеђују из буџета Србије.

СРБИЈА ЧЕКА ПОВРАТАК 50.000 МИГРАНАТА

Политика, 19.12.2008; Страна: А9

Потписивањем споразума са ЕУ очекује се повратак око 50.000 грађана у Србију која се последњих година убрзано приближила земљама са највећом стопом незапослености у Европи. У протекле две деценије, Србију је карактерисала миграциона динамика широких размера која је утицала на њене економске ресурсе, демографску, безбедносну, културну и друштвену климу – истакао је на јучерашњем скупу у Београду Грегоар Гудстин, шеф Мисије Међународне организације за миграције (ИОМ).

Национална служба за запошљавање (НСЗ), ИОМ, Међународна организација рада (ИЛО), Министарство економије и регионалног развоја и друге државне институције обележили су јуче Међународни дан миграната. Миграциони сервисни центар за Србију смештен је у одсеку београдске филијале НСЗ – Вождовац. За сада је једина институција која у оквиру пројекта „Јачање капацитета, информисање и подизање свести у циљу промовисања регуларних миграција у региону западног Балкана”, који је представљен на јучерашњем скупу, свакодневно мигрантима пружа помоћ. Реализација пројекта започела је фебруара ове и трајаће до 2010. године у Србији, БиХ, Црној Гори, Хрватској, Македонији и Албанији. Ове земље сматрају да ће пројекат допринети смањењу обима илегалних миграција ка земљама ЕУ и јачању националних и регионалних институција које управљају радним миграцијама.

– Србија је последњих година видела хиљаде својих младих образованих људи како напуштају земљу у потрази за бољим животом, хиљаде избеглица које су тражиле уточиште унутар њених граница, мигранте који користе њену територију као успутну станицу пре уласка у ЕУ, таласе сезонских радника, те је стога један од главних задатака ИОМ-а управљање радним миграцијама, које морају бити безбедне и легалне – истакао је Гудстин.

Он је нагласио да врло често млади људи троше огромне суме новца за одлазак у иностранство, прелазак границе и пут у неизвесну будућност. Тамо завршавају у неком прихватилишту, јер немају легалне папире за боравак и рад.

ЗАКОН НАЈВИШЕ ПОГАЂА СРБЕ

Блиц, 19.12.2008; Страна: 7

споран хрватски акт о пољопривредном земљишту

Нови хрватски Закон о пољопривредном земљишту, по којем ће власници земљишта плаћати високе казне уколико то земљиште не обрађују, а њихово ће се земљиште давати у закуп другима, изазвао је сукобе на политичкој сцени Хрватске, будући да многи сматрају да тај закон првенствено угрожава избегле Србе.

Војислав Станимировић, председник Самосталне демократске српске странке, изјавио је за „Блиц“ да ће вођство српске мањине у Хрватској у недељу одлучити да ли ће поднети тужбу Уставном суду Хрватске због спорног закона. **Станимировић је уверен да је Закон о пољопривредном земљишту неуставан, да је посебно неприхватљив за српску заједницу и да би она могла највише да страда.**

Међутим, он је додао и да СДСС због овог закона неће разматрати излазак из владајуће коалиције у Хрватској. Тројица заступника СДСС у Сабору нису гласали за спорни закон. У фази његовог доношења поднели су велики број амандмана, али ниједан није прихваћен. **Саборски заступник српске мањине Милорад Пуповац оценио је да закон угрожава све власнике земљишта у Хрватској, и Хрвате и Србе, али да посебно угрожава избегле Србе чије би необрађено земљиште могло да буде прво на удару и давано у закуп другим особама због необрађивања. Изјавио је и да ће предузети све што се може да се закон не проведе. Највећа опозициона странка, Социјалдемократска партија Зорана Милановића, која је као и цела опозиција гласала против закона, најавила је подношење тужбе Уставном суду. Необрађено земљиште моћи ће се, по новом закону, продавати само државној агенцији, а агенција само онима који се баве пољопривредом.**

БЕЛИ ШЕНГЕН ЗА СРБИЈУ ОД 1. ЈАНУАРА 2010.

Данас, 19.12.2008; Страна: 1

Европска унија могла би половином следеће године да донесе одлуку о безвизном режиму са нашом земљом

Београд - Србија би могла да се нађе на белој шенгенској листи 1. јануара 2010, сазнаје Данас из извора блиских Владином тиму који о томе преговара с представницима Европске уније.

Према речима нашег извора, политичка одлука о томе на нивоу Уније могла би бити донета средином наредне године, после избора за Европски парламент који се одржавају у јуну у свим земљама чланицама. **Немачка је, каже саговорник Данаса, међу оштрим противницима увођења безвизног режима за Србију и друге земље**

из окружења и њена се позиција тешко може „смекшати“. На инсистирање Немачке, према речима нашег саговорника, у мапу пута за долазак на белу шенгенску листу уведен је и критеријум да у Србији не би требало да буде више од три одсто одбијених захтева за визе и више од 1.000 особа годишње, којима није дозвољен улазак у земље шенген зоне што је, према речима Данасовог извора, веома тешко испунити. Подсетимо да је српским званичницима добро познато ово противљење Немачке. У априлу ове године делегација Демократске странке, у којој су били министар животне средине и просторног планирања Оливер Дулић и председник парламентарног одбора за спољну политику Милош Јевтић, отишла је у Берлин не би ли покушала да промени став те земље. **Како нам је тада речено из редова демократа, њихова делегација је покушала да убеди Немачку да промени став подсећањем да је Србија потписала уговор о реадмисији. Немачка је земља с великим приливом емиграната, и како је објашњено Данасу, страхује да ће, уколико у Србији дође до неког инцидента, доћи до велике поплаве избеглица и социјално угроженог становништва у ту земљу.**

ПОЗИВ БЕОГРАДУ ЗА НОВИ СПОРАЗУМ СА ПОКРАЈИНОМ

Дневник, 19.12.2008; Страна: 3

ТРЕЋА ВОЈВОЂАНСКА КОНВЕНЦИЈА ИНИЦИРАЋЕ УСТАВНЕ ПРОМЕНЕ

Двадесетак регионалних политичких странака и невладиних организација окупиће се у суботу на Трећој војвођанској конвенцији како би иницирале промену Устава Србије којом би се на нови начин дефинисао статус Покрајине. По највама председника Иницијативног одбора конвенције Живана Берисављевића из Социјалдемократске партије Војводине, идеја је да се с овог скупа упути позив естаблишменту у Београду за постизање “новог суштинског споразума између Војводине и Србије и за промену Устава”. На скупу, који ће се одржати у СПЦ “Војводина”, требало би да се усвоји резолуција у чијем нацрту се оспорава легитимност Устава Србије због начина на који је он донет и због тога што је већина грађана Војводине 2006. године бојкотовала уставни референдум. **У тексту резолуције захтева се “битно другачије устројство Републике Србије”,** што, како се наводи, подразумева и “нови историјски договор равноправних историјских и конститутивних ентитета Србије и Војводине о њиховом самоконституисању и удруживању у Републику Србију као заједничку, целовиту, сложену и суверену европску државу”. **Најављено је да ће на конвенцији учествовати Савез војвођанских Мађара, Социјалдемократска партија Војводине, Демократски савез Хрвата Војводине, Алијанса војвођанских Румуна, Војвођанска партија, Европска снага Војводине, Банатска странка, Панчевачка партија и Новосадска партија. У организацији скупа су и невладине организације “Аргус”, “Форум В-21”, Хелсиншки одбор, Војвођански клуб, Независно друштво новинара Војводине, Регионални центар за избегла и прогнана лица и Центар за либералне студије.**

БОЖИЋНА РАДОСНИЦА
Дневник, 19.12.2008; Страна: 8

„ЕХО” У НАСЕЉУ БАНГЛАДЕШ

Представници Ромског ресурсног центра Екуменске хуманитарне организације (ЕХО) посетили су јуче децу из насеља Бангладеш и поделили им новогодишње пакетиће. Деда мраз је обрадовао слаткиш има стотинак малишана узраста до 12 година, а поклоне је финансирала организација “Густав Адолф Верк” из покрајине Баден, Немачка у оквиру пројекта “Безгранич на божићна радосница”. - У Новом Саду смо шести пут и веома смо импресионирани активношћу, радом и залагањем ЕХО. Помажемо расељенима са Косова, Ромима, Ашкалијама и Египћанима, као и депортованим из Немачке и важно је рећи да хуманитарну помоћ делимо без обзира на националну или верску припадност. Изјавио је за наш лист Јоханес Флотов из организације “Дијаконисес Верк Витемберг”.

ДЕЦА ИЗ СРБИЈЕ У ГРЧКИМ ПОРОДИЦАМА

Правда, 19.12.2008; Страна: 3

Црвени крст Србије и грчки Црвени крст организоваће опоравак деце у грчким породицама за време божићних и новогодишњих празника, од 20. децембра до 6. јануара, а програмом ће бити обухваћено 150 малишана. У Грчкој ће боравити деца од осам до 16 година која су у рату изгубила родитеље, деца избеглица, расељених са Косова и Метохије и из социјално најугроженијих породица у Србији.

РОМИ И БЕЗ РОДНОГ ЛИСТА

Вечерње Новости, 19.12.2008; Страна: 24

ПРОЈЕКАТ УНИЦЕФА НАМЕЊЕН МАЋИНАМА

Нема тачних података о броју

СУБОТИЦА - Просила сам да бих купила карту за воз да одем у Ниш и извадим личну карту. Пет дана су ме слали од шалтера до шалтера, од Ниша преко Крагујевца до Косовске Митровице. И даље немам документе, ни новац, а код куће ме чека троје гладне деце - прича Авдија Уснију, расељена са Косова и Метохије. Ово је само једна од животних прича Рома, које су се могле чути на представљању пројекта посвећеног укључивању Рома и других заједница у друштвени живот. Суботица је један од 20 градова у Србији у коме УНХЦР и Уницеф - уз финансијску подршку Европске уније - спроводе акцију која би требало да доведе до бесплатног уписа Рома у књиге рођених.

- Према проценама, у Србији живи између 100.000 и 800.000 Рома, од којих је 23.000 званично регистрованих, интерно расељено са Косова и Метохије. Већина

не може да оствари основна права на здравствену заштиту, школовање и рад, јер нема извод из матичних књига рођених, личну карату или доказ о држављанству - каже Соња Барбул из Представништва УНХЦР-а у Србији. Она истиче да је недостатак докумената један од највећих проблема на простору западног Балкана. Највише су угрожени Роми.

Антрфиле:
УПИС

ПРОЈЕКАТ чији је циљ бесплатан упис Рома у матичне књиге рођених како би им, уз поседовање личних докумената, постала доступна сва људска и грађанска права - трајаће 18 месеци и обухватиће 20 градова и општина у Србији, а бесплатну правну помоћ и прикупљање потребних докумената на терену, пружаће невладина организација.

ДАЈУ МИЛИОНЕ ЗА ЗАТВОРЕНИ АЕРОДРОМ

Глас Јавности, 19.12.2008; Страна: 15

ПОСЛЕ ДУГЕ РАСПРАВЕ УСВОЈЕН БУЏЕТ ОД 2.115 МИЛИОНА ДИНАРА

Неколико година није ни слетео ни узлетео авион са „Росуља“, али зато постоје и директор и Управни одбор. У буџету нема речи село, а за плате управе 35 милиона

КРУШЕВАЦ - Расправа о буџету Крушевца за 2009. годину у Градској скупштини, прекјуче, трајала је више од пет сати. Атмосфера међу подељеним одборницима по питању штедње била је на моменте доста усијана, па је градоначелник Драган Аздејковић више пута морао да образлаже на шта ће се све из градске касе трошити сума од 2.115 милиона динара, колико је планирано за наредну годину. За инвестиције је одвојено нешто мање од 28 одсто, док су награде запосленима у градској управи повећане са 5 на 35 милиона динара. Стрелцима за противградну заштиту, примера ради, издвојена су само 4 милиона, а зна се да само једна непогода, ако је стрелци не спрече, доноси вишемилионске штете. То, као и да репрезентација градоначелника износи 3,5 милиона и да његова „текућа резерва“ кошта 35 милиона је међу одборницима из опозиције посебно изазвало буру негодовања.

- Плате градске управе су 9,8 одсто. Са свим трошковима градска управа кошта негде око 16,6 одсто - казао је Драган Аздејковић. Незадовољан оваквим објашњењем, шеф Одборничке групе ДС-а Десимир Павловић казао је да „онакав какав нам је буџет можемо да процењујемо и карактер власти“.

Шефови одборничких група на власти из СПС-ПУПС, СРС и ДСС (Иван Аксентијевић, Момчило Дувњак и Бранислав Јовановић) казали су да су приходи за наредну годину од ове већи за неких 3,2 одсто, што је у складу са меморандумом и препоруком Владе Србије. Они су устврдили да је „буџет одрађен како треба, а да је најбитније да се равномерно расподели свим корисницима“. Један од учесника у расправи позвао је све одборнике на ручак ако му у плану буџета пронађу реч село, које се нигде не помиње. За Аеродром „Росуље“, који не функционише више година, за идућу годину планирана су средства од 8 милиона динара. Неколицина одборника је приметила да „авиони, који овде нити слећу нити узлећу, нису толико оштетили писту да би морала поново да се асфалтира за 5 милиона динара“. Аеродром „Росуље“, који има само директора,

месечно троши 700.000 динара. Тај директор има Управни одбор са пет чланова и сви могу да виде да на аеродрому уназад неколико година само слећу комарци и лете изнад њега, казала је др Ранка Радоњић. Да није тужно, било би смешно. **После усвајања одлуке о буџету града Крушевца за 2009. годину, која вреди 2.115 милиона динара, одборници Градске скупштине усвојили су одлуку о посебној надокнади за заштиту животне средине, одлуку о оснивању буџетског фонда за популациону политику, а усвојили су и локални акциони план за унапређење положаја избеглих и интерно расељених лица.**

PRESS CLIPPING

Субота 20.12.2008. год

ПЛАН ЗА НАЈУГРОЖЕНИЈЕ

Вечерње Новости, 20.12.2008; Страна: 21

ФИНАНСИЈСКА помоћ самохраним мајкама деце ометене у развоју и пензионерима са ниским приходима, један су од најзначајнијих делова нове социјалне стратегије града. Отварање нових дневних боравака за хендикепиране, клубова за старе и расељавање нехигијенских насеља, такође су међу приоритетима за нареду годину. О правима инвалида бринуће посебно одељење у оквиру секретаријата, на чијем ће челу бити особа са инвалидитетом!

Према речима заменика градоначелника Милана Кркобабића, Београд први пут има јасно дефинисану социјалну стратегију, а узор за креирање нове политике били су Берлин и Беч. Иако је већина њихових решења за нас недостижна, због много мање новца којим располажемо, буџет од 3,6 милијарди динара биће утрошен за поправљање квалитета живота најугроженијих суграђана.

- Капитално у социјалној политици за идућу годину јесте помоћ за све пензионере који месечно добијају мање од 13.000 динара - каже он. - Од јануара настављамо већ започету акцију, када ћемо исплатити по 16.000 динара, распоређених у четири рате. Један од основних задатака Секретаријата за социјалну заштиту у 2009. биће и да самохране мајке чија су деца ометена у развоју добију адекватну новчану помоћ која ће им омогућити да нормално живе. Ове жене, уколико не желе да сместе своју децу у дом, не могу да раде јер цео дан брину о њима и тако остају готово без средстава за живот.

Завршетак изградње дневног боравка за децу и омладину ометену у развоју у Шекспировој, још један је од значајних планова. За објекат од 1.600 квадрата већ је постављен камен темељац.

- Проблеми у овој области, међутим, биће до краја решени када свака општина буде имала барем једну такву установу - сматра заменик градоначелника. - Осим тога, у септембру би требало да започне и изградња првог дома намењеног оваквим особама, где ће им бити омогућено трајно смештање. Особе са инвалидитетом добиће за око месец дана свог представника.

За наредну годину у плану је пре свега да се људима у колицима омогући неометано кретање, постављањем рампи, обарањем ивичњака и побољшањем услова превоза.

Програм изградње 150 до 200 социјалних станова за избегла и расељена лица у сарадњи са Европском банком и Комесаријатом за избеглице такође ће бити реализован, а у току је тражење локације. План је да се 20 одсто тих станова стави на располагање граду, а у њима ће, између осталих, бити смештене породице дуплих близанаца, тројки и четворки које немају кров над главом.

Нехигијенско насеље испод моста Газела биће расељено, а радови на изградњи стамбеног комплекса у Борчи почињу ускоро. На решавању овог проблема радиће се много интензивније него до сада због великог броја дивљих насеља.

Антрфиле:

БЕЗ РЕШЕЊА ЗА СВРАТИШТЕ

ПИТАЊЕ финансирања Свратишта највероватније неће бити решено као што је очекивала организација Центар за организацију младих. Кркобабић сматра да би невладин сектор морао да темељи активности на сопственом финансирању. - Куцање на врата Секретаријата је линија мањег отпора - сматра он. - Донаторске вечери, изложбе, апел на друштвену одговорност и слично јесте начин за проналажења средстава за такве пројекте. Град је Свратишту дао простор, а осим тога омогућује им и да конкуришу својим програмом за средства намењена невладином сектору.

ДОМОВИ ЗА СТАРЕ

ПРОШИРЕЊЕ капацитета домова за старе могло би да се оствари кроз сарадњу приватника и града. За помоћ при отварању домова, власници би понудили одређен број места на коришћење социјално угроженим грађанима. Осим тога, у плану је да се у наредном периоду отвори још десет клубова за старе, намењених поправљању друштвеног живота суграђана у трећем добу, а биће повећан и број геронто-домаћица.

БРОЈКЕ

20 одсто социјалних станова намењено граду 1.600 квадрата имаће боравак у Шекспировој

СРБИЈА И ХРВАТСКА МОРАЈУ ДА РЕШЕ ИЗБЕГЛИЧКО ПИТАЊЕ

Политика, 20.12.2008; Страна: А6

Весна Пусић, председница ХНС-а, за лоше односе Србије и Хрватске криви Вука Јеремића

За погоршане односе између Хрватске и Србије у великој мери је заслужан српски министар иностраних послова Вук Јеремић, каже за „Политику” др Весна Пусић, председница Хрватске народне странке одговарајући на питање да ли признање независности Косова, хрватска тужба против Србије и српска противтужба могу да погоршају положај Срба повратника. Овакав њен став је резултат последњих Јеремићевих изјава међу којима је и она у којој је оптужио Хрватску за етничко чишћење 250.000 Срба.

Весна Пусић је јуче са Милорадом Пуповцем, председником Самосталне демократске српске странке, била гост на београдској трибини „Европска будућност Хрватске и Србије”.

Председница ХНС-а сматра да се затегнути односи између две суседне државе никако не могу рефлектовати на положај Срба у Хрватској. На питање да ли је хрватска држава кроз досадашње поступке показала искрену намеру да се што већи број Срба врати, она одговара да је највише учињено на плану обнове кућа и враћања имовине и да је тај пројекат мање-више завршен.

„Питање је у којој мери једна држава може нормално функционисати док није уређена у свим сегментима. Питање власништва и повратка избеглица је један аспект уређивања државе. Тај посао се мора завршити у што краћем времену и не може бити питање емоционалних односа”, наглашава Пусићева. Хрватски сабор је, да подсетимо, пре неколико дана усвојио Закон о пољопривредном земљишту, који,

између осталог, предвиђа да се одузме земља свима који је не обрађују што је изазвало страх код избеглих Срба да ће остати без имовине. Председница ХНС-а која је гласала против овог закона у Сабору, каже да је намера предлагача у основи добра јер земљиште треба укрупњавати, али да је модел лош.

„Питање је какве ће имати последице за људе који се још нису вратили, али и за Хрвате који су рођени на селу, а одселили се у град и не обрађују земљу. Земља је њихово власништво и морају имати право на њу.“, сматра Пусићева. Коментаришући последице овог закона по избеглице, Милорад Пуповац, председник Самосталне демократске српске странке која је члан хрватске владе, каже за „Политику“ да се он не односи само на Србе већ и на Хрвате те да ће сигурно наићи на осуду свих, а не само грађана српске националности. Он истиче да је питање повратка Срба, питање односа Србије и Хрватске.

„Две државе морају постићи договор да реше преостала избегличка питања јер ће им то знатно ометати односе, поготову у светлу њихове европске перспективе“, каже Пуповац.

ЗАКОН О ЗЕМЉИШТУ ПРЕЛИО ЧАШУ

Дневник, 20.12.2008; Страна: 22

КОАЛИЦИЈА ХРВАТСКИХ СРБА И ХДЗ-а НА ТЕШКОМ ИСПИТУ

Да је коалиција владајућег ХДЗ-а са Самосталном демократском српском странком (СДСС) уздрмана било је јасно и пре него што су посланици у хрватском Сабору изгласали Закон о пољопривредном земљиш ту. **О томе да ли ће се тај савез распасти, односно да ли ће представници Срба у Хрватској изаћи из Владе, разговараће се на сутрашњој седници Главног одбора СДСС-а. Јуче је у разговору за наш лист лидер те странке Војислав Станимировић рекао да не жели да прејудицира исход те седнице и да не може претпоставити којим ће током она ићи, али је нагласио да је српској заједници у Хрватској у интересу да се коалициони споразум спроводи.**

– **У кризу смо дошли заправо због тога јер се не спроводи основни коалициони споразум који смо потписали и није у питању само спорни Закон о земљиш ту или онај о теренима за голф... На Главном одбору најпре ћемо донети одлуку о законима који нам не одговарају. А да ли ћемо се разићи са Санадеровом странком не бих могао рећи унапред јер то није моја одлука већ одлука ГО-а. Сигурно је само да ћемо изразити своје незадовољство – рекао је Станимировић, уз оцену да коалиција јесте у кризи, али да је незадовољство једна, а раскидање коалиције сасвим друга ствар.**

– **Ми немамо за вратом само један већ доста великих проблема, од станарских и других права, преко пензија, конвалидације радног стажа... Најлакше је раскинути коалицију, али онда не знамо ко ће други завршити ту причу – казао је он. Станимировић је додао да странци коју води предстоје унутарстраначки избори и скупштина па ће се и о томе разговарати на сутрашњем састанку, али ће једна од главних тема бити припрема за локалне изборе. Наиме, први пут се градоначелници и начелници општина бирају непосредно па су пред СДСС-ом разговори о могућим коалицијама на локалном нивоу, каже наш саговорник. Подсетимо, по новом хрватском Закону о пољопривредном земљишту, власници земљиш та плаћаће високе казне уколико га не обрађују, а њихова ће се имовина давати у закуп другима, што представници српске мањине и највећа тамошња опозициона странка, Социјалдемократска партија Зорана Милановића, сматрају још једном великом**

неправдом према Србима избеглим из Хрватске. Они су гласали против доношења закона и најавили тужбу Уставном суду, док је, рецимо, потребну већину за његово усвајање донео Бранимир Главаш, којем се, иначе, и даље суди против ратних злочина почињених над српским цивилима у Осијеку.

Рецимо и да би по том закону земљом која се не обрађује располагала хрватска државна агенција, што посебно забрињава српску заједницу у Хрватској и избеглице у тој земљи с обзиром на досадашња горка искуства. Наиме, још увек није решена афера у којој је државна хрватска агенција за промет некретнина АПН уз помоћ приватних агенција у Србији препродавала куће избеглих Срба без њиховог знања. Људи су преко ноћи остајали без целокупне имовине а да за то нису ни знали. – Сумњамо да ће и у овом случају државна агенција радити частан посао, али се надамо да барем неће радити као АПН. **Свакако, неприхватљиво је да приватно власништво не може продавати како ко хоће већ се мора давати локалној самоуправи или тој државној агенцији која би процењивала вредност земљишта.** Нигде у свету није познато да се приватна имовина продаје на тај начин, да то није слободна воља појединца – каже Станимировић, напомињући да се по том питању не може много урадити. Стога се наде полажу у Уставни суд те земље јер се након његове одлуке могу десити промене у смислу примене спорног закона.

PRESS CLIPPING

Недеља 21.12.2008. год

ОТИМАЧИ

Куир, 21.12.2008; Страна: 4

Хрватски сабор пре седам дана донео Закон о пољопривредном земљишту чије ће мере додатно отежати опстанак Срба повратника

БЕОГРАД - Усвајањем новог Закона о пољопривредном земљишту Хрватски сабор је Србе повратнике довео у веома тежак положај. По том закону власници ће убудуће плаћати високе новчане казне уколико своју земљу не буду обрађивали, а као крајња мера предвиђено је и издавање њихових имања у закуп другим лицима. Војислав Станимировић, председник Самосталне демократске српске странке (СДСС), за Куир каже да ће та одлука хрватског парламента највише штете донети Србима.

- Наш клуб заступника поднео је амандмане на одређене делове тог закона, али они нису прихваћени. По том закону, ако неко не обрађује своје имање, мораће годишње да плати казну у висини од 15.000 хрватских куна, односно две хиљаде евра по хектару. За годину-две тај хектар би изгубио своју вредност и онда би власници остајали без својих поседа. Та мера ће тешко погодити Србе који су се вратили и оне који тек намеравају да се врате јер они немају средства ни механизацију да обрађују своју земљу - оцењује Станимировић и додаје да је хрватска влада уз помоћ резервних снага успела да у парламенту усвоји тај закон.

- Италијански, чешки, муслимански и српски посланици напустили су гласање, па су онда они довели три Главашева заступника да им обезбеде потребну већину. Осим казних мера, тај закон ограничава и основно право на продају имања. Тако, на пример, не могу свој посед да продам коме хоћу, већ га морам понудити Агенцији за откуп земљишта, која потом обавља процену вредности и продају - објашњава председник СДСС и истиче да се против поменутог закона бори и опозициона хрватска СДП јер сматра да ће и многи Хрвати остати без имања његовом применом. С друге стране, Слободан Узелац, потпредседник хрватске владе, тврди да тај закон у основи има добар циљ - повећање процента обрадивих површина у Хрватској.

- Он не погађа само Србе већ и друге народе. Проблем је у томе што решења тог закона отварају простор за неприхватљиво преузимање земље људи који због старости или недостатка механизације нису у могућности да је обрађују. То је прилика неким за окрупњавања у властитом интересу уз помоћ државе и закона - упозорава Узелац.

Антрфиле:
Јасне намере

Александар Вучић, заменик председника СНС, који се недавно вратио из посете Србима у Хрватској, сматра да нашим сународницима треба пружити сву помоћ како не би остали без својих имања.

- Јасно је чије су какве намере. Ми смо већ предузели низ мера како бисмо помогли нашем народу. Ту пре свега мислим на помоћ у запошљавању, обнови кућа и цркава, повећању извоза наших производа у те крајеве. То ћемо остварити уз помоћ државе, али и као странка појединачно. Очекујем да ћемо до краја марта већину тога и стварити - поручује Вучић.

НА ЗИМОВАЊЕ КОД ПРИЈАТЕЉА

Глас Јавности, 21.12.2008; Страна: 9

Малишани из Србије, њих 150, јуче отпутовали у Грчку

БЕОГРАД - Група од 150 деце из Србије кренула је јуче у Грчку, где ће провести божићне и новогодишње празнике у грчким породицама. Програмом, који заједнички реализују српски и грчки Црвени крст, обухваћена су деца која су у рату изгубила родитеље, деца расељених, избеглица и социјално угрожених особа узраста од осам до 16 година. Генерални секретар Црвеног крста Србије Весна Миленовић рекла је агенцији Бета да се путовање организује петнаести пут заредом, а да се деца враћају 6. јануара.

- Одабир деце врше наше општинске организације Србије и овог пута 80 општинских организација је послало децу. Ове године су укључена и деца из Републике Српске, што сматрамо посебно лепим. Домаћини ће бити грчке породице из 60 градова, а највише је оних из околине Атине - рекла је Миленовић. Према њеним речима, ово је један од три годишња одласка када деца иду, други ће бити за ускршње празнике, а трећи на лето, који је и најдужи јер тада деца остају месец дана. Генерални секретар Црвеног крста је навела и да ће децу на путу пратити координатори из Црвеног крста Србије, волонтери и лекар.

СТРУЈА СТИЖЕ ПОСЛЕ 13 ГОДИНА

Политика, 21.12.2008; Страна: А36

Босанско Грахово – Фондација за развој ФБиХ „Одрз” одобрила је из средстава помоћи ЕУ општини Босанско Грахово 500.000 КМ за реализацију пројекта електрификације насеља Тичево и Преодац, у која се пре осам година вратио већи број српских повратника који још немају електричну енергију, каже начелник општине Урош Макић.

Макић је агенцији Срна потврдио да је и Министарство за расељена лица и избеглице БиХ општини Босанско Грахово одобрило средства од 100.000 КМ за електрификацију насеља Исјек и Радловићи у која се, такође, вратио значајан број предратних становника, који већ годинама живе без електричне енергије. Он је подсетио да 13 година од рата на електрификацију чека још око 40 одсто територије ове општине, што је једна од главних препрека масовнијем повратку предратних становника

ПРЕВАРЕНИ

Курир, 21.12.2008; Страна: 7

Многи грађани Србије, иако испуњавају законске услове, ипак неће добити бесплатне акције јер по подацима Агенције за приватизацију - не постоје!

БЕОГРАД - Без бесплатних акција остаће велики број грађана који на њих има право. Агенција за приватизацију креше списак пријављених, тако да отпадају и они који испуњавају законске услове. Међу оштећенима се нашла и Радица Јанковић из села Дубина код Младеновца. Иако је уписана у књигу држављана, за Агенцију је она - отписана.

- Из Агенција ми је стигло обавештење да је моја пријава одбачена јер је у поступку провере утврђено да на дан 30. јуна 2007. нисам имала пребивалиште на територији Србије нити сам расељено лице са Космета! Не знам да ли је то смешно или жалосно. Рођена сам у селу Друговац код Смедерева. И отац и мајка су ми из тог села, а у књигу држављана уписана сам 1973, исте године кад сам и рођена. Удала сам се 1989. године и прешла да живим код супруга у Дубони код Младеновца, и та адреса ми стоји у личној карти - објашњава госпођа Јанковић.

- Како их није срамота?! Бар су могли да ми пошаљу оригинални документ да немам право на бесплатне акције. Звала сам Агенцију сто пута и Министарство економије и нико се није јављао. Пише да имам права да се жалим. Немам времена, морам да радим - узрујано каже она.

Курир је недавно објавио да за Агенцију не постоји и рођени Крагујевчанин Милош Радојковић, такође уз образложење да у моменту подношења захтева није имао пребивалиште на територији Србије. Његови родитељи су рекли да Милош целог живота живи у том граду, да је уписан у бирачки списак и да је чак два пута ове године излазио на гласање. Међутим, то очигледно није било довољно да се нађе и на списку за поделу бесплатних акција. **Агенција за приватизацију је почетком месеца објавила списак 33.668 одбијених пријава грађана за добијање бесплатних акција, јер нису имали пребивалиште на територији Србије или статус расељене особе с Космета. Како смо незванично сазнали, постоји знатан број грађана који су се неправедно нашли ван списка и за сада се не зна шта ће бити с њима.**

Антрфиле:

Агенција: Крив је МУП!

У Агенцији за приватизацију кажу да податке о пребивалишту добијају од надлежних државних органа.

- **Ми нисмо криви, јер податке које добијамо од грађана проверавамо у Министарству унутрашњих послова и општинама, тако да грађани морају то да рашчисте с њима. А ми ћемо уважити сваку примедбу уколико ове институције признају да су направиле грешку - речено нам је у Агенцији.**

PRESS CLIPPING

Понедељак 22.12.2008. год

ЦЕНТАР ЗА АЗИЛ

Блиц - Србија, 22.12.2008; Страна: 1

БАЊА КОВИЉАЧА

У Бањи Ковиљачи данас ће бити одржана церемонија на којој ће Србија од УНХЦР свечано преузети вођење Центра за азил. Овај центар у Бањи Ковиљачи од 15. децембра званично води Влада Србије. Ступањем на снагу Закона о азилу у априлу ове године, Србија се обавезала да ће преузети сву бригу о будућим азилантима.

СТРАХУЈУ ДА ЋЕ ЗАБОРАВИТИ СРПСКИ

Блиц - Србија, 22.12.2008; Страна: 6

Последња српска породица у Девет Југовића

ПРИШТИНА - У насељу Девет Југовића, на десетом километру уз пут Приштина - Подујево, живи седмочлана породица Живановић. Изузев њих, Срба више нема до Копанника на северу и Куршумлијског села Мердаре.

О трајању Срба у Лабском крају, из чијег је села Југ Богдан цар Лазар кренуо у Косовски бој, уз Живановиће једино сведочанство је месна црква Вазнесење господње чија се звона, како рече Властимир, оглашавају о Божићу, Ускрсу, Спасовдану и Ранђеловдану. До 1999. године, до уласка Мисије УН-а, у 127 домаћинстава живело је близу осам стотина углавном Херцеговаца.

- Дан за даном као гумицом избрисаше се трагови српства. Српска насеља Ливадице, Орлане, Главник, Пруговац, Југ Богдан, Трудна, Лазарево... несташе - прича Властимир.

Он каже да његови рођаци и комшије нису издржали.

- Одоше, а колико ћу ја са ово двоје унучади, то више не смем гарантовати, јер није више питање ни слободе ни услова живота. У питању је страх да ће моји унучи заборавити да причају српски језик - вели Властимир, објашњавајући да су цену заточеништва платили највише мајка Вера и унучад Анђела и Андрија. - Баба се вратила успоменама и младости, а унучад не излазе из собе. Оду до школе и назад у заточеништво. То је превисока цена одбране српства - збори кроз сузе Властимир, огорчен што од 13. јуна 1999. године до јуче представник државе Србије није ушао у Девет Југовића.

- Све је продато. Од неких пет стотина хектара наше земље остало је десетак хектара, неколико кућа и гробље. Сад је на удару црква. Плашим се да неће остати ни камен на камену, да ћу морати да одем. Само смо ми и црква сведоци да је Девет Југовића било чисто српско село.

Анђелин и Андријин отац Јовица не ради. Има задатак да децу одведе до неколико километара удаљене школе у Доњој Брњици, где је југвачка основна школа „Димитрије Прица” измештена.

МОЖДА ПОСТАНЕМ И ПРЕДСЕДНИК СРБИЈЕ

Блиц, 22.12.2008; Страна: 36

Владе Дивац за „Сакраменто би“

Бивши српски репрезентативац и НБА звезда, Владе Дивац, не жели да у блиској будућности постане председник Србије, јер сада има друге амбиције, изјавио је за амерички лист „Сакраменто би“.

Њега је Кошаркашки савез Србије предложио за кандидата за председника нашег Олимпијског комитета, па речи Предрага Стојаковића да је неминовност да Дивац води Србије, сада немају толику снагу.

- Можда у будућности. Али сада не. Борис Тадић је започео други мандат и он води земљу у позитивном смеру. Тренутно, једина председничка трка која ме занима је у Олимпијском комитету Србије. Именован сам за кандидата и мислим да ћу бити изабран 24. фебруара. Надам се.

Какав програм имате?

- Србија је земља кошарке, па онда фудбала. У последње време имамо много успеха у пливању и тенису, а следеће године у Београду ће се одржати АТП турнир. Али морамо да градимо нове стадионе, дворане, тениске терене, после рата све је било уништено. Политика, ипак, не може да вас заобиђе, која је ваша званична титула и дужност у Влади Србије?

- Ја сам саветник потпредседника Владе задужен за спорт и хуманитарне акције, као и за Србе који живе у иностранству. Имам канцеларију у Београду у згради Владе. **Такође, основао сам „Хуманитарну фондацију Дивац“. Покушавамо да решимо проблем избеглица, у сарадњи са Владом Србије и Канцеларијом Уједињених нација за избеглице. Имамо скоро 7.000 људи који које живе у избегличким камповима, више него било која друга земља у Европи. Купујемо празне куће и проналазимо породице које ће се у њих уселити, до сада смо сместили 50, а желимо да пронађемо домове за још 400 фамилија.**

Звучи као да сте много заузети. Долазите ли понекад у САД? Нико вас није видео нити чуо од прошле сезоне када сте гледали Кингсе у Лос Анђелесу.

- Мој дан је тотално луд. Устајем рано ујутро, водим децу у школу, ма никад не стајем. Гледао сам неколико мечева Сакраманта на ТВ-у, када преносе НБА лигу. Немамо толико избора као ви.

Дрес са бројем 21 „краљева“ из Сакраманта биће повучен из употребе у вашу част, а свечана церемонија је предвиђена за 31. март током утакмице са Њу Орлеансом. Шта кажете на то?

- Почастован сам. Кад се само сетим периода у Сакраменту... То ми је најблиставији део каријере. Понекад помислим на први тренинг који сам тамо имао, а онда како ми је дрес повучен из употребе. Невероватно!

Након завршетка каријере у НБА, две године сте провели на функцији директора кошаркаша Реала из Мадрида, а сада сте опет у Србији?

- Било је добро у Мадриду. Због деце, научила су шпански језик. Супруга и ја га не говоримо, али разумемо. Онда смо се прошлог септембра вратили у Београд, после 19

година. Добро је да будемо уз фамилију и пријатеље, нарочито због деце – закључио је Владе Дивац.

СРПСКОХРВАТСКЕ ТУЖБЕ

Политика, 22.12.2008; Страна: А12

Хрватска је тужбом за геноцид Међународном суду правде пружила шансу Србији да више не ћути о злочинима над српским народом. Престанком ове тишине отворено је питање једног од највећих злочина 20. века. **„Крајње је време да се темељито претресе досије српско-хрватских односа и подвуче његов салдо“**, с правом наводи Јовица Продановић („Међу нама“, 29.11). То значи да се злочини геноцида морају сагледати у историјском контексту. Или, како наводи Милентије Пешаковић („Међу нама“, 3.12) да до тужби не би ни дошло да се јасно и гласно установило ко је и шта урадио у Другом светском рату и да је то било подвргнуто судском процесу. **„Историју геноцида је немогуће избећи, јер се он поновио готово на истовестан начин. У НДХ је етничко чишћење српског народа изведено законито, а у режиму Фрање Туђмана решавано је војнополитичким средствима. Прво се преговарало, а то време је искоришћено за наоружање, да би затим Фрањо Туђман наредио: „Војни удар мора бити тако снажан да Срби нестану“. Етничко чишћење које није завршио Анте Павелић завршио је Фрањо Туђман и решио српско питање у РХ.**

Иако, у погледу тужби МСП све изгледа јасно, у међународном правном дезордру ништа није јасно. **И тешко ће се доћи до истине ако контратужба Србије остане само на злочинима „Бљеска“ и „Олује“, јер су вршени злочини и пре и после њих. Не би се смело, између осталог, произвољно баратати бројем од 250.000 српских прогнаника. Неспорно је да су две хрватске државе у 20. веку дигле руку на две суверене југословенске државе и да су успеле да смање бројно стање Срба у Хрватској од милион и по на свега неколико процената данас. Слично се догодило и са непокретном имовином. Што се тиче припремања контратужбе, мислим да би требало да јој претходи снажна дипломатскопропагандна акција у свету, слична оној о КиМ. Јер, свако опуштање и кашњење завршавало се за Србију неповољно. Зато ни идеје Ј. Продановића о широком учешћу у припремама „угледних представника са стручним и моралним интегритетом, који партиципирају у влади и Сабору РХ“ не чине ми се практичним, ни политички оправданим, јер тешко могу бити независни у тако сложеном послу.**

Нема бољих извора и сведока од бројних страдалника и прогнаника, ни стручније службе од Документационог центра „Веритас“. Срећом, у тишини, до сада су објављена капитална дела о геноциду од истакнутих научника и професора међународног угледа: др Смиље Аврамов, др Светозара Ливаде, др Мише Булајића, др Златар и других, без чијих радова није могуће доћи до истине. У тај рад требало би укључити и неке међународне факторе као сведоке или као учеснике на страни РХ, јер су се и они оградиле од злочина, убистава, паљевина села. Зато ми се чини идеја Милентија Пешаковића „ако се не спомене Ватикан, Пентагон, папа Пије, Геншер, Бадинтер, Солана, Вокер, Јасеновац, Меркале, Рачак, СРЈ“ итд, неприхватљивом, јер би Србију „увалили у сукоб са целим светом и више би користило другој страни. Зашто не користити и чињеницу да су управо САД прве објавиле свету злочине НДХ над Србима током Другог светског рата и да је председник Рузвелт предложио да се Хрватска стави под међународно старатељство.

PRESS CLIPPING

Уторак 23.12.2008. год

ВЛАДА ПРЕУЗЕЛА ЦЕНТАР ЗА АЗИЛ

Политика, 23.12.2008; Страна: А18

У овом објекту борави 45 особа, углавном из Обале Слоноваче, Етиопије, Сомалије и Ирака

Бања Ковиљача - Влада Србија јуче је свечано преузела управљање Центром за азил у Бањи Ковиљачи који, уместо Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице (УНХЦР), званично води од 15. децембра ове године.

Свечаности је присуствовао и потпредседник владе и министар полиције Ивица Дачић који је рекао да је једна од обавеза Србије на пута ка Европској унији и вођење рачуна о институцији азила.

- Ово је значајан дан и надам се да ће влада успешно управљати овим центром. То је једно од основних питања везано за људска права и мислимо да представља корак даље ка приближавању моменту када се може рећи да је Србија испунила све услове, и за либерализацију визног режима, и застицање статуса кандидата за члана ЕУ - рекао је Дачић у Ковиљачи.

Према речима шефа Представништва УНХЦР-а у Србији, Ленарта Кокалаинена, у центар ће бити упућивани тражиоци азила и овде ће боравити док се буду разматрале њихове молбе. Пројекат „Изградња институција азила у Србији“ Европска комисија је подржала са 650.000 евра, а у опремање и реновирање објекта у Ковиљачи уложено је 225.000 евра. УНХЦР је од новембра прошле године управљао центром у коме тренутно борави 45 лица, углавном из Обале Слоноваче, Етиопије, Сомалије и Ирака, од којих 19 жели одлазак у треће земље, а остали су у процедури процењивања да ли испуњавају услове за добијање азила у Србији. Кокалаинен је рекао да ће УНХЦР наставити да пружа подршку Србији при руковођењу овим центром.

Ступањем на снагу Закона о азилу, у априлу ове године, Србија се обавезала да ће преузети бригу о будућим азилантима којима се до тада бавио УНХЦР. Центар за азил у Ковиљачи је у саставу Комесаријата за избеглице, а средства за његово вођење обезбеђују се из буџета Србије.

Свечаном преузимању Центра за азил присуствовали су и потпредседник владе др Јован Кркобабић и отправник послова из Канцеларије Европске комисије у Србији Жак Стакенберг.

ЦЕНТАР ЗА АЗИЛ

Блиц - Србија, 23.12.2008; Страна: 3

БАЊА КОВИЉАЧА

У Бањи Ковиљачи јуче је одржана церемонија на којој је Србија од УНХЦР-а свечано преузела вођење Центра за азил. Овај центар од 15. децембра званично води

Влада. Церемонији су присуствовали Ивица Дачић, др Јован Кркобабић, Ленарт Коцалаинен, шеф представништва УНХЦР у Србији, и Жак Стакенберг, отправник послова из канцеларије Европске комисије у Србији. Европска комисија са 650.000 евра подржала пројекат „Изградња институција азила у Србији“, док је у опремање објекта у Бањи Ковиљачи уложено 225.000 евра.

АЗИЛАНТИ ДОБИЛИ СВОЈ ДОМ

Вечерње Новости, 23.12.2008; Страна: 8

ВЛАДА СРБИЈЕ ПРИМИЛА ЦЕНТАР ЗА АЗИЛ ОД УНХЦР У БАЊИ КОВИЉАЧИ

ВЛАДА Србије је јуче у Бањи Ковиљачи примила на управљање Центар за азил о којем је до сада бринуо УНХЦР где тренутно борави 52 азиланта из Ирака, Етиопије, Сомалије, Грузије, Албаније...

- Једна од обавеза коју Србија има, на основу тзв. мапе пута ка ЕУ јесте и вођење бриге о институцији азила рекао је Ивица Дачић, заменик председника Владе Србије и министар унутрашњих послова. Европска комисија, како је речено на овој свечаности, којој су присуствовали и потпредседник Владе Србије др Јован Кркобабић, Ленарт Костолајне, представник УНХЦР, и Жак Станкеборг, од 2006. до 2008. године у изградњу система институција азила издвојила је 650.000 евра. За уређење овог у Бањи Ковиљачи, издвојено је око 200.000 евра.

ЦЕНТАР ЗА АЗИЛ

Глас Јавности, 23.12.2008; Страна: 15

ЛОЗНИЦА - Центар за азил у Бањи Ковиљачи од 15. децембра званично води Влада Србије уместо УНХЦР. Тим поводом јуче је организована примопредаја управљања овом институцијом, церемонији су присуствовали заменик премијера Ивица Дачић, потпредседник владе др Јован Кркобабић, комесар за избеглице Владимир Цуцић, шеф представништва УНХЦР у Србији Ленарт Коцалаинен, отправник послова из Канцеларије Европске комисије у Србији Жак Стакенборг и представници локалне самоуправе.

- Једна од обавеза Србије и на основу такозване „мапе пута“ ка ЕУ је и вођење рачуна о институцији азила. Србија је дужна да испуни све обавезе које има, а ово је значајан догађај за Владу Републике Србије, рекао је Ивица Дачић приликом преузимања Центра за азил у Бањи Ковиљаче од стране УНХЦР.

ТЕЖАК ЖИВОТ СРБА ПОВРАТНИКА

Дневник, 23.12.2008; Страна: 22

БИЈЕЉИНА: Савез удужења избеглица, расељених и повратника Републике Српске упозорио је јуче да је ситуација у којој се налазе Срби повратници у Федерацији БиХ веома неповољна.

”Због обесправљености и веома лоших услова живота велики број Срба се поново исељава из Федерације БиХ и враћа у РС”, рекао је председник овог савеза Вељко Стевановић. Он је изнео податак да су Срби у ФБиХ дискриминисани и када је реч о обнови њихове порушене имовине, јер је обновљено само 13 одсто кућа и других објеката, док је обновљено више од 80 одсто бошњачке имовине, пренели су медији. Због тога је Регионално удружење избеглица и расељених особа РС са седиштем у Бијељини поднело 3.365 тужби у 59 општинских судова у Федерацији БиХ ради надокнаде штете за уништену имовину, која још није обновљена. Већина ових тужби поднето је пре неколико година, а тужбе, због опструкције општинских судова у којима су претежно запослени Бошњаци, још нису ни узете у разматрање.

ВИШЕ ОД 1.000 ПОРОДИЦА ЧЕКА ПОВРАТАК

Пресс, 23.12.2008; Страна: 5

ЧАГЛАВИЦА - Представник програма УН за развој на Косову Фроде Мауринг изјавио је да је ове године 90 расељених породица подржано у повратку на Косово, а да више од хиљаду породица чека повратак.

- Реконструкција 29 кућа је у току. УНДП је потрошио четири милиона долара у повратак и пројекте везане за повратак. До данас су 322 породице добиле помоћ за повратак - рекао је Мауринг.

ПОЧИЊЕ РАСЕЉАВАЊЕ „НЕХИГИЈЕНСКИХ” НАСЕЉА

Политика, 23.12.2008; Страна: А26

Житељи „Картон ситија” и других насеља биће постепено пресељени. – Оснива се посебна дирекција за решавање овог проблема

Расељавање становника „Картон ситија” у Овчу, као и житеља још неколико престоничких насеља са лошим хигијенским условима, почеће следеће године, а град ће формирати и посебну дирекцију за решавање овог проблема, најавио је на јучерашњој чајанки у Старом двору Милан Кркобабић, заменик градоначелника. – Људи који живе испод моста „Газела” биће расељени, али то се односи и на житеље других оваквих насеља. Њихово пресељење ће, према утврђеној стратегији, бити постепено – истакао је Кркобабић.

Поводом жалби житељке насеља Старо сајмиште да комуналци овде деценијама нису крочили, Кркобабић је обећао да ће „Градској чистоћи” и „Водоводу и канализацији” бити наложено да испразне септичке јаме и очисте то насеље. Он је најавио и да је у плану обнављање меморијалног центра код Старог сајмишта.

Славица Николић, мајка двоје деце оболеле од целијакије, тешке болести метаболизма, пожалила се Кркобабићу да је у домаћим радњама практично немогуће набавити намирнице и лекове без глутена који је за ове особе изузетно опасан. У Србији живи по проценама око 80.000 људи са овим поремећајем, а држава, како истиче, ништа не чини да им олакша.

– Са тешком муком налазимо храну јер радње уопште нису снабдевене таквим намирницама. Чак и када успемо, за кекс од 100 грама треба издвојити више од 1.000 динара. Наша деца не могу да се хране у школи, њима је строго забрањено да једу

индустријску храну. Тешко је и када се разболе јер не смемо да им дајемо лекове који садрже глутен, а лекари су углавном лоше едуковани па не знају шта да препоруче – рекла је Николићева.

Девојчица са тешким поремећајем у развоју, која је прошле недеље посредством заменика градоначелника добила компјутер, захвалила је Кркобабићу. Помоћ од заменика градоначелника затражила је и мајка десеторо деце, избеглица са Косова и Метохије, која нема новца да измири дуг за утрошену електричну енергију. – У наредној години инсистираћемо да самохране мајке добију адекватна новчана примања. Ових жена има много и њихов избор је или да чувају своју децу, или да раде. Учинићемо све и да администрација, поготову у сектору дечје и социјалне заштите, буде оперативнија – нагласио је Милан Кркобабић.

Супруга познатог вајара Радета Станковића пожалила се да кућа у Симиној 15, која је под заштитом државе, још није реновирана, иако је град 2005. године донео одлуку да се она обнови и претвори у легат. Станковићева је изразила жељу да граду поклони више од 100 скулптура нашег истакнутог уметника, а Кркобабић је обећао да ће пожурити поновно доношење одлуке о реновирању.

Јучерашњи гости заменика градоначелника били су житељи месне заједнице Глумчево брдо у Барајеву, који су тражили да се продужи линија 405 или измени траса линије 534, као и да се истоимена улица осветли. Он је обећао да ће средином јануара посетити ову општину.

ПРОМЕНЕ САМО ДОГОВОРОМ

Вечерње Новости, 23.12.2008; Страна: 4

ТРОЈИЦА ЛИДЕРА БиХ У САРАЈЕВУ РАЗГОВАРАЛИ О ИЗМЕНАМА УСТАВА

ЛИДЕРИ три најјаче националне партије из БиХ Милорад Додик (СНСД), Сулејман Тихић (СДА) и Драган Човић (ХДЗ), после јучерашњег састанка у Сарајеву, поднели су парламенту БиХ иницијативу за измене Устава БиХ. Они су, у складу са ранијим новембарским договором, прецизирали на шта ће да се односе измене највишег законодавног акта.

- Наши ставови су, мање-више јасни и у циљу добре атмосфере сва питања треба решавати од случаја до случаја - одговорио је премијер Српске Милорад Додик на питање да ли ће доћи до територијалне прекомпозиције БиХ. **Домаћин састанка Сулејман Тихић рекао је да устав мора да буде усклађен са Европском конвенцијом за заштиту људских права, да се дефинишу надлежности државе и централних и локалних нивоа власти, да се институције БиХ учине функционалније и да се усклади принцип територијалне организација БиХ и централних нивоа власти. Тројица лидера су Савету министара упутила предлог пописа становништва и повратка избеглица. Затражили су формирање интересорне групе за овај посао, како би попис био обављен 2011. године, а да се три године касније стави тачка на повратак расељених особа. Договорили су се да комисија за поделу имовине донесе закон о расподели државне имовине. На крају, договорено је да се одбаци предлог буџета БиХ за 2009. годину, који су прегласавањем српског члана Председништва БиХ Небојше Радмановића предложили Харис Силајџић и Жељко Комшић. Председник ХДЗ БиХ Драган Човић најавио је реконструкцију Савета министара БиХ. Претпоставља се да ће из владајуће коалиције бити избачени Силајџићева Странка за БиХ и ХДЗ 1990.**

Антрфиле:

ТРЕЋИ ЕНТИТЕТ НИЈЕ НЕМОГУЋ

ИАКО су три лидера остала “закопчана до грла” када су конкретне промене у питању, како “Новости” сазнају извесно је да ће уставне промене донети повећање броја посланика у парламенту БиХ, уз обавезну квоту за националне мањине. Биће укинута Председништво БиХ, а први човек БиХ и његова два заменика бираће се у Скупштини. Савет министара БиХ добиће још најмање два министарства. Лидер ХДЗ Драган Човић изјавио је да није разговарано о конкретним решењима територијалне организације БиХ. Ипак, није негирао новинарско питање да ли то значи стварање трећег ентитета.

PRESS CLIPPING

Среда 24.12.2008. год

УБРЗАНО РЕШЕВАТИ ПРОБЛЕМЕ

Блиц, 24.12.2008; Страна: 5

Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић изјавио је на форуму високог комесара УН за избеглице у Женеви, да Србија тражи убрзано решавање проблема избеглица. Он је навео да је високи комесар УН предложио донаторску конференцију за избеглице у Србији, као и помоћ лицима за повратак у матичне земље.

РЕШАВАЊЕ ПРОБЛЕМА ИЗБЕГЛИЦА ЈЕ НЕОПХОДНО

Данас, 24.12.2008; Страна: 7

Београд - Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић изјавио је јуче да између Србије и Хрватске постоје многа нерешена питања која се тичу избеглих и расељених и да је улазак у ЕУ за обе земље немогућ, док се не реше ти проблеми. „И наш пут и пут Хрватске је пут ка ЕУ. Ући у ЕУ, а не извршити основне стандарде и принципе које захтева ЕУ је апсолутно немогуће“, рекао је Кркобабић на конференцији за новинаре у Влади Србије. Он је истакао да Србија спада међу шест земаља света које имају „најдугорочније и најбројније избеглиштво“. „У овом тренутку у Србији има око пола милиона избеглица и интерно расељених лица са Косова и Метохије“, навео је Кркобабић.

КАО ХОТЕЛ, АЛИ ЈЕФТИНИЈЕ

Вечерње Новости, 24.12.2008; Страна: 20

БАЊА КОВИЉАЧА ЗАПИС ИЗ ЦЕНТРА ЗА АЗИЛ КОМЕСАРИЈАТА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ ВЛАДЕ СРБИЈЕ

АЗИЛАНТИ из Ирака, Етиопије, Сомалије, Грузије, Албаније и Обале Слоноваче - њих укупно 52 - у Центру за азил Комесаријата за избеглице Владе Србије тврде да је, по комфору, исхрани и амбијенту, ово један од најбољих капацитета на југоистоку Европе. Јер, храни их Хотелско-туристичко предузеће „Бања Ковиљача“, а јеловник је прилагођен „муштеријама“ различитих вероисповести. Сходно уговору о исхрани, три obroка наплаћују се само 420 динара.

У Центру чији је капацитет 84 места, све просторије савремено су уређене: почев од оних за одмор, до одаја за разоноду. Европска комисија и Високи комесаријат Уједињених нација (УНХЦР), који су пре два дана предали овај центар Влади Србије, не одустају од помоћи азилантима, али ће главну бригу водити наша земља. По речима отправника послова ЕК у Србији, Жака Станкеборга, у унапређење система

институције азила, током минуле две године, издвојено је укупно 650.000 евра, од чега је у уређење Центра у Бањи Ковиљачи уложено нешто мање од трећине. **Иако ова институција има вишедеценијску традицију смештаја азиланата, али и избеглих и прогнаних људи, здање у самом подножју Гучева - одакле се Дрина види „као на длану“ - никада није било ни опремљеније, ни функционалније. Не само властима Србије, већ и мештанима Бање Ковиљаче, сасвим природан и спонтано добар однос са тим људима сасвим је нормална ствар, па се не памти ниједан инцидент, чак ни најмања непријатност.**

ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, 24.12.2008; Страна: 17

ПОЖАРЕВАЦ - Укупна средства потребна за трајно решавање проблема избеглица у Пожаревцу, до 2012. године, износе 556.272 евра, а део новца биће обезбеђен из буџета града.

Према речима Љиљане Драјић, повереника, један од најакутнијих задатака је градња 20 станова за више од стотину оних који су уточиште нашли у дивљем насељу на путу ка селу Лучици.

ТРАКТОРИ И САДНИЦЕ ЗА ПОВРАТНИКЕ

Дневник, 24.12.2008; Страна: 6

ВОЈВОДИНА ПОМОГЛА ВОЋАРЕ У ХРВАТСКОЈ

Српско привредно друштво „Привредник“ из Загреба, заједно са Српским народним вијећем, Хрватским пољопривредним задружним савезом, а под покровитељством Министарства пољопривреде, рибарства и руралног развоја, организовало је округли сто с темом „Задругарство и задружни производ са подручја посебне државне бриге“.

Том приликом оцењено је да је помоћ Војводине у испоруци механизације тим регионима страдалим у рату допринела економској стабилности и да је испорука 8.000 садница воћака, од Секретаријата за пољопривреду Војводине, отворила процес ревитализације ове гране у неколико подручја. **У ове крајеве људи се споро враћају, јер немају запослење, па је посао у пољопривреди једини извор прихода и због тога они очекују слична улагања и од државе Хрватске, која има стотине модела за подстицаје пољопривреди, али за ова подручја немају аутоматске пролазности – чуло се у расправи. Помоћник министра за пољопривреду у Влади Србије Слободан Теофанов обећао је да ће држава пронаћи начин да још помогне задругарима на поменутом подручју и да се од Хрватске, када је реч о односу према пољопривреди и приближавању ЕУ, може доста тога научити. Задругарима се обратио и проф. др Зоран Кесеровић са Пољопривредног факултета у Новом Саду, који је стручно помагао у избору воћа и технологији заснивања засада. После његових предавања, задругари су се интересовали за садњу бресака, ораха и шљиве. Постоји и могућност да задругари из Хрватске идуће године учествују са својим понудама као излагачи на Пољопривредном сајму у Новом Саду.**

ЛАЖНИ ИЗВЕШТАЈ ЗАГРЕБА
Вечерње Новости, 24.12.2008; Страна: 8

РЕЗИМЕ УЧЕШЋА НАШЕ ДЕЛЕГАЦИЈЕ У ЖЕНЕВИ, НА МЕЂУНАРОДНОМ СКУПУ О ИЗБЕГЛИЦАМА

Србија са комшијама о избеглицама убудуће само преко посредника

ХРВАТСКА и Србија тешко да ће без међународног арбитра у будућности разговарати о проблему избеглица. Домаћа делегација је по повратку са међународне конференције у Женеви донела одлуку да још неко време остави простора свом суседу да коначно покаже вољу за решавањем дуготрајних проблема избеглих Срба, иначе ће "целу ствар подићи на виши ниво".

- У свом говору пред 40 земаља, који је уследио одмах после нашег, хрватски делегати су казали да је реализована Сарајевска декларација, да је проблем избеглица у њиховој земљи решен и да се своди само на појединачне случајеве, као и да обе земље могу да га реше без посредства међународне заједнице - каже Јован Кркобабић, потпредседник српске владе. - Ово је било неистинито и у најмању руку проблематично изглагање, нарочито ако се има у виду да је Хрватска мало тога учинила да се осигура безбедан повратак Срба.

Према појашњењу Кркобабића, наша је земља управо зато одбила да разговара "у четири ока" са комшијама, дефинишући проблем као међународни, будући да је Србија шеста земља у свету по броју избеглица и дуготрајности њиховог проблема. Зато је наша делегација затражила да се у решавању овог питања убудуће ангажују представници Европске уније, УНХЦР-а... На овој су конференцији и добили пристанак, и то зато што је, како преноси Кркобабић, "Србија показала добар приступ решавању проблема избеглица који би и остале земље могле да примене".

У Женеви је српски потпредседник, у три налета, са високим комесаром УН Антонијем Гутерешом, сатима разговарао о проблемима прогнаних и избеглих Срба. Указано му је и на потпуно различиту статистику коју воде обе државе. А да није реч само о спорадичним случајевима види се из бројке - још најмање 97.000 Срба тек треба да се врати кућама.

Гутерешу је указано и на проблем 42.000 одузетих станарских права, као и на армију од 40.000 избеглих којима Хрватска не жели да исплаћује пензије. Поменуто је и конвалидација стажа.

- Према статистици коју воде Хрвати, 3.271 Србину ова држава не признаје стаж, а по нашим подацима ради се о најмање 15.000 бивших радника! Обе статистике, међутим, кажу да је решено свега 35 случајева. На састанку се говорило и о "застоју" у обнови 17.500 кућа и имања, питању држављанства, искључивању избеглица из процеса приватизације.

- Ти су људи равноправно радили у многим предузећима, а после њихове продаје ниједна акција није подељена избеглицама. Наш је предлог да се од будућих продаја, а има их још, издвоје накнаде и за избегле Србе јер су и они учествовали у стварању тих предузећа.

Антрфиле:
ТАЈНЕ ЛИСТЕ

У Женеви је било говора и о листама на којима је 1.200 имена Срба који су учествовали у сукобима, али и о тајним списковима због којих се многи не одважују на повратак. Ови су документи мимо сваког договора и Србија тражи њихова брисања.

СПОРНА ПИТАЊА

- повратак 97.000 Срба у РХ
- 42.000 одузетих станарских права
- 40.000 Срба који не примају пензију
- 15.000 Срба којима није признат стаж
- 17.500 необновљених српских кућа
- уцена Хрвата за држављанство
- изузимање Срба у дељењу акција
- тајне и јавне листе "ратних злочинаца"
- шиканирање повратника
- 2.500 Срба несталих у сукобима

PRESS CLIPPING

Четвртак 25.12.2008. год

СРБИ ТРАЖЕ ПОСРЕДОВАЊЕ ЕВРОПСКОГ КОМЕСАРИЈАТА

Дневник, 25.12.2008; Страна: 21

УДРУЖЕЊА ИЗБЕГЛИЦА О ОДНОСИМА С ХРВАТСКОМ

БЕОГРАД: Држава Хрватска ни изблиза није решила елементарна људска права својих грађана, у која спадају и нерешена стамбена права и права на пензију протераних Срба, којима су тако ускраћена и права на повратак, речено је јуче на конференцији за новинаре у Међународном прес-центру Тањуга.

Представници Координације избегличких удружења Срба из Хрватске и Босне и Херцеговине су истакли да Хрватска међународној заједници представља „умивено лице“ а да није испоштовала права Срба који су остали без станова а и без пензија које су стекли у тој земљи. Према речима председника Удружења Срба из Хрватске Милојка Будимира, Хрватска је вешто избегла да реши питања повратка избеглица и да се свету представи као демократска земља у којој ти проблеми више не постоје. Најављени директан сусрет представника Хрватске и Срба у Женеви, како је речено, није одржан јер је хрватска страна инсистирала на општој проблематици, упркос нерешеним конкретним животним проблемима Срба. Председник Управног одбора Друштва за мир, развоји и екологију Душан Ећимовић је рекао да је српска страна јасно захтевала да се на том сурету у Женеви, уз посредовање високог комесаријата за избеглице, разговара о изгубљеним станарским правима Срба држављана Хрватске, који као избеглице живе у Србији, о питањима неисплаћених пензија стечених у Хрватској, о учешћу Срба у приватизацији, питањима ратних злочина и несталим лицима. Хрватска страна је то оценила као провокацију и до састанка није дошло, рекао је Ећимовић. Према његовим речима, Хрватска је усвајањем Закона о државном старању легализовала одузимање станарских права протераним Србима и даровала их избеглим Хрватима из Босне и Херцеговине и „све урадила у функцији бетонирања политике етничког чишћења“.

Исто питање намеће и Закон о пољопривредном земљиш ту, чијом се применом наставља одузимање српске имовине, брисање српских имена из катастарских и судских књига и легализују резултати етничког чишћења, закључено је на конференцији за новинаре.

КОСОВУ ТРЕЋИНА ПАРА МАЊЕ ИЗ БУЏЕТА

Блиц, 25.12.2008; Страна: 3

Предлог буџета за 2009. годину предвиђа да се за Косово и Метохију издвоји 36 одсто мање средстава него ове године, односно око милијарду и 600 милиона динара мање - изјавио је јуче ресорни министар Горан Богдановић на седници скупштинског одбора за КиМ.

- Нисмо задовољни средствима предвиђеним буџетом, али било је неопходно да грађани Косова заједно са сународницима у Србији поделе терет кризе - рекао је Богдановић.

Од додељеног новца, 100 милиона динара издвојено је за социјална давања повратничким породицама и породицама киднапованих и убијених особа. Одлуком Владе такозване дупле плате грађанима који живе на Косову умањене су за 50 одсто. Он је истакао да ће Влада и у наредном периоду помагати економско јачање српске заједнице у покрајини.

ЧЕКАЈУ ЧИСТ РАЧУН

Вечерње Новости, 25.12.2008; Страна: 6

Матарушка Бања никако да се приватизује

НИ после три аукције „Природно лечилиште и одмаралиште МББ“ у Матарушкој Бањи, у оквиру којег послује и оближња Богутовачка - није продато. Јер, због нерешених имовинских односа, нико од потенцијалних купаца није спреман да плати ни почетну цену од 2,1 милион евра, за имовину вредну више од 10 милиона евра.

Док 130 запослених и даље живи у неизвесности, одлагање аукције донело је, међутим, олакшање мештанима Матарушке Бање који настоје да разреше инфраструктурне проблеме о којима се до сада бринуло - Лечилиште.

Осим два бањска купатила са амбулантама, два ресторана, и два савремена хотела са око 500 лежајева, на продају је, наиме, понуђено и још пет национализованих вила, као и хотел „Жича“ са око 200 лежајева, у којима већ годинама бораве избеглице.

У пакету се продају и: цео бањски парк, спортски центар локалног фудбалског клуба, па чак и комплетна инфраструктура (водовод, канализација, грејање...) коју, осим Лечилишта, користи и око 5.000 Матаружана. Зато су они огорчени и најављују тужбу против овакве приватизације. Не мире се са чињеницом да ће неки газда за багателу да купи и добије оно што су мештани градили самодоприносом, а онда их искључи из водовода, канализације, забрани коришћење спортског центра...

СМАЊИТИ СИРОМАШТВО

Блиц - Србија, 25.12.2008; Страна: 3

СЈЕНИЦА

У граду на Пештерској висоравни представљен је програм под називом „Како против сиромаштва“. Циљ пројекта је да се покуша да се на територији ове комуне реши питање социјалне заштите грађана чија је животна егзистенција сведена на минимални извор прихода. Овај програм је усмерен и на маргинализоване групе као што су Роми и расељена лица са Косова.

„БАВО“ У ЕВРОПСКОМ РУХУ
Преглед, 25.12.2008; Страна: 5

Хрватски закон о пољопривредном земљишту „легаллизује етничко чишћење“

Срби који су избегли са својих огњишта остаће без своје земље, јер по новом закону морају да је обрађују. Хрватска и српска делегација нису директно разговарале о конкретним темама и нерешеним питањима избеглица

Применом новог закона о пољопривредном земљишту који је пре десетак дана усвојио хрватски Сабор, Срби из Хрватске остаће без имовине, оценили су јуче представници Координације избегличких удружења из Хрватске и Босне и Херцеговине. Члан Координације и председник Управног одбора Друштва за мир, развој и екологију Душан Ећимовић рекао је на конференцији за новинаре да се тим законом који ступа на снагу 1. јануара 2009. године „легаллизују резултати етничког чишћења“. „Срби који су избегли са својих огњишта остаће без своје земље, јер по новом закону морају да је обрађују. Тај закон обучен је у европско рухо, али има душу ђавола“, рекао је Ећимовић. Ећимовић је оценио да би Уставни суд Хрватске могао лако да одбаци тај закон, јер хрватским грађанима Устав гарантује право власништва, а права стечена улагањем капитала не могу бити умањена законом или другим правним актом.

Он је указао да је спорна и процедура изгласавања тог закона у хрватском Сабору, истакавши да је било потребно да се усвоји као такозвани органски закон са 77 гласова посланика, а не 72, колико је гласало за његово усвајање. Говорећи о учешћу делегације Србије на форуму високог комесара Уједињених нација за избеглице у Женеви, Ећимовић је оценио да је проблем што хрватска и српска делегација нису директно разговарале о конкретним темама и нерешеним питањима избеглица. Председник Управног одбора Демократске иницијативе за Книн Раде Матијаш рекао је да су избеглице из Хрватске уверене да ће форум у Женеви имати позитиван ефекат, јер ће Хрватска под притиском реаговати и почети да решава проблеме избеглих. Он је рекао да се Срби из Хрватске не могу одрећи својих станарских права и поручио да би у Србији требало одмах да буду враћена станарска права Хрватима, уколико такви случајеви постоје. Делегација Србије на скупу у Женеви указала је на проблеме у вези с пензијама и станарским правима избеглица, повратком у Хрватску, конвалидацијом радног стажа, обновом имовине, остваривања права на бесплатне акције и друге тешкоће.

СПЕЦИЈАЛНИ ОДНОСИ СА СУСЕДИМА – СТРАТЕШКИ ИНТЕРЕС БИХ

Политика, 25.12.2008; Страна: А20

Тихић: Уверен сам да само оваквом политиком можемо избећи сукобе и поделе, нове жртве и страдања у ближој или даљој будућности

Бањалука – Председник владајуће Странке демократске акције Сулејман Тихић оценио је јуче да је, поред унутрашњег консензуса с босанскохерцеговачким Србима, Хрватима и осталима, стратешки интерес БиХ – добри и пријатељски, специјални односи са суседним земљама Србијом, Хрватском и Црном Гором.

Ти односи „битно утичу и на унутрашњу стабилност како у БиХ, тако и у суседним земљама”, рекао је Тихић на седници Главног одбора СДА, која се одржана у Сарајеву и додао да је свакако боље да држава БиХ има специјалне односе са суседним државама него да их успостављају њени делови, односно ентитети. „Уверен сам да само оваквом политиком можемо избећи сукобе и поделе, нове жртве и страдања у ближој или даљој будућности. Морамо бити свесни да смо релативно мали народ и да нам никаква сукобљавања не иду у прилог”, казао је Тихић.

Он је нагласио да договарање и дијалог, односно тако успостављена решења, воде јачању државе БиХ, а то значи и сигурност за народ БиХ. Од пресудног је значаја чланство БиХ у ЕУ, НАТО и другим евроатлантским структурама, рекао је Тихић. Он је рекао да се превише очекивало од Међународног суда правде и да је Србија тужена за агресију и геноцид, али, осим делимичне моралне сатисфакције, није добијено ништа друго. „Не смемо допустити да, у ишчекивању пресуде против Радована Караџића, не радимо свој посао и што је у интересу наше земље и грађана. Морамо коначно превазићи пасивну позицију жртве и преузети активну позицију и одговорност релевантног политичког фактора”, рекао је Тихић, додавши да се мора јачати и чувати БиХ као мултиетничка и мултирелигијска држава равноправних народа и грађана. „Наравно, и даље ћемо чинити све како би одговорни за ратне злочине, геноцид, прогон и патње становништва били процесуирани и кажњени. Тражићемо нестале и инсистирати на томе све док и последњи не буде пронађен и достојанствено покопан. Али прошлост, злочини, страдања и самосажаљевање не треба да буду централна тема наше политике”, казао је Тихић. Лидер СДА је оценио да најаве затварања Канцеларије високог представника пре потпуне имплементације Дејтонског споразума и пре уставне реформе могу довести у питање целокупан достигнути напредак, укључујући и нове конфронтиције и сукобе.

Према речима Тихића, заједничка изјава коју су у Пруду потписали он и лидери СНСД и ХДЗ, Милорад Додик и Драган Човић, представља принципијелан компромис и врло добар оквир за решавање важних питања, почевши од уставних реформи, државне имовине, пописа становништва и повратка прогнаника и избеглица, решавања правног статуса Дистрикта Брчко, до текућих питања – подршке одлуци Фискалног већа и разговора о реконструкцији Савета министара.

МАЛО ЛОГИКЕ, МНОГО ПОЛИТИКЕ

Политика, 25.12.2008; Страна: А19

Дејтонским споразумом је одређено да сва имовина на територији РС припада њој, а имовина у Федерацији БиХ је њено власништво и зато је расправа о расподели државне имовине непотребна, каже др Витомир Поповић

Бањалука – Председник Комисије за расподелу државне имовине Босне и Херцеговине Звонимир Кутлеша је оценио да у предлогу да се имовина најпре укњижи на државу, а затим прекњижи на Републику Српску и Федерацију БиХ „нема логике, али има политике”. Он је, према извештајима агенција, казао да се ради „о неуобичајеном правном поступку” и да „нема логике радити на тај начин”.

Прича о расподели државне имовине у БиХ траје већ годинама, а актуелизована је после последњег разговора председника Савеза независних социјалдемократа

Милорада Додика, Странке демократске акције Сулејмана Тихића и Хрватке демократске заједнице БиХ Драгана Човића.

Они су 8. децембра у Пруду, код Оцака, потписали принципе о расподели државне имовине, променама Устава БиХ, коначном решавању статуса Брчко дистрикта, попису становништва и обезбеђивању средстава за повратак избеглих и расељених, као и помоћи онима који су се већ вратили. Тројица лидера водећих странака у БиХ састали су се и прекјуче у Сарајеву. После састанка је саопштено да су принципе о којима су се сагласили упутили надлежним органима да они направе нацрте закона. Поред осталог, речено је да ће се државна имовина најпре пописати, затим укњижити на државу, а онда ће се онај део који није неопходан за рад заједничких органа БиХ пренети на Републику Српску, Федерацију БиХ и њене кантоне.

Правници су, међутим, упозорили да попис имовине и њено укњижавање није рачуноводствена операција, већ озбиљан правни посао. Правобранилац Републике Српске Слободан Радуљ је за наш лист рекао: „Ако би се сва имовина укњижила на БиХ, онда се она не би могла преносити на Републику Српску и Федерацију БиХ без одлука које би консензусом донели представници Срба, Бошњака и Хрвата у надлежним органима”. Осим тога, упозорио је Радуљ, када се имовина укњижи на неког, он аутоматски стиче власништво над њом „и тиме његова позиција постаје доминантна”, што ће рећи да се без његове сагласности она не може искњижити и уписати на неког другог.

Професор међународног права на бањалучком Правном факултету др Витомир Поповић је нашем листу казао да не види да је потребно да се расправља о расподели државне имовине. „Дејтонским споразумом је одређено да сва имовина на територији Републике Српске припада њој, а имовина у Федерацији БиХ је њено власништво. Заједничким органима БиХ та имовина се може уступити на коришћење или изнајмити. И дипломатско-конзуларна представништва БиХ такође треба уписати као заједничку имовину Републике Српске и Федерације БиХ”, рекао је др Поповић. Бошњачки политичари, поготово лидер Странке за БиХ и члан Председништва БиХ Харис Силајдић, инсистирају да све оно што је некада било друштвена имовина и сва природна богатства у БиХ треба да буду укњижени као њено власништво. Када би се то догодило, онда, на пример, Република Српска не би могла да сама одлучи да ли ће, с ким и под којим условима градити хидроцентрале на Дрини.

ПРОЦЕНА ПРЕТЊИ

Време, 25.12.2008; Страна: 40

Србија у првој четвртини ХХИ века

Агресија мало вероватна, претње од сецесионизма, тероризма, организованог криминала, побуна, непогода и технолошких атака

У намери да поспешимо јавну дебату о питањима од стратешке важности у непосредној будућности, доносимо изводе из Стратегије националне безбедности. То је један од два веома слична документа (други носи наслов Стратегија одбране) у којима се са извесним степеном предвиђања говори о Србији у наредним деценијама. У претходним бројевима приказали смо сличан по духу, а много обимнији и детаљнији документ који је објавио амерички Национални обавештајни савет, па читалац "Времена" има прилику да упореди како су наредне деценије виђене из ракурса једне велике и једне мале земље. У њима, наравно, нису објављена сва релевантна сазнања, нити све кључне

намере, али се из њих може понешто закључити и генералним оријентацијама војнополитичких фактора.

Агресија на Србију се у догледној будућности сматра мало вероватном, али у Нацрту стратегије одбране Србије објављеном на сајту Министарства одбране каже се да би и она могла да уследи као последица оружаног сукоба глобалног или регионалног карактера. Безбедност Србије може да буде угрожена и оружаном побуном и сепаратистичким тежњама (посебно се каже да би ескалација насиља на Косову и Метохији могла да буде извор дестабилизације ширег региона са тежим последицама). Терористичко деловање представља опасност, како непосредно тако и кроз коришћење територије Србије за припрему и извођење терористичких акција у другим земљама. Говори се о повезаности тероризма са појединим облицима транснационалног организованог криминала.

Помињу се и национални и верски екстремизам и организовани криминал, пре свега трговина дрогом и људима, илегалне миграције, кријумчарење конвенционалног и оружја за масовно уништење, као и криминал у економско-финансијској сфери.

Као стална безбедносна претња Србији наведене су и елементарне непогоде, као и хемијске, биолошке, нуклеарне, техничке и технолошке несреће. Упозорава се на то да настају и ризици од технолошких и сајбер претњи.

Политика одбране Србије је базирана на јачању властитих одбрамбених капацитета, европској спољнополитичкој оријентацији и способности за активну сарадњу са другим државама и субјектима међународних односа у изградњи националне, регионалне и глобалне безбедности. Помиње се учешће у мултинационалним операцијама, ангажовање у активностима безбедносне и одбрамбене политике ЕУ и достизање компатибилности са системима одбране држава укључених у европске безбедносне структуре и Партнерство за мир. У Нацрту стратегије одбране каже се да посебан значај за учвршћивање мира и стабилности у региону Југоисточне Европе имају регионалне безбедносне иницијативе: Процес сарадње у Југоисточној Европи (СЕЕЦП), НАТО иницијатива за Југоисточну Европу (СЕЕИ), Регионални савет за сарадњу (РЦЦ), Процес сарадње министара одбране Југоисточне Европе (СЕДМ), Јадранско-јонска иницијатива (АИИ), Америчко-јадранска повеља (АЦ), Иницијатива за сарадњу у Југоисточној Европи (СЕЦИ) и Форум за помоћ земљама Југоисточне Европе (СЕЕЦ). Не помиње се одомаћени термин војна неутралност, а реч неутралност поменута је у унутрашњем контексту, када се каже да је војска политички неутрална.

Документ "Времена": Нацрт стратегије одбране Србије (изводи)
Ризици на Балкану

Регион Југоисточне Европе налази се на подручју праваца којима се европски континент повезује са енергетским изворима Кавкаског и Каспијског региона, као и праваца који повезују економски развијене државе западне Европе са индустријски неразвијеним, али ресурсима богатим подручјем источне Европе, Блиског истока и Средоземља. Могући сукоби интереса у овладавању транзитним правцима приступа овим ресурсима, као и сукоби интереса држава које поседују ресурсе могу довести до појава широк регионалних криза, чиме се отвара могућност угрожавања безбедности и стабилности Републике Србије.

Све већи број држава у региону Југоисточне Европе дели и унапређује вредности демократије и тржишне економије. Зато се оне залажу за дијалог и сарадњу, што знатно

умањује могућност за сукобе и позитивно утиче на безбедносно окружење. Унапређење регионалне безбедности све више се заснива на сарадњи и заједничким и усаглашеним активностима у области безбедности, политике и економије и другим областима које су усмерене на очување стабилности и предупредивање криза у овом региону.

Ревизија Дејтона: Ризици од избијања ратова и других оружаних сукоба на простору Југоисточне Европе знатно су смањени. Покушај ревизије одредаба Дејтонског споразума, који би био у супротности са интересима било ког конститутивног народа, дестабилизовао би безбедносну ситуацију у Босни и Херцеговини, а тиме и у региону. Сепаратистичке тежње у региону реална су претња његовој безбедности. По својој тежини и комплексности, у Републици Србији посебно се издваја проблем Аутономне Покрајине Косово и Метохија, имајући у виду да сецесионистичке тежње Албанаца имају негативне импликације на унутрашњу стабилност држава у региону и њихово безбедносно стање.

Признавање нелегално и једнострано проглашене независности такозване Републике Косово од стране држава у непосредном окружењу Републике Србије, као и држава у ширем региону, неповољно се одражава на јачање мера поверења и сарадње и успорава процес стабилизације на овим просторима.

Тероризам: Постојање тероризма и експанзија организованог криминала, првенствено корупције, недозвољене трговине наркотицима и оружјем, као и трговине људима, чине да овај простор буде један од главних извора нестабилности у читавом региону. Неадекватно решавање повратка избеглих, прогнаних и интерно расељених лица још више погоршава сложену безбедносну ситуацију у региону.

Екстремизам: Стање безбедности у региону карактеришу изражен национални, верски и политички екстремизам и уништавање културног наслеђа, што, поред постојећих економских и социјалних проблема и недовољно изграђене државне институције, отежава процес брже и успешније демократске транзиције држава у региону. Односе држава у региону такође оптерећују проблеми граница, повратак избеглица и враћање њихове имовине, као и одређени проблеми мањина. Због тога је интеграција овог региона у европске и друге међународне безбедносне структуре отежана, чиме се увећава опасност од обнављања криза и оружаних сукоба.

У таквим условима међународно војно и безбедносно присуство у региону може допринети стабилизацији стања и спречити настајање конфликта и њихово прерастање у сукоб ширих размера.

Због сложеног карактера безбедности у региону, државе Југоисточне Европе све више су упућене на то да заједничким напорима сузбијају негативне процесе који угрожавају њихову безбедност. Изградњом заједничких механизма за превенцију ризика и претњи и за управљање кризним ситуацијама остварују се претпоставке за бржу демократску транзицију држава региона, чиме се стварају услови за приближавање и прикључење свих држава тог региона Европској унији...

Ризици у Србији

Косово: ...Највећа претња безбедности Републике Србије јесте противправно једнострано проглашена независност Косова и Метохије. У вези с тим, постоји општа

сагласност политичких субјеката у Републици Србији да једино споразумно решење тог питања, у складу са Уставом Републике Србије, основним начелима на којима се заснива међународни поредак и Повелем Уједињених нација, обезбеђује сувереност и територијалну целовитост Републике Србије и пружа могућност за мирну коегзистенцију српског и албанског народа, као и осталих националних заједница на Косову и Метохији. Наметање једностраног решења може да учини да тај простор постане дуготрајан фактор нестабилности у региону. Поштовање људских права и спровођење стандарда на Косову и Метохији које је утврдила међународна заједница, а нарочито стандарда у погледу безбедности и заштите српског и другог неалбанског становништва, повратка прогнаних и интерно расељених лица и децентрализације Косова и Метохије, није у складу са прокламованим циљевима, што може да изазове озбиљне ризике и претње безбедности на ширем подручју. Потенцијална ескалација насиља на Косову и Метохији могла би бити извор дестабилизације региона.

Тероризам је један од највећих ризика и претњи по глобалну, регионалну и националну безбедност. Савремени тероризам је глобалан по свом обиму, а повезан је и са насилним верским екстремизмом. У условима глобалног тероризма, Република Србија може бити мета терористичког деловања, како непосредно тако и кроз коришћење њене територије за припрему и извођење терористичких акција у другим земљама. Са становишта безбедносних ризика и претњи са којима се суочава Република Србија, важно је истаћи непосредну везу тероризма са свим облицима организованог, транснационалног и прекограничног криминала.

Сепаратистичке тежње, као и распиривање верске и националне мржње, нетрпељивости и искључивости представљају озбиљне безбедносне ризике и претње. Сепаратистичке тежње Албанаца на Косову и Метохији директна су претња територијалној целовитости Републике Србије и извориште сталног безбедносног ризика. Такве тежње могу подстаћи ширење сепаратистичких идеја и тако постати фактор дестабилизације у другим деловима Републике Србије и ширем региону.

Национални и верски екстремизам, који има корене у сукобима на етничкој и верској основи у ближој и даљој прошлости, представља стални фактор ризика и озбиљну претњу безбедности. Спорост у демократизацији економских и политичких процеса може знатно допринети порасту међуетничких тензија и њиховом потенцијалном прерастању у сукобе.

Организовани криминал на простору Републике Србије посебно се испољава у областима недозвољене трговине наркотицима, трговине људима и илегалних миграција, као и у економско-финансијској сфери, пролиферацији конвенционалног оружја и могућности пролиферације оружја за масовно уништење. По свом карактеру, организовани криминал представља озбиљну претњу безбедности и укупном развоју државе.

Корупција угрожава темељне вредности друштва и доводи до опадања поверења у институције државе, отежавања спровођења суштинских реформи, успоравања процеса транзиције, економског развоја, прилива страних инвестиција и интеграционих процеса и до дестабилизације прилика у земљи и региону.

Социјалне напетости: Проблеми економског развоја Републике Србије услед вишегодишњих економских санкција, уништења виталних објеката привредне и

саобраћајне инфраструктуре током бомбардовања НАТО-а имају за последицу бројне неповољне друштвене појаве које су по свом укупном учинку значајан фактор ризика у процесу транзиције. Висока стопа незапослености и сиромаштво знатног дела становништва, уз присуство великог броја прогнаних и интерно расељених лица, потенцијална су жаришта озбиљних социјалних и политичких тензија које могу произвести стање високог ризика. Одлив високообразованог кадра, узрокован немогућношћу адекватног запошљавања и вредновања рада, умањује изгледе за бржи економски и сваки други опоравак земље ослањањем на сопствене ресурсе.

Демографски фактор: Неравномеран привредни и демографски развој Републике Србије и држава у непосредном окружењу, који је у прошлости био снажан извор криза, и даље представља фактор високог ризика на том простору. Различит степен економске развијености појединих подручја, у спрези са њиховим демографским карактеристикама, може узроковати појаву већих неконтролисаних миграција становништва из неразвијених региона ка развијенима; из подручја изразите пренасељености изазване демографском експлозијом ка подручјима са израженом појавом депопулације. С обзиром на то да сваку неконтролисану миграцију, поред социјалних проблема, неизбежно прати раст криминала, она представља безбедносни ризик који је присутан у Републици Србији и у њеном непосредном окружењу.

Расељени: Нерешен статус и тежак положај избеглих, прогнаних и интерно расељених лица са простора Републике Хрватске, Републике Босне и Херцеговине и Аутономне Покрајине Косово и Метохија, спора реализација њиховог повратка и негарантовање безбедног опстанка, као и нерешавање судбине несталих са тих простора отежавају нормализацију односа на простору некадашње СФРЈ и представљају потенцијални извор нестабилности у региону.

Разграничења: Недовршен процес разграничења између држава некадашње СФРЈ представља потенцијални извор сукоба и отежава успостављање пуне сарадње између држава. Сваки покушај једностраног решавања питања права и заштите националних мањина у државама региона може бити значајан извор нестабилности.

Ресурси: Неконтролисано трошење природних ресурса и угрожавање животне средине већ је достигло озбиљне размере. То се првенствено односи на прекомерну експлоатацију шума, неконтролисано располагање изворима питке воде, загађивање ваздуха, водених токова и земљишта и неконтролисано одлагање отпада. Поред ненадокнадиве материјалне штете, таквим поступањем изазване су неповољне промене у макроклими и микроклими и озбиљно је угрожено право људи на живот у здравој средини.

Несреће: Последице елементарних непогода и техничких и технолошких несрећа, као и угрожавање животне средине и здравља грађана услед радиолошке, хемијске и биолошке контаминације стални су безбедносни ризици за Републику Србију, њено становништво и материјална добра. Значајан ризик представљају и технолошке несреће у којима ефекти дејства опасних материја могу да захвате не само територију Републике Србије већ и суседне државе. Животну средину додатно угрожавају и објекти са високим степеном ризика у земљама региона, као и привредни објекти са технологијом која не задовољава међународне еколошке стандарде.

Болести: Опасности повезане са појављивањем и ширењем инфективних болести код људи и зараза код животиња представљају безбедносни ризик који би у будућности могао бити све израженији.

Наркоманија, као све израженији друштвени проблем, добија и карактер безбедносног проблема и утиче на пораст броја тешких кривичних дела.

Секте: Због негативних ефеката по породицу и друштво деловање верских секти постаје све израженији друштвени проблем који добија карактер све значајнијег безбедносног ризика.

Тенденција повећања коришћења информационо-комуникационих технологија праћена је константним повећањем ризика од високотехнолошког криминала и угрожавања информационих и телекомуникационих система. Ризик у овом погледу постоји од угрожавања споља, али и у могућности злоупотребе података о грађанима и правним лицима.

Технолошке претње: Присутни су и други ризици и претње безбедности, са мањом или већом вероватноћом испољавања и препознавања, као што су: обавештајна делатност, злоупотреба нових технологија и научних достигнућа у области информатике, генетског инжењеринга, медицине, метеорологије и других научних области. Специфичност ових безбедносних изазова, ризика и претњи јесте смањена могућност њиховог благовременог откривања и превентивног деловања...

PRESS CLIPPING

Петак 26.12.2008. год

МАКЕДОНСКИ ТЕРОРИСТИ УХВАЋЕНИ У НОВОМ САДУ

Политика, 26.12.2008; Страна: А9

Одбегли робијаши из „Идризова” користили су легитимације расељених лица са Космета

Нови Сад – Јуче је Полицијска управа у Новом Саду обелоданила околности под којима су у насељу Велики рит, на периферији Новог Сада, ухапшени одбегли затвореници из македонског казнено-поправног дома „Идризово”, браћа Јахи М. (32) и Беким М. (28). Тамо су због тешких кривичних дела издржавали дугогодишње временске казне, али су из затвора побегли још почетком 2006. године и за њима је била расписана Интерполова потерница.

Да је реч о опасним криминалцима показује и то што су у међувремену осумњичени да су у близини северне македонске границе, према Косову и Метохији, убили једног македонског полицајца, а теже ранили још два припадника македонске полиције. За сада није познато колико су се дуго скривали на овом подручју, али је извесно да им је у томе помогао Новосађанин Светозар Б. (70) који им је обезбедио фалсификоване легитимације Комесаријата за избеглице Републике Србије, какве је, иначе, продавао по цени од 50 до 100 евра за примерак, а које су намењене расељеним лицима са Косова и Метохије. У том својству они су се неометано кретали и на ширем подручју Новог Сада. Имајући у виду да је реч о опасним криминалцима, на њиховом хапшењу били су ангажовани припадници интервентне јединице новосадске полиције и новосадски одред Жандармерије. Акција хапшења, изведена пре два дана, била је на моменте драматична, јер је, рецимо, Беким М. развалио кров једне куће и запретио да ће се ухватити за оближњи електрични вод ако се потера не прекине. Међутим, вешто вођеном акцијом он је ухваћен, задобивши само лакше повреде које су одмах саниране у Клиничком центру Војводине.

Полиција је претресом куће Светозара Б. пронашла велику количину фалсификованих докумената, од личних карти и уверења о држављанству до војних књижица и поменутих легитимација за расељена лица, а пронађен је и комплетан прибор за фалсификовање.

Против Јахија М. и Бекима М. новосадска полиција је, у оквиру својих надлежности, поднела кривичне пријаве због фалсификовања исправа. После саслушања, истражни судија Окружног суда у Новом Саду одредио им је притвор до 30 дана. Истовремено, покренут је и екстрадициони поступак. Кривична пријава због фалсификовања исправа поднета је и против Новосађанина Светозара М. (70), а током даље истраге биће утврђено да ли је знао да су особе којима је омогућио коришћење лажних исправа опасни криминалци.

ПРОБЛЕМИ СРБА ПОВРАТНИКА У МОСТАР

Политика, 26.12.2008; Страна: А36

Мостар – Председник Српског грађанског већа Ратко Пејановић рекао је да је повратак око 3.000 Срба у Мостар суочен са дилемом како почети градити живот испочетка у веома тешким условима.

„Највећи проблем са којим се суочавају Срби повратници у Федерацију БиХ је право на посао, што показује податак да је у Мостару запослено мање од један одсто Срба, иако је пре рата у овом граду живело 18 одсто српских становника”, рекао је Пејановић медијима у Федерацији БиХ. Други проблем је дискриминација у обнови порушених стамбених објеката јер се обнављају куће Бошњака и Хрвата, док око 3.000 српских кућа на подручју Мостара чека на обнову, а донатора нема. На подручју Херцеговачко-неретванског кантона од предратних 37.000 Срба вратило се из избеглиштва њих око 8.500. Повратак Срба у Федерацију БиХ је готово блокиран, што показује податак да се прошле године вратило из избеглиштва само девет од 20 Срба у тај муслиманско-хрватски ентитет, подсетили су медији.

ГЕНОЦИД

Куир, 26.12.2008; Страна: 5

Љути ме прича о геноциду. Понекад ме толико љути да бих да имам зуба загризао сто и заједно с компјутером бацио кроз прозор. Зар да Хрвати нас, тај усрани народић који никад није битке добио, оптужују за геноцид. Зар ти Хрватићи који су се показали успешни једино у убијању и протјеривању својих грађана да нама говоре о геноциду. Те убице полуслепих баба које су остале да умру на кућном прагу. Тај испрдак историје, то блато са њемачких чизама, то гованце од народа из америчких клозета да говори о геноциду. Славе славне битке које су добили против својих грађана. Зар мисле да је неко заборавио оно што су учинили. Сећате ли се Александре Зеца и њене породице, коју су ти цивилизовани смрадови убили усред Загреба? Да ли се још ко сећа Јасиковца и логора за српску децу? Покушавају да сакрију, да уклоне из историје Јасеновац. А где је Медачки цеп? Где је Почитељ, Читлук, Дивосело? Где је пуста Крајина и бомбардовање избегличке колоне? Зашто се крију снимци избегличке колоне од Книна и Книнског Косова, до Космета и Пећке патријаршије? Кад је кренула избегличка колона из Западне Славоније, на телевизији је приказивана првомајска комунистичка фешта.

Србија јесте земља греха. Али не због геноцида, већ зато што није учинила ништа да до тог геноцида не дође. Због тога што је о геноциду ћутала. Уласком у заједничку државу добили су од Тита опроштајницу греха. Постали смо браћа. Не по оцу, не по матери, већ по Титу. „Колико још треба да вас побијемо да бисмо вам доказали да нисмо браћа?“, питали су несрећне српске емигранте хрватски емигранти.

Немој им опростити, Господе, јер знају шта раде. Само овога пута међународни истражитељи морају погледати и снимке из Јасеновца. Не могу да верујем да су први пут у историји Срби подигли контратужбу против Хрвата. Ако постоји који народ на свету који мора да одговара за геноцид, то су Хрвати. Браћа наша Хрвати су пропуштени да прођу из Коњица преко Борачког језера кад су их најурили муслимани. Ником длака са главе није фалила. Није прошло много, а Хрвати су направили Бљесак и Олују. Које данас славе. Као велике битке које су добили. Ти

јунаци, домољуби и домобрани. Да ли ће се икад застидети пред историјом? Да ли има бар један Хрват који се стиди онога што су починили? Пророчки је писао Миодраг Булатовић о људима којима је људска крв замењена свињском. Они у чијим венама тече свињска крв убијали су несрећне старице и дедове. Они који су се смејали организујући такмичења у брзини клања.

Уморан смо и стар народ. Али, да ли имамо довољно памети и срца да ту контратужбу за геноцид поткрепимо доказима? Да ли ће нас икад те подрепне њемачке муве оставити на миру? Добили су оно што су тражили. Своју земљу у којој могу да сами себи суде.

Оно што ме је додатно разбеснело и што ме је натерало да напишем овај текст је одлука пољопривредне управе државе Хрватске. У складу са европским законима. Хладнокрвно и швапски прорачунато. Наиме, ти зналци административних керефека донели су одлуку да за земљу која се не обрађује власник мора да плаћа огромне порезе. Мислим да се ради о двије хиљаде еура по хектару. Нормално да Срби који су утекли од хрватског ножа не могу долазити у Хрватску да плаћају казне. За неколико година, уз такву казнену политику, сва земља Срба у Хрватској прећи ће у руке хрватске државе.

Ето још једне административне игранке која нам се сервира. Како могу да обрађују земљу кад им је отета механизација, стока, кад им је однето све што се могло однети, и више од тога, несрећним старцима који су се вратили на своју земљу да умру. Како ти старци могу да обрађују хектаре српске земље која им се сада отима. У току је још једна пленидба српске имовине. Али то овде никог не занима. Купујемо НАШЕ У ИДЕЈИ.

PRESS CLIPPING

Субота 27.12.2008. год

ЗГРАДЕ ТОНУ, СИРОТИЊА ТРПИ

Курир, 27.12.2008; Страна: 15

ПАНЧЕВО - Поводом хапшења седморо радника градске управе Панчева који се терете да су издавали лажне дозволе за изградњу станова и тиме омогућили појединим инвеститорима да наплате пуну цену за фушерски изграђене станове, њихове колеге су се окупиле јуче испред општине протестујући због њиховог задржавања у притвору. Станари зграда у панчевачком насељу Стрелиште, међутим, тврде да су станови које су добили на коришћење веома лоше саграђени, али су ипак задовољни што имају кров над главом. Станови се налазе у згради која је само један од објеката чија је употреба одобрена спорним грађевинским дозволама. **Ове зграде су изграђене захваљујући донацији Владе републике Италије, а у станове су усељене избеглице и особе са инвалидитетом.**

- Зграда је почела да тоне и станови у су прилично лоше саграђени, али је боље и ово него да живимо као подстанари. Имамо димњак, али немамо где да ставимо дрва и угаљ јер зграда нема подрум. Цакове са кромпиром чувамо испод кревета јер у стану немамо шпајз, па морамо да се сналазимо како знамо и умемо - прича нам један од станара зграде.

БИХ МОЖЕ ДА СЕ МЕЊА, АЛИ У СКЛАДУ СА ДЕЈТОНОМ

Политика, 27.12.2008; Страна: А4

Бањалука, 26. децембра – Председник Републике Српске Рајко Кузмановић и министар иностраних послова Србије Вук Јеремић сагласили су се данас у Бањалуци да будуће промене Устава Босне и Херцеговине не смеју да поремете њену унутрашњу структуру одређену Дејтонским споразумом.

„Тежиште нашег разговора било је на споразуму који су, почетком новембра, у Пруду постигла тројица лидера водећих партија у БиХ. Нагласак смо ставили на промене Устава БиХ. Сложили смо се да су уставне промене неопходне, како би БиХ брже ушла у Европску унију. Такође, констатовали смо да промене Устава не би смеле да подрију темеље Дејтонског споразума“, изјавио је новинарима председник Републике Српске. Јеремић је новинарима рекао да је Србија један од гараната Дејтонског споразума и да се „Устав БиХ може мењати само по дејтонским правилима“. **„Србија жели просперитетну и стабилну Републику Српску у оквиру стабилне и просперитетне БиХ. Заједнички циљ Србије и БиХ је улазак у Европску унију, и што пре га остваримо то боље за обе земље“, казао је Јеремић.**

Он је истакао да је са председником Кузмановићем разговарао и о питањима која проистичу из Споразума о специјалним паралелним везама Србије и Републике Српске, па и о убрзавању поступка за давање двојног држављанства.

Говорећи о посети Сарајеву, Вук Јеремић је рекао да би „било добро да се састао и са члановима Председништва БиХ, јер се само у разговорима могу решити проблеми између две државе“. „Могу рећи да сам добро примљен од људи са којима сам се састао, посебно од потпредседника Федерације БиХ Мирсада Кебе, који ми је био домаћин у Сарајеву и који ми је омогућио да се у Сарајеву састанем и са привредницима и интелектуалцима. Имао сам коректне разговоре и са министром иностраних послова БиХ Свеном Алкалајем“, нагласио је Јеремић.

Српски министар иностраних послова је рекао да очекује да ће се ускоро, после дуже паузе, састати комисије Србије и БиХ за решавање спорних граничних питања у Подрињу и на подручју општина Рудо и Прибој. Он је нагласио да та питања треба решити пре уласка у Европску унију, како она не би постала препрека за обе земље на путу ка европској породици држава.

Непосредно пред закључење овог броја нашег листа Вук Јеремић се састао са премијером Републике Српске Милорадом Додиком.

Антрфиле:

Додик: Добра сарадња са Србијом

„Република Српска неће дозволити да БиХ призна независност Косова и Метохије, јер је за нас једнострано проглашавање независности јужне српске покрајине акт сецесије и ништа друго“, изјавио је после састанка са Вуком Јеремићем премијер Републике Српске Милорад Додик. Он је додао да је са српским министром спољних послова разговарао и о политичкој ситуацији у БиХ. Додик је Јеремићу рекао да је Република Српска решена да реализује договор из Пруга који су постигли лидер Странке демократске акције Сулејман Тихић, председник Хрватске демократске заједнице БиХ Драган Човић и он. Такође, казао је да је **Влада Републике Српске задовољна сарадњом са Србијом и споровођењем Споразума о специјалним паралелним везама. Јеремић је новинарима рекао да Србија подржава споразум из Пруда, којим су Додик, Човић и Тихић утаничили начин и ниво промена Устава БиХ, поделу државне имовине, попис становништва, решавање коначног статуса дистрикта Брчко, пружање помоћи избеглим и расељеним који желе да се врате својим кућама.**

ДАРОВИ МАЛИМ РОМИМА,
Политика, 27.12.2008; Страна: А26

У Центру за културу и спорт „Шумице“, челници општине Вождовац и Канцеларија за националне мањине у сарадњи са „ХЦУ Хлеб живота" и Ромским националним саветом, организују сутра приредбу за најмлађе и доделу новогодишњих пакетића деци из социјално најугроженијих ромских породица, као и малишанима из избегличког центра на Авали. Овај забавнохуманитарни програм уз представу, коју ће малишанима извести глумци дечјег позоришта „Театар 13" из „Шумица", одржаће се од 13 до 15 часова у Устаничкој улици број 125.

ХРВАТСКА ЈЕ НАШ НАЈВАЖНИЈИ ПАРТНЕР

Дневник, 27.12.2008; Страна: 2

И Н Т Е Р В Ј У ПРЕДСЕДНИК ЕВРОПСКОГ ПОКРЕТА У СРБИЈИ ЖИВОРАД КОВАЧЕВИЋ

– Потребно је да Србија предузме иницијативу и врати односе са суседним земљама најмање на претходни ниво. То се односи посебно на Хрватску, која је, а не неко други, наш најважнији билатерални политички партнер. Срећом, односи између друштава, економија, култура много су бољи него политички односи, што није природно. Некада је био слоган да се између двеју земаља економски односи морају довести на ниво политичких, а данас су наши економски односи неупоредиво бољи – изјавио је у разговору за „Дневник“ председник Европског покрета у Србији и Политичког савета МСП-а Живорад Ковачевић. Који потези српске дипломатије и политике су уопште нарушили ове односе?

– Не само за љубав него и за свађу је потребно најмање двоје. Нико у томе није невин. Нико није без кривице. Најгоре од свега је, по мом мишљењу, враћати се на неодговарајући начин нашој прошлости, по принципу шта су они учинили нама. Онда је то бескрајна серија размена оптужби: ви сте рушили Вуковар, рат је вођен на територији Хрватске, јесте, а ви сте изгнали Србе из Крајине. Ту нема краја, никакав међународни суд то не може да утврди, већ ми морамо окренути лист. А како?

– Тако што ћемо у пуној мери сарађивати с Хашким трибуналом и преусмерити агенду на реална питања. Ми имамо нерешене граничне проблеме, проблеме с избеглицама, питања борбе против организованог криминала. То су права питања о којима треба да се разговара. Свако мало неко да неку врућу изјаву која је у другој средини лоше прихваћена и одговор је, оно што би се рекло, као Слободана Милошевић а према ОВК-у, несразмеран и све то ескалира уз досољавање од медија и онда се ствара психоза која је асполутно неодговарајућа. Морају се успоставити интензивни билатерални односи. Бивши немачки канцелар Хелмут Кол и француски председника Франсоа Митеран су се срели и разговарали 80 пута, а када су се срели председник Србије и Хрватске или два премијера? И нема сврхе више улазити у то ко је томе више допринео. Како при том разрешити проблем међународних ту жби, пре свега рватске, којом је тужила Србију пред Међународним судом правде у Хагу и која је закувала, односно нарушила односе?

– Мислим да није, јер је та тужба поднета 1999. године. Да ли је Хрватској било политички могуће да је повуче – тешко могу да кажем. Да ли је противту жба Србије реакција на то – очигледно да јесте. Али, сада је то пред Међународним судом и пустимо да он одлучује о томе и вратимо се реалним темама, јер у противном, никада нећемо изаћи из зачараног круга. Да ли је могуће изаћи из зачараног круга односа са САД из нашег угла као некада шњег амбасадора СФРЈ у Вашингтону?

– Ја дубоко верујем у то! Ти су односи такође на ниском, једном од најнижих нивоа, што није природно. На крају крајева, треба знати да је у међународном смислу прича с Косовом завршена. Све земље у региону сем БиХ су признале Косово и с тим се мора рачунати, а САД неће своју политику према Косову мењати. И ми можемо остати при нашем ставу, ништа то не смета, али истовремено чинити напоре да на другим подручјима успоставимо нормалне

односе, јер је до тога стало и Вашингтону. Постоји добра шанса да се с новим америчким председником Бараком Обамом то на неки начин олакша, иако они своју политику неће мењати. А не верујем ни да ће вршити неке нове притиске на Србију, јер за то немају потребе. Који су, по вама, највећи успеси спољне политике Србије и наше дипломатије у протеклој години, а где су највећи и киксеви и дебакл?

– **Мислим да оно што се помиње као велики успеси, а то је пребацавање питања Косова с политичког на правни терен и успешно лобирање у Уједињеним нацијама за резолуцију којом се предлаже да Међународни суд правде у Хагу да своје мишљење јесте успех.** Оно што не волим везано за то су изрази као што су победа или тријумф, јер су погрешни. Мислим да су то успеси наше дипломатије, јер се стварно радило, лобирало, па се показало да је нешто од тога могуће и да се створила могућност да се, док суд у Хагу не донесе одлуку, за коју сам убеђен да никога неће задовољити јер он тако и ради, да се ипак то време искористи за смањивање тензија. Други успех је с Еулексом. Дипломатија је радила добро и приступ је био реалистичан, а посебно јер је ЕУ до тога било веома стало. И тиме смо с ЕУ успоставили изванпартерски однос. На негативној страни је изразити неуспех – погоршање односа са свим суседима. У овом тренутку имамо најнижи ниво политичких односа с Хрватском, о чему смо причали, па с Црном Гором, Албанијом, углавном и с Македонијом, па и с БиХ. Основни разлог је питање њиховог признавања Косова, а морам рећи да је то нова регионална реалност, с којом ваља рачунати и којој не смета да мантра о територијалној целовитости која може и годинама да се држи, **под условом да приступимо томе максимално реалистично и да с тим истим властима на Косову, које не признајемо, успоставимо некакав модус вивенди, зарад решавања врло практичних питања.** Пре свега оних која се односе на положај Срба на Косову. Дакле, од три приоритета спољне политике – Косово, евроинтеграције и сарадња у региону – прва два имају шансу и треба да буду замењена, у том смислу да се дефокусирамо од питања Косова, које доминира и доминирало је на шом унутрашњом и спољнополитичком сцени читаву годину, и пребацимо на први приоритет. То су евроинтеграције, и да то чинимо без много замерања ЕУ. Она не може да ради другачије јер су таква правила игре, да једна земља блокира нешто о чему 26 других земаља чланица ЕУ имају другачије мишљење.

Андрфиле:

Ко ће у Вашингтон

Колико је значајан избор новог амбасадора који ће отићи у Вашингтон и видите ли некога за то место? – Веома је важан, а ја не знам ко ће отићи у САД као амбасадор Србије. Није лако наћи одговарајућег човека за то место, да не будемо погрешно схваћен као некадашњи амбасадор. Лично мислим да је садашњи амбасадор у Вашингтону Иван Вујачић веома добар и да сада треба отворити четворе очи – не кога ће Црна Гора предложити за амбасадора у Београду, већ кога ћемо ми послати у Вашингтон.

PRESS CLIPPING

Понедељак 29.12.2008. год

ПОКЛОН ЕПС-А ЗА 2.000 ДЕЦЕ

Грађански лист, 29.12.2008; Страна: 19

Електропривреда Србије поклонила је установама дечје заштите четири милиона динара за набавку **2.000** новогодишњих и божићних пакетића, саопштило је јуче **то предузеће**, преноси Тањуг. ЕПС је одлучио да ове године новац усмери на установе дечје заштите, уместо у поклоне пословним партнерима, па ће одлуком Управног одбора 2.000 деце добити на поклон по 2.000 динара. У саопштењу је наведено да ће ЕПС, као друштвено одговорна компанија која брине о друштвеној заједници у којој ради, **поклоне упутити установама које се старају о деци и омладини ометеној у развоју, установама за децу без родитељског старања, деци с Косова и Метохије, ромској деци и деци избеглица**. Финансијску помоћ добиће домови за децу и омладину без родитељског старања у Сремској Каменици, Ћуприји, Алексинцу, Панчеву, Београду, домови за децу и лица ометена у развоју у Стамници, Новом Саду и Сремчици, као и Центар за демократизацију и интеграцију ромске деце, незбринуте деце, деце с Косова и Метохије и деце избеглица.

ПРОБЛЕМИ ИЗБЕГЛИЦА ГУРАЈУ СЕ ПОД ТЕПИХ

Грађански лист, 29.12.2008; Страна: 3

НОВИ САД – Према последњем попису, у Србији је **103.000** људи потврдило избеглички статус, од тог броја половина живи у Војводини, углавном у Инђији, Старој Пазови, Суботици, Сомбору, Бачкој Паланци – каже у разговору за "Грађански лист" председник Регионалног одбора за помоћ избеглим и расељеним лицима Раденко Попић. Он наводи да је буџет Србије за идућу годину предвидео **1,59** милијарди динара, за решавање егзистенцијалних проблема избеглица, што практично значи да ће свакој особи с избегличким статусом дневно припасти – **28** динара.

– Израчунали смо да ће од тих **1,59** милијарди динара **59** милиона отићи на плату запосленима у канцеларијама за решавање проблема избеглица, док ће за избеглице остати око милијарду динара, односно **28** динара дневно. Нико у српском парламенту није поставио питање шта се може урадити с толико пара, а ми немамо моћи да одемо у парламент и сами укажемо на то – сматра Попић.

Према стандардима УНХЦР-а, сматра се да држава има избегличку кризу уколико у њој живи најмање **25.000** избеглица пет и више година. Које проблеме би требало што пре решити да Србија више нема избегличку кризу?

- **Највећи проблем је то што нема посла и избеглице 15 година раде на црно, тргујући "црном" робом како би преживели. Други проблем је то што већина избеглица нема кров над главом, без великих изгледа да га скоро добије. Трећи проблем је то што избеглице не могу да дођу до своје имовине у Хрватској. Повраћај имовине досад је само у Босни и Херцеговини решен на задовољавајући**

начин, док се ово питање, као и проблем с признавањем радног стажа у Хрватској веома тешко решава, јер нема политичке воље за то. Чини ми се да од избегличког статуса сви имају више користи него избеглице, најалост, и они који се, наводно, боре за права избеглица. Састају се на округлим столовима, конференцијама годинама, причају приче, доносе закључке, а резултата нема. Треба имплементирати Сарајевску декларацију како би се избеглички досије затворио на основу слободне воље избеглица. Шта би значила имплементација Сарајевске декларације?

– Хрватска, Босна и Херцеговина, Србија и Црна Гора 2005. године су, на иницијативу ОЕСС-а, Европске комисије и УНХЦР-а, потписале заједничку декларацију о регионалном решавању избегличко-расељеничких питања. **На основу те декларације, три стране су се обавезале да ће до краја 2006. године преосталим избеглицама које бораве у свакој од држава потписница пружити трајно решење, било омогућавањем брзог повратка у матичну земљу било путем локалне интеграције. Међутим, за спровођење Сарајевске декларације није било политичке спремности, јер ни међународна заједница није учинила ништа да помогне у њеној примени, нити су суседне државе показале минимум воље за решавање избегличких проблема, јер их не можемо гурати под тепих. Држава мора те проблеме решавати на одговарајући начин, у складу с преузетим међународним обавезама и међудржавним споразумима.**

Чини нам се да је у Војводини доста урађено да се реше проблеми избеглица, управо на тај начин како налаже Сарајевска декларација. Да ли се слажете с таквом оценом? – **Војводина је највише урадила на том плану, далеко више него комесаријат за избеглице. Војвођанска влада је пре неколико година одлучила да преко Фонда за помоћ избеглим и расељеним лицима помогне тако што откупљује сеоска домаћинства за људе који су одлучили да ту остану. Избеглице које су се одлучиле за интеграцију, добијају 6.000 евра за куповину сеоских домаћинства, при том половину те суме Војводина поклања, а половину даје на кредит. То није много јер за тај новац у мало војвођанских места може да се купи кућа, али у Војводини се ипак стамбено и егзистенцијално континуирано решавају проблеми избеглица, за разлику од других делова Србије. Сматрамо, да Фонд за помоћ избеглим и расељеним лицима ради добро и годишње решава проблеме између 100 и 200 људи. То није велик број у поређењу с укупним бројем избеглица, али фонд ради свој посао и Војводина покушава да схвати и да решава проблеме избеглица, и у том смислу је одговорнија од републике.**

На Трећој војвођанској конвенцији изнели сте да су избеглицама 15 година одузета политичка права. Да ли можете то објаснити?

– **Четврти проблем који имају избеглице у Србији јесте тај што 15 година немају политичко право. Људи су отуђени од било каквог одлучивања, што неће нико да види, ни политичке странке, ни власти, ни међународна организација, нити правне канцеларије.** Предложили смо да се избеглицама дају гарантована места у парламентима, али је тај предлог одбијен с образложењем да избеглице имају за кога да гласају. То је тачно, међутим, после избора политичари заборављају на обећања, па не можете доћи ни до једног органа власти, само можете писати саопштења, молбе, захтеве, али никад нико неће одговорити на њих. Не ради ни савет ни пододбор за избеглице. Претходни председник Скупштине Војводине Бојан Костреш иницирао је и оформио 2004. године, у оквиру скупштинског Одбора за рад и социјалну политику, пододбор за избеглице и он би требало да ради редовно и да се бави питањима која се тичу избеглица. Међутим, пододбор не ради па сам садашњем председнику Скупштине

Војводине упутио писмо с молбом да реактивира подбор за избеглице, али нисам добио одговор.

Антрфиле:

Нису добили ни место у статуту

Регионални одбор за избеглице иницирао је да се, и из психолошких разлога, и избеглице нађу у статуту Војводине. Попић је предложио да на крају реченице "у складу са законом гарантује се право националним мањинама" дода и реч "избеглицама", међутим, његов предлог је одбијен.

ЗАДРУГЕ ЗА ИСПОМОЋ

Политика, 29.12.2008; Страна: А12

ШТА ДА СЕ РАДИ: Мере за ублажавање кризе

Владе скоро свих земаља, посебно оних најразвијенијих, ужурбано разрађују мере економске политике за ублажавање последица економске кризе. Којим све мерама може Србија, као мала земља у закаснелој транзицији, са доста економских проблема, да неутралише или бар ублажи негативне последице кризе? Део одговора могу бити и наше задруге, и то:

1 Пољопривредне задруге: Због уситњеног поседа (свега неколико хектара), пољопривредне задруге су економска нужност за ревитализацију српског села, јер ситни произвођачи само удружени у задругу могу да пређу на савременији и ефикаснији начин производње. Ово је нарочито актуелно сада, када се очекује да Србија од 1. јануара 2009. почне с једностраном применом Прелазног трговинског споразума са ЕУ. Због снижења или укидања царина наша уситњена и непродуктивна пољопривреда биће изложена изузетно оштрој конкуренцији од стране развијене пољопривреде ЕУ, па постоји опасност да неки сегменти наше пољопривреде неће моћи да се одрже на тржишту.

2 Штедно-кредитне задруге: Најстарији су облик задружног организовања на овим просторима, настале још пре више од сто година, када се српски сељак борио против зеленаша. Ове задруге су посебно важне за сиромашније слојеве становништва, јер представљају неку врсту касе узајамне помоћи за коришћење јефтиних кредита. Нажалост, банкарски лоби је својевремено утицао да се ове задруге избаце из Закона о задругама, чиме су изузетно заострени услови њиховог оснивања, са обавезом полагања високог депозита, због чега су потпуно уништене или незаконито приватизоване.

3 Потрошачке и здравствене пензионерске задруге: Мogle би бар донекле да ублаже тежак економски положај пензионера, јер су услуге ових задруга јефтиније од класичних трговинских предузећа, односно приватних здравствених установа. Преко потрошачких задруга у развијеним земљама се реализује и до 30 одсто малопродајног промета.

4 Стамбене задруге: Од 1975. до 1990. године преко стамбених задруга у Србији је финансирано више од половине новоизграђених станова и организована је градња 15.000-20.000 породичних кућа. Тиме је обезбеђивана јефтинија и бржа стамбена изградња, а успешно је сузбијана дивља градња. Одсуство слуха за ову врсту задругарства сада се највише показује у политици изградње станова за избеглице.

Упорно се истрајава на нерационалном концепту изградње тзв. типских кућа, у које су усмераване разне донације, а игнорисана је могућност да и сами задругари (избеглице) сопственим радом обезбеде станове.

5 Занатске задруге: Не теже максимализацији профита, преко њих могу се активирати неки привредни ресурси за које крупнији капитал није заинтересован, посебно у локалним и руралним срединама.

6 Омладинско- студентске задруге: У Србији их има више од 1.000, а обезбеђују посао за неколико стотина хиљада младих. Преко ових задруга послодавци добијају јефтинију радну снагу за обављање повремених и сезонских послова, за које не постоји потреба за заснивање сталног радног односа. Овакав вид тзв. флексибилног запошљавања веома је развијен и у западним земљама и та искуства треба више користити, јер се тиме доприноси рационалнијем пословању, а утиче се и на смањење броја незапослених. Задружно организовање као један од инструмената за решавање тешких економских проблема могуће је ефикасније користити тек после доношења новог закона о задругама. Пошто је доношење тог прописа један од услова нашег чланства у ЕУ, могло би се очекивати да ће у влади, посебно у Министарству за економију и регионални развој, бити уложен додатни напор за његово брже доношење.*магистар економије

РАДОСТ ЗА НАЈМЛАЂЕ Правда, 29.12.2008; Страна: 42

ЧЛАНОВИ СНС ПОДЕЛИЛИ ПОКЛОНЕ МАЛИШАНИМА ИЗБЕГЛИМ СА КОСМЕТА

Чланови општинског одбора Српске напредне странке Земун, посетили су јуче колективни центар „7. јул“ у Угриновачкој 223, у коме су малишанима избеглим са простора Косова и Метохија, поделили новогодишње пакетиће.

- Једини разлог наше посете нашем центру је осмех и срећа малишана приликом примања пакетића, поручио је својим домаћинима Дамир Ковачевић, члан општинског одбора СНС, након чега је малишанима уручио 34 новогодишња поклона. Видно одушевљени што их се неко сетио, деца су се гуркала и жељно очекивала да чују своје име, како би добили пакетић. Била је ту и једна бака која се извинила у име унукe која није стигла да преузме свој поклон.

- Анђелка тренутно није ту, и било би ми жао да је пакетић не сачека у соби када се врати, рекла је старија госпођа након што се захвалила члановима СНС на посети. Милован Стојковић, родом из Качаника - надомак Урошевца, у колективном центру борави од 15. августа 2002. године. **Поред њега, у центру живи и још 26 породица, али су ипак најбројнија деца.**

- Нас се ретко ко сети. За данашњу срећу наше деце могу само да вам се захвалим од свег срца, истакао је Милован Стојковић, станар овог колективног центра, на шта му је Ковачевић одговорио да их СНС неће заборавити.

PRESS CLIPPING

Уторак 30.12.2008. год

СРБИЈА ИПАК СРЕЋНИЈЕ МЕСТО ОД ИРАКА

Данас, 30.12.2008; Страна: 7

Центар за тражиоце азила у Бањи Ковиљачи једина установа те врсте у земљи

Чланови фолклорне групе из Обале Слоноваче дошли на гостовање у Вршац и пожелели ту да остану

НАША ПРИЧА

Бања Ковиљача - Међу 45 особа, колико их је тренутно смештено у Центру за азил Републике Србије у Бањи Ковиљачи, највише је држављана Обале Слоноваче, Ирака, Нигерије, Грузије, Палестине, Етиопије и Јерменије. Међу њима је и седморо деце школског и предшколског узраста. Већина њих жели да убудуће живи у Србији, али има и оних који покушавају да оду у неку од земаља развијеног Запада. Станарима су обезбеђени смештај, исхрана, а за децу школског узраста и настава, три пута недељно. Како су нам објаснили представници Високог комесаријата УН за избеглице, успостављена је сарадња и с локалном основном школом, па су деца, која су научила српски језик, ту и похађала наставу.

Влада Србије је и званично преузела управљање Центром од УНХЦР-а, тако да овом установом од 15. децембра ове године управља Комесаријат за избеглице, а средства за рад обезбеђују се из државног буџета. Ступањем на снагу Закона о азилу 1. априла ове године, Србија се обавезала да ће преузети бригу о будућим тражиоцима азила. Њиховим статусом се претходних 30 година бавио УНХЦР.

Како објашњава Жак Стакенборг, отправник послова Канцеларије Европске комисије у Београду, ЕК је од 2000. године уложила 650.000 евра за потребе азиланата, од чега је 225.000 евра уложено у реновирање и опремање објекта у Бањи Ковиљачи. Станари с којима смо разговарали кажу да су лепо смештени у Центру, али надају се да неће чекати још дуго до пресељења у жељене земље и почетак "нормалног живота". Време најчешће проводе уз телевизијски програм и шетње бањским парком.

Јасер (21) живи овде већ годину и по. Један је од 19 тражилаца азила за одлазак на Запад. Како каже, из родног Ирака је дошао због рата и жели да оде у САД. Његов брат Самер (18) на слабом, али разумљивом српском додаје да су ту с родитељима и да ће сви заједно ићи у Америку, али не знају када. Додаје да има пријатеље међу људима смештеним у Центру, али да у Бањи Ковиљачи нема много садржаја који би били занимљиви младим људима.

- Не дешава се ништа посебно, мали је град, није као Београд. Тамо такође имам пријатеље - прича нам Самер. Додаје да понекад купује новине, најчешће Данас и Блиц, и тако учи српски. Међутим, како истиче, због очекиваног пресељења у САД важније му је да добро савлада енглески.

Ахмад (18), Курд из Ирака, живи у Центру годину и три месеца. Чека пресељење у Канаду. Овде је сам. Мајка и сестра су му, каже, остале у Ираку и неће му се

придружити. Отац му није жив. Каже да не жели да прича о Ираку и додаје да слободно време проводи у Центру, гледајући ирачке и француске ТВ канале.

- Понекада прошетамо, али нам се углавном све своди на ТВ, исхрану и спавање - са осмехом закључује млади Курд. **Занимљиво је да у Центру борави 19 људи из Обале Слоноваче, а сви су чланови културно-уметничког друштва које је средином године наступало у Вршцу на Фестивалу фолклора. Након тога, једна група се вратила кући, а ови млади људи одлучили су да траже азил у Србији и остану ту да живе. Кажу да нису хтели да се врате у своју земљу из политичких разлога, јер су „на страни опозиције“. Сада чекају решење о захтеву за азил.**

У Центру тренутно није гужва - од 88 места попуњено је њих 45. У овој троспратној згради постоје одвојене собе за жене, самце и породице. Храна се служи у оближњем локалном ресторану, али на сваком спрату постоји и мала кухиња, па станари могу сами да спремају оброке. Немају ограничења у слободи кретања. Неколико просторија у централном делу зграде намењено је друштвеним активностима, као што су обданиште, ТВ соба и канцеларија за састанке. Извршни партнери УНХЦР-а редовно посећују Центар и пружају различите психосоцијалне услуге тражиоцима азила и организују посебне програме за децу.

Антрфиле:

Нема више „трећих земаља“

Како су нам објаснили представници УНХЦР-а, Србија на основу Закона о азилу одлучује о томе коме ће одобрити останак у земљи и локалну интеграцију, али без могућности пресељења у неку другу државу. То значи да, од 1. априла ове године, када је Закон ступио на снагу, особа која затражи азил може само да тражи останак у Србији, или уколико се утврди да нема основа за то, да се врати одакле је дошла.

„Уједињене нације“

Мештани Бање Ковиљаче ову установу зову „Уједињене нације“, јер су почетком осамдесетих овде били смештени азиланти, највише из источноевропских земаља, којима је тадашња СФРЈ била станица на путу ка САД, Канади или Аустралији. Деведесетих су у Центру боравиле избеглице са простора бивше Југославије. УНХЦР и Влада Србије потписали су Меморандум о разумевању о оснивању Центра марта 2006, а Центар је званично отворен 2007.

PRESS CLIPPING

Среда 31.12.2008. год

ПЛЕМЕНИТИ ЛЈУДИ ИЗ КОМШИЛУКА

Блиц, 31.12.2008; Страна: 19

Они су нас подсетили да хуманост и храброст нису заборављени

Овај свет почива на обичним људима, на њиховим делима и њиховој доброту која, у општем збиру, ипак превазилази зло
Ко смо? Шта смо? Куда идемо? Какав свет остављамо потомцима?

Живимо у времену у којем је новац главни циљ, а вредност људи одређује се према материјалном богатству које имају, способности да га стичу, или близини онима који то умеју. За најпожељнију људску делатност проглашена је потрошња, у шта нас убеђују произвођачи роба, маркетиншке агенције и медији.

Међутим, овај свет почива на обичним људима, на њиховим делима и њиховој доброту која, у општем збиру, ипак превазилази зло, а разлика се зове обичан живот. А за колико племенитих и добрих људи изван свог непосредног окружења знате? За колико сте њихових подвига чули?

Желећи да крај године обележи избором најбољих и најуспешнијих, а да избор буде заснован на суду најшире јавности - гласу народа, агенција „ТНС Медијум Галуп“ је, у сарадњи са дневним листом „Блиц“, обавила опсежно испитивање јавног мњења. **Прво место на листи „Најплеменитији чин 2008“ заузео је Владе Дивац као иницијатор акције изградње сто кућа за избеглице. Акција неће бити завршена све док смештај не буде обезбеђен за свих 6.000 особа које тренутно бораве у избегличким колективним центрима.**

Иза у целом свету познатог кошаркаша нашло се братство манастира Ковиљ код Новог Сада, које је своје двери отворило за зависнике од дроге, да се у манастиру, кроз рад и живот у заједници лече.

У најплеменитије су грађани Србије уврстили и ученика аранђеловачке гимназије Арсенија Четника. Рођен 1990. године, овај дечак најмлађи је дародавац коштане сржи. Медијска кућа Б92 је успешно спровела акцију током које је прикупљено преко 48 милиона динара за куповину првог покретног дигиталног мамографа, апарата за рану дијагностику рака дојке, а Шапчанка Ружица Поповић поклонила је зграду у којој је отворена својеврсна кућа добра воље за децу ометену у развоју. Поред куће, Ружица је поклонила и комби за превоз те деце.

Небојша Татомир, четрдесетогодишњак са дипломом продуцента београдског Факултета драмских уметности, пре него што је почео да одговара на питања у квизу „Милионер“ изјавио је да ће половину освојене суме поклонити за лечење петогодишње девојчице. За њену операцију он је поклатио 150.000 динара. Летос су дечаци на дунавској плажи код Бачког Новог Села играли ножни тенис, лопта им је упала у реку, један од њих је запливао како би извадио лопту и - почео да се дави. За њим је скочио Срђан Богојевић (13) и извукао га на обалу наочиглед двадесетак присутних одраслих... Тителчанка Добрила Митровић већ седам година својим старим

„фићом“ превози старије и болесне суграђане до болнице, гробља, апотеке или општинских шалтера... а захваљујући деведесетогодишњем професору у пензији Чедомиру Пантовићу стотинак малишана из Прокупља, Куршумлије, Блага, Житорађе, Мерошине и Дољевца који су остали без родитеља у ратовима добило је на крају прошле школске године по 5.000 динара.

Листа „ТНС Медијум Галупа“ „Најплеменитији чин 2008“ завршава се именом Катарине Вучетић, 26-годишње манекенке, која је пришла растројеном човеку на ивици моста и у разговору га одвратила од самоубилачког скока.

Али то је само првих десет места, тек покушај да се забележе племенитост и храброст обичних људи. И подсећање да на таквима почива и опстаје наш свет. О свим овим подвизима, иначе, својевремено је писао „Блиц“, а већина је забележена и на сајту www.мојхерој.цом. Јер, ово су прави хероји!

Антрфиле:

НАЈПЛЕМЕНИТИЈИ ЧИН

Владе Дивац

сто кућа за избеглице 30%

Раде Јездић

учитељ, обновио школу 13%

Манастир Ковиљ

прихвата и лечи зависнике

од дроге 8%

Арсеније Четник

најмлађи давалац

коштане сржи 7%

Ружица Поповић

поклонила кућу за смештај

деце ометене у развоју 7%

Добротворне

акције Б92 7%

Небојша Татомир пола новца

од награде у квизу дао

за лечење девојчице 7%

Срђан Богојевић (13)

извукао из Дунава друга

Алена Хоцића 6%

Добрила Митровић

бесплатно превози болесне

суграђане 6%

Чедомир Пантовић (90)

даје џепарац деци

без родитеља 3%

Катарина Вучетић

спасла самоубицу

на мосту 3%

НОВЧАНА НАКНАДА
Блиц, 31.12.2008; Страна: 11

ПОМОЋ

Расељеним грађанима са Косова данас ће почети исплата новчане накнаде. Исплата ће се обављати на шалтерима свих пошта, саопштавају из Националне службе за запошљавање.